

MISIONARI

POUKA ZA MLADE

jul, avgust, septembar 2015.

Sadržaj:

1. Bog kao misionar	4
2. Avram – prvi misionar	13
3. Neobični misionari	22
4. Jonino iskustvo	31
5. Misionari u izgnanstvu	40
6. Jestira i Mardohej	49
7. Isus – Učitelj misionarskog rada	58
8. Misija u različitim kulturama	67
9. Petar i neznabošci	76
10. Filip kao misionar	85
11. Pavlovo poreklo i poziv	94
12. Pavlova misija i poruka	103
13. Da li ceo svet mora da čuje?	112

ISUSOVE POUKE

Broj 3/2015.

Naslov originala:

Missionaries

Prevod sa engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Priprema:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Izdaje:

»Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Štampa:

EURO DREAM, Nova Pazova

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja sa tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, svake sedmice može raspravljati u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** prikazuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koje je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** omogućava čitaocu kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 27. juna do 3. jula 2015.

Bog kao Misionar

»Evo, dadoh te za svjedoka narodima,
za vođu i zapovjednika narodima.«

(Isaija 55,4)

27. jun 2015.

DA LI STE ČULI VEST?

UVOD (Luka 2,10.11)

Su

Uzbuđeno je okrenuo broj telefona i nestrpljivo čekao da njegova majka podigne slušalicu. Pored njega je stajala njegova supruga, spremna da zajedno sa njim zapeva rođendansku pesmicu, čim se začuje glas sa druge strane. Hiljadama kilometara daleko, mami je bilo drago što su joj rođendan čestitali sa takvom pompom, ali srce joj je zaista poskočilo od radosti tek kada je par izjavio: »Mama, imamo najbolji rođendanski poklon za tebe, ali moraćeš na njega da čekaš devet meseci. Postaćeš baka!«

Neke vesti ne mogu se držati u tajnosti. U trenutku kada se Isus rodio u Vitlejemu, celo Nebo bilo je pokrenuto anđeoskom radosnom pesmom koja se razlegala kroz mrak nad Judejom. Za nas koji živimo u ovom zabačenom kutku svemira nije moglo biti bolje vesti. Anđeli su pevali da će dolazak ovog Deteta doneti mir na Zemlju. To je nešto što svi žarko želimo, iako nam izgleda neostvarljivo u svakom obliku života – od globalnog do pojedinačnog. Ovo Dete doneće i život – nešto što uporno pokušavamo da produžimo unapređenjem zdravlja i medicine. Međutim, iznad svega, ovo Dete približiće nam Boga lično, u krvi i telu, da među nama živi i otkrije nam ko je On zapravo.

Izbavljenje trideset i tri rudara zarobljena u rudarskom oknu u Čileu, 23. oktobra 2010. privuklo je pažnju ljudi širom sveta. Sedamnaest dana nakon nesreće, jedna poruka iz okna, koju je izvukla bušilica, pokrenula je međunarodnu operaciju spasavanja kakva nikad ranije nije bila viđena. Učinjen je svaki napor za spasavanje ljudi, koji su bili zarobljeni 700 metara ispod zemlje. Šezdeset devetog dana ove drame, ceo svet je preko televizije uživo pratio kako rudari izranjaju iz dubine Zemlje.* Vest o njihovom spasenju objavljena je širom planete. Svet se radovao. Ljudi su plakali. Svi su osetili veliko olakšanje.

Drama ljudskog roda nije mnogo drugačija. Izbor koji su u početku načinili Adam i Eva, doveo je ljudski rod u beznadežno stanje. Mi smo zarobljeni u dubinama ljudskog greha, nesposobni da vidimo svetlost i osetimo dah života. Ali, Bog je pokrenuo spasilačku misiju – misiju koja treba da donese mir u ljudsko srce, da obnovi nadu i život. Isus, Božji Sin, koji je postao Sin Čovečji, jasno je obznanio ko je Bog i šta On očekuje od nas. Isus utelovljuje Božju ljubav. To je zaista sjajna vest – vest koju Bog želi da objavi svima. Pokušajmo da otkrijemo kakav je Božji plan za objavljivanje te vesti svakom ljudskom biću na ovoj planeti.

Klebert Feitoza, Nju Market, Virdžinija, SAD

* »Chile Mining Accident (2010)«, *The New York Times*.
http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/c/chile_mining_accident_2010/index.html.

Bog je Misionar (Psalam 19,1-6; Rimljanima 1,20)

Skeptici često kritikuju hrišćane zbog njihovog misionarskog usmerenja. Mnoge zbunjuje, pa čak i vređa, to što Isusovi sledbenici smatraju da moraju drugima da govore o svojoj veri. To nas dovodi do jednog važnog pitanja – ako Bog voli sve ljude i ako je svemoguć, zašto traži od nas da poučavamo druge o Njemu?

Zar On ne može sam da se obrati ljudima? Odgovor je »da«. Biblijski naučnici koriste izraz *opšte otkrivenje*, kad govore kako Bog to radi. U Psalmu 19,1-6. čitamo da nebesa govore o Božjoj slavi i Negovim delima. Isak Njutn je to izrazio sledećim

rečima: »Taj najlepší sistem Sunca, planeta i kometa mogao je da nastane jedino kao rezultat plana i vladavine jednog inteligentnog i moćnog Bića.«^{*} Apostol Pavle kao da se nadovezuje na tu misao u Rimljanima 1,20. kad izjavljuje da ono »što se na Njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se poznati i vidjeti na stvorenjima, i Njegova vječna sila i božanstvo, da nemaju izgovora«. On čak kaže da su te oso-

bine tako očigledne u svemu stvorenome da niko od nas neće moći da tvrdi da nije mogao da zna za Boga. Tekst u Titu 2,11. kaže da se blagodat Božja pokazala i ponudila spasenje svim ljudima. Za mnoge će to opšte otkrivenje biti sve što će ikada čuti o Bogu, a neki će biti i spaseni zahvaljujući tom moćnom svedočanstvu o Njemu.

Bog tiho govori svačijem srcu. On jasno govori preko istorijskih događaja i božanskog providenja u svačijem životu. Tekst u Knjizi propovednikovoj 3,11. kaže da je Bog stavio misao o večnosti u srce svakog čoveka. Zašto nam je onda dat Veliki nalog u Jevanđelju po Mateju 28,19? Zato što Bog ne želi da se zadovolji samo opštim otkrivenjem.

Potreba za jasnoćom (1. Mojsijeva 3,9; Jezekilj 28,12; Rimljanima 1,25; 1. Jovanova 2,16)

Bek u košarkaškom timu uhvatio je loptu na liniji trojke, skočio i izveo udarac. Čim je lopta poletela iz njegove ruke, on se okrenuo i počeo da slavi kao da je već osvojio poene, još pre nego što je lopta stigla do koša. Ipak, u poslednjem trenutku pogledao je prema košu i video, na svoj užas, da se lopta samo odbila od obruča. Promašio je.

Da li je i vas nekad preterano samopouzdanje navelo da poverujete u nešto što nije istina? To je upravo ono što se dogodilo na Nebu Luciferovim padom u greh. Tekst u Knjizi proroka Jezekilja 28,17. kaže da se njegov način razmišljanja iskvario zbog njegove gordosti. Njegov um se zatvorio zbog sebičnosti. Svi mi rađamo se u grešnom svetu, i zato smo svi skloni obožavanju stvorenja i zamisli

sopstvenog uma, pre nego Božje istine (Rimljanima 1,25). Nas je lako zbuniti. Ta zbunjenost često nas navodi na sumnju i pogrešno shvatanje Božjeg karaktera. Upravo zato Adam i Eva sakrili su se od Boga kada su zgrešili. On im nikad nije dao povoda da Ga se plaše, ali oni su ipak pobjegli. Zabuna koju stvara sebičnost poremetila je naš odnos sa Bogom. Zbog toga On nije zadovoljan samo opštim otkrivenjem. Iako je Njegova poruka jasna, naš um se može lako zbuniti. Bog želi da nam pruži svaku priliku da Ga što je moguće jasnije shvatimo.

Kad Bog nešto objasni (Jovan 3,16-21; Jevrejima 1,1.2)

»Bog koji je negda mnogo puta i različijem načinom govorio ocevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovijeh preko Sina, kojega postavi Nasljednika svemu, kroz kojega i svijet stvori.« (Jevrejima 1,1.2)

Bog se obraća čovečanstvu na različite načine. Jedan od tih oblika komunikacije naziva se *posebno otkrivenje*. To podrazumeva čuda, Sveto pismo, poruke upućene preko proroka i – najbolje od svega – Isusa lično. Bog se jasno otkrio u životu svog Sina. Isus je došao da bi svako mogao da upozna Boga, tako da ne bude više nikakve sumnje ni zabune. Ta Isusova naročita misija je osnova Njegovih reči upućenih Nikodimu u Jevanđelju po Jovanu 3,16-21. Posebno otkrivenje otklanja svaku sumnju, jer je Bog u tome sasvim jasan i određen. I konačno, posebno otkrivenje pomaže ljudima da zavole Boga.

A gde smo mi u svemu tome?

Gospodnja vojska (Isaija 55,4; Jovan 1,9-14; Dela apostolska 1,8)

Isus kaže: »Bićete Mi svjedoci.« (Dela apostolska 1,8) Svedok je neko ko je video i doživeo silu Isusove »svetlosti«. Prihvatanje tog posebnog otkrivenja zaista menja čovekov život. Bog je veoma lični Bog. On svakog od nas osvedočava i odgaja na poseban način, tako da svi imamo svoju ličnu, jedinstvenu priču o tome kako smo se sreli sa Isusom i prihvatili Njegovo spasenje. Naše priče otkrivaju istinu o Bogu, a ta istina otklanja nedoumice o Njemu.

Kada govorite o onome šta je Isus učinio za vas, to može pomoći nekom drugom da odluči da prihvati spasenje. To znači biti u Božjoj vojsci. Mi ne zarobljavamo ljude. Umesto toga, otklanjamo tamu i pozivamo druge da isto čine. Crkva treba da poziva ljude da iskažu ljubav prema Spasitelju koji je Boga učinio tako pristupačnim, tako razumljivim, tako stvarnim. Svedočenje je zaista velika prednost. Mi možemo da govorimo ljudima o tome kakav je Bog zaista zato što smo Ga lično upoznali.

ODGOVORITE

1. Koji deo vaše lične priče otkriva istinu o tome ko je Bog?
2. Na koji način je posebno otkrivenje uklonilo iz vašeg uma zablude o Bogu?

Dastin Hol, Elmira, Njujork, SAD

* goodreads, <https://www.goodreads.com/quotes/232391-this-most-beautiful-system-of-the-sun-planets-and-comets>

»Božanski Autor spasenja u svom planu nije ostavio ništa nedovršeno – svaki njegov deo je savršen. Greh celog sveta bio je položen na Isusa i Božanstvo je pripisalo najveću vrednost Isusovom stradanju u ljudskom telu da bi celom svetu moglo da bude oprošteno na osnovu vere u Zamenika. Oni čija je krivica najveća ne treba da se plaše da im Bog neće oprostiti, jer će zahvaljujući snazi božanske žrtve biti oslobođeni zakonske kazne. Preko Hrista grešnik se može vratiti odanosti Bogu. Kako je plan otkupljenja veličanstven u svojoj jednostavnosti i punini! On grešniku ne pruža samo oprostjenje, već i potpuno obnobljenje, obezbedivši način na koji može biti prihvaćen kao dete Božje.«¹

»Mi treba duboko da razmišljamo o Pismu, da trezveno i iskreno mislimo o svemu što se odnosi na naše večno spasenje. Beskrajna Isusova milost i ljubav, žrtva koju je prineo za nas, sve to poziva na ozbiljno i duboko razmišljanje. Moramo se baviti karakterom svog dragog Otkupitelja i Posrednika. Moramo se truditi da proniknemo u značenje plana spasenja. Treba da razmišljamo o misiji Onoga koji je došao da izbavi 'svoj narod od greha njihovih'.«²

»Između Neba i Zemlje postoje preko Hrista, tajanstvene lestvice koje je Jakov video u snu kod Vetilja. Dok smo još bili odvojeni od Boga, Isus je došao da nas pomiri s Ocem. S ljubavlju punom saučešća stavio je svoju ljudsku ruku na grešni rod, dok se svojom božanskom rukom uhvatio za presto Beskrajnoga, povezujući tako smrtnog čoveka s besmrtnim Bogom; preko plana spasenja mi smo sjedinjeni sa nebeskim silama. Zahvaljujući zaslugama raspeta i vaskrsloga Otkupitelja možemo podići svoj pogled i videti slavu Božju koja blista s Neba prema Zemlji. Treba da budemo zahvalni Bogu za plan spasenja. Mi smo bili blagosloveni mnogim blagoslovima, a zauzvrat treba da damo Bogu svoja nepodeljena srca.«³

»Preko plana spasenja mi smo sjedinjeni sa nebeskim silama.«

ODGOVORITE

1. Opišite šta plan spasenja znači za vas lično.
2. Čega se možemo setiti kad se osetimo odvojenima od Boga?

Ešli Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

1. Ellen G. White, *The Review and Herald*, March 10, 1891.
2. Vajt, *Božja zadivljujuća blagodat*, Preporod, Beograd, 2004. str. 34.
3. Vajt, *Uzdignite Hrista*, Preporod, Beograd, str. 229. (239. orig).

Nikodimov sastanak sa Isusom predstavlja jedan od najistaknutijih momenata u Jovanovom jevanđelju. Tu zatičemo bogatog i uticajnog člana jevrejskog vladajućeg tela u iskrenom razgovoru sa Onim koga je on smatrao izvanrednim mladim propovednikom. Isus je tokom njihovog razgovora otkrio neke od najdubljih istina o Bogu i Sebi lično.

Najveća težnja svakog Jevrejina u Nikodimovo vreme bila je da prisustvuje Mesijinom dolasku, Pomazanika, koji će proglasiti slobodu i otpustiti sužnje, započeti novu eru Božje milosti i, pre svega, izvršiti osvetu Gospodnju nad neznaočcima i svim ostalim neprijateljima Njegovog izabranog naroda (Isaija 61,1.2). Bog je, međutim, imao potpuno drugačije planove. U svom razgovoru sa Nikodimom, Isus je izjavio da je ljubav pokrenula Boga da pošalje svog Sina. Njegova namera bila je da svima, a ne samo Jevrejima, ponudi novu priliku za besmrtnost (Jovan 3,16). A zatim je dodao: »Jer Bog ne posla Sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza Nj.« (17. stih) To je bilo nešto potpuno drugačije od duboko ukorenjenog shvatanja o osvetoljubivom Mesiji.

Na kraju su Ga razapeli.

Tokom čitavog svog života, Isus je razotkrivao i ispravljao uobičajene zablude o Bogu. Pošto su oni očekivali radost na Nebu zbog rođenja Avramovog sina, Isus im je ukazao da je veća radost na Nebu zbog jednog grešnika koji se kaje nego zbog 99 pravednika (Luka 15,7). Kad su očekivali osudu za buntovnog sina, Isus im je otkrio da Otac želi da proslavi njegov povratak (Luka 15,31.32). Dok su oni bili spremni da optuže i kamenuju ženu uhvaćenu u preljubi, Isus je bio spreman da joj oprost i da je izbavi (Jovan 8,1-11). Isus – Mesija – nije se uklapao u njihova očekivanja.

Mnogo govori to što je Isus, kada je čitao tekst iz Knjige proroka Isaije 61,1.2. izostavio izjavu o Gospodnjoj osveti. Gnev naroda, a naročito vođa, bio je rezultat velike neusklađenosti između njihovih očekivanja od Mesije i Isusove ličnosti. Oni nisu razumeli, niti su prihvatili to da Ga Bog nije poslao da osudi svet, nego da se svet spase preko Njega. Na kraju su Ga razapeli.

ODGOVORITE

1. Kako se ponašate kad otkrijete da neko vaše mišljenje o Bogu u stvari predstavlja kao zabludu?
2. Kada je došao na Zemlju, Isusova uloga bila je da, kao Božji Poslanik svetu, radi na njegovom spasenju. Kako tu ulogu možete ispuniti u svom životu?

Lilijan Feitoza, New Market, Virdžinija, SAD

BITI ILI NE BITI

PRIMENA (Matej 5,13-16; 2. Korinćanima 5,16-21)

Kada proučavamo Hristov život, ne možemo da se ne divimo Njegovom beskrajnom davanju Sebe drugima. On je Sebe uvek stavljao na poslednje mesto. Uvek je bio spreman da pomogne i učini sve za naše spasenje. Izgledalo je da na Njega ne deluju različiti uzročnici stresa iz svakodnevnog života, koji nas tako često navode da posrnemo. Pa ipak, On je bio kušan u svemu kao i mi (Jevrejima 4,15). Gospod je u 2. Mojsijevoj 3,14. izjavio: »Ja sam Onaj Što Jest«. Kada sledimo Hrista, stičemo uverenje da je On uvek isti. Njegova dela mogu biti različita, ali to što On jeste ostaje nepromenjeno. Njegova želja da dopre do nas, da nas spase, da nas odvede u svoje Carstvo nije samo nešto što On čini. To je sastavni deo onoga što On jeste, što je na kraju i dokazao svojom žrtvom na Golgoti.

**On nije samo
postupao kao Božji
Sin. On je bio i jeste
Božji Sin.**

Prema tradicionalnom shvatanju, misionar je neko ko odlazi i pokušava da dosegne ljude za Carstvo. Hristos nam je tokom svog boravka na zemlji više puta pokazao koliko Mu je važan Njegov identitet kao Božjeg Sina. Sve što je rekao i učinio proizlazi iz toga. On nije samo postupao kao Božji Sin. On je bio i jeste Božji Sin. Njegova priroda misionara je upravo to – to što On jeste.

Na osnovu Hristovog života saznajemo da pravi misionarski duh ima mnogo više veze sa »biti« nego »činiti«. Isti taj koncept – »biti« pre nego »činiti« – mora se primeniti na naše obraćenje i svakodnevno hodaње sa Gospodom. Zapravo, pravi misionarski duh ne može se odvojiti od pravog obraćenja i svakodnevnog hodaња sa Gospodom. Taj koncept je vidljiv u celom Svetom pismu. Biblija nas uči o Božjem karakteru i Njegovoj misionarskoj prirodi:

1. Ona nas poziva da težimo tome da imamo sličnu prirodu, a Bog nas ne ostavlja same u tome. Mi smo Hristovi predstavnici (2. Korinćanima 5,20). Mi smo so zemlji i svetlost svetu (Matej 5,13.14). On je postao greh za nas da bismo mi mogli postati pravda Božja (2. Korinćanima 5,21). On će nas učiniti lovcima ljudskim (Matej 4,19).

2. Cilj nije da dobra dela ostavimo po strani, već da se potrudimo da naša dela izviru iz činjenice da smo Božja deca, pa prema tome i Njegovi misionari.

ODGOVORITE

Istražite Bibliju da biste pronašli primere iz onih prilika u kojima je Hristos pokazivao svoju misionarsku prirodu tokom vremena koje je proveo na Zemlji. Šta saznajete o Hristovom karakteru na osnovu tih situacija?

Hoze-En Martin, Ročester, Njujork, SAD

TRAŽI SE MISIONAR

MIŠLJENJE (Matej 5,13-16)

Zamislite da vas neko po imenu Džek zamoli da mu pomognete da nađe nekog misionara. Vi pristanete na to. Tako vas dvoje krećete u pojačanu potragu po mesnim crkvama. Dok hodate i razgovarate, saznajete da Džek u stvari traži nekog ko bi mu pomogao da podeli sa svojom zajednicom ono što je naučio iz Biblije. Džek smatra da bi misionar bio idealna osoba za to. Vi želite da mu pomognete, ali oboje ste razočarani zato što ne nalazite nijednog misionara u toj lokalnoj oblasti. Dok se tako potišteni spremate da se oprostite od svog novog prijatelja, Džek vam se iznenada obraća pitanjem: »Da li bi ti hteo/htela da budeš taj misionar?« Kako biste odgovorili?

To možda izgleda kao jednostavno pitanje sa očiglednim odgovorom, ali nama je često teško da odgovorimo potvrdno na njega. To zahteva od nas da izađemo iz svog udobnog okruženja. Obično o misionarima razmišljamo kao o ljudima koji putuju u daleke zemlje i objavljuju Božju reč narodima, koji još nisu čuli za nju. Međutim, Biblija u stvari govori da se od svih nas očekuje da budemo misionari. Mi predstavljamo Boga, čak i onda kada razgovaramo sa nekim školskim drugom, ili ćaskamo sa susedom. U svom velikom nalogu (Matej 28,16-20), Hristos nije postavio nikakva ograničenja. To je, očigledno, zapovest upućena svima koji se smatraju Njegovim sledbenicima.

Međutim, uloga misionara nije samo da objavljuje Božju reč. To podrazumeva i učešće u zadovoljavanju potreba naše društvene zajednice. Da bismo izašli u susret tim potrebama, Bog svakom od nas daje određene darove i sposobnosti. Crkve se često muče da nađu volontere za određene službe, čak i kad su klupe pune vernika. Zato su neki pastori počeli sa programima pripreme vernika da članstvo u crkvi zamene učenishtvom. Na taj način postajemo potpuno posvećeni Hristovi učenici.

Da li ste spremni da učinite taj korak i od običnog vernika Crkve postanete učenik? To možda izgleda zastrašujuće. Često se tako osećamo kad treba da izađemo iz svoje udobnosti. Ali, u tome ne morate biti sami. Hristos nas uverava: »Evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka.« (Matej 28,20)

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste objavili Hrista svojoj zajednici, a da to ne bude držanje biblijskih časova?
2. Koje veštine i talente imate koji bi mogli biti od koristi u vašoj lokalnoj crkvi?

Šervin Farija, Indijanapolis, Indijana, SAD

ZAKLJUČAK

Jedan ratni veteran požalio se svojoj bolničarki: »Ja ne zaslužujem da se prema meni postupa tako kako se postupa.« Ona mu je odgovorila: »Ni vi ni ja ne zaslužujemo da se prema nama postupa tako kako se postupa i zato nam je potreban Spasitelj!« Ni vi ni ja, kao obični smrtnici, ne treba da se plašimo svoje prošlosti, sadašnjosti, ni budućnosti. Fantastična vest je da svi imamo Spasitelja! Bog koristi svet prirode i Sveto pismo da bi nam neposredno otkrio Dobru vest o Sebi. Međutim, On je posebno srećan kada na svoj misionarski rad može da pošalje ljude, koji su već doživeli blagoslove Njegove spasiteljske uloge.

RAZMOTRITE

- Idite na izlet u prirodu. Smestite se na nekom mirnom mestu. U molitvi posmatrajte i oslušajte na koji način će vam se Bog otkriti.
- Potražite informacije o hrišćanima koji su se suočili sa sličnim problemima sa kojima se i vi sami ili neko koga poznajete trenutno borite.
- Pozovite nekoga ko vam je skoro bio u mislima. Nađite neki način da toj osobi saopštite dobru vest o tome da ne mora više da se plaši prošlosti, sadašnjosti, ni budućnosti i zbog čega.
- Odslušajte na YouTube portalu pesmu »The Voice of Truth« /»Glas istine«/ od grupe Kasting Kraun /Casting Crown/. Tražite od Boga da vam otkrije oblasti u vašem životu u kojima tek treba da poverujete Glasu istine.
- Pozovite nekog prijatelja da sa vama krene u jednu ekspediciju. Koje primere dobre vesti možete pronaći tom prilikom? Preko društvenih medija podelite sa drugima to što ste otkrili zajedno sa svojim prijateljem.
- Otidite na neko mirno mesto u kome možete biti sami sa Bogom i Njegovom reči. Ponesite i svoj dnevnik. Provedite neko vreme u priznavanju svojih greha i pozivanju Boga da vam govori o čemu god On želi da govori. Čitajte Bibliju i zapišite svoj razgovor sa Bogom.
- Ispecite neke kolače ili vekne hleba. Umotajte ih u papir na kome su ispisani neki biblijski stihovi i podelite ih ljudima koji će imati koristi ili od fizičke hrane, ili od duhovnih tekstova koji dolaze sa njom. Pre nego što ih isporučite, molite se nad ovim darovima.

POVEŽITE

5. Mojsijeva 4,9.10; 6,6.7; 7,17-21; Matej 10,5-15.

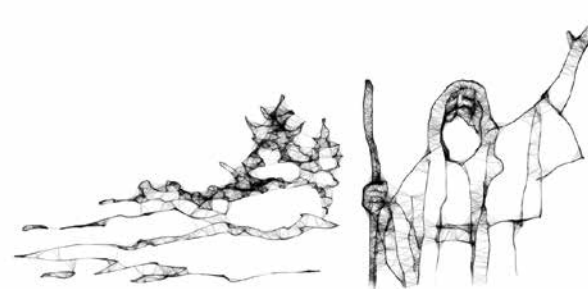
Sarah Young, »Jesus Calling«, posted on Joy Each Day's Facebook page, June 20, 2013, <https://www.facebook.com/joyeachday/posts/562680360441737>.

Beth Moore, *Praying God's Word*, B&H Books.

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 2

Od 4. do 10. jula 2015.

Avram – prvi misionar

»Kao što Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu. Poznajte, dakle, da su oni sinovi Avraamovi koji su od vjere. A pismo vidjevši unapredak da Bog vjerom neznabošce pravda, naprijed objavi Avraamu: U tebi će se blagosloviti svi neznabošci.«

(Galatima 3,6-8)

4. jul 2015.

Sećam se dana kad sam napustio svoj dom i otišao u internat. Dok je za većinu ljudi to bio dan kao i svaki drugi, za mene je bio sasvim poseban. Rođen sam i odrastao u seoskom predgrađu, koje sam nazivao svojim domom mnogo godina. Zato je napuštanje tog predgrađa za mene predstavljalo važnu prekretnicu u životu – prekretnicu koja mi je donela nove odgovornosti i razne promene. U kući mi je bilo lepo. Proveo sam mnoge prijatne trenutke sa svojim vršnjacima iz kraja. Međutim, kada je došlo vreme da odem, učinio sam to, iako sam znao da me očekuju mnogi izazovi.

Avram je učinio samo jedno – odlučio je da poslušā Gospodnji glas.

Većini ljudi teško pada napuštanje doma i prese-ljenje na drugo mesto. Postoji izreka koja kaže: »Svuda pođi, kući dođi«. U mnogim slučajevima, teško nam je da se odvojimo od svojih korena. Moramo da napustimo svoje prijatelje i poznato okruženje. Možda čak moramo da se priviknemo na drugačiju hranu. A sigurno je i da će nam nedostajati »stara« poznata mesta na koja smo odlazili. Zato se uglavnom poistovećujemo sa tim okruženjem i njegovim sadržajem.

Moje napuštanje doma podsetilo me je na trenutak u kome je Bog rekao Avramu da napusti svoj dom i pođe u drugu zemlju. Avram je imao porodicu, rođake i prijatelje među kojima je živio u zemlji svojih predaka. Možda ga je taj poziv zapanjio. Preseljenje u stranu zemlju značilo je prilagođavanje novom načinu života i suočavanje sa svim drugim izazovima koji će se usput pojaviti. Danas, kada putujete u neku drugu zemlju, obično morate da prođete kroz veoma strog proces provere da bi se utvrdilo da li imate pravo da tamo otputujete. Morate da izvadite određena dokumenta i zadovoljite sve zakonske propise vezane za to putovanje.

Međutim, Avramu nije bila potrebna viza, pasoš ili avionska karta da bi ispunio svoju misiju. On nije morao da potvrđuje svoje pravo da putuje u zemlju koju mu je Bog pokazao. Avram je učinio samo jedno – odlučio je da poslušā Gospodnji glas. Krenuo je u svoju misiju sa nešto imovine i nekoliko članova porodice. Naoružan samo sa dve stvari, verom i rečju Božjom, Avram je proputovao različite oblasti kao misionar, sejući Reč tamo gde je postojala potreba da ljudi upoznaju Boga.

Ove sedmice proučavaćemo o Avramu i njegovom misionarskom radu. U to vreme, njegovi naponi kao prvog misionara nisu ostali bez rezultata. Hiljade ljudi je preko njega upoznalo Boga i počelo da veruje. Šta za nas u ovoj generaciji znači napustiti dom iz plemenitih razloga kao što je to Avram učinio?

Mark Gift, Najrobi, Kenija

5. jul 2015.

ŠTA DANAS ZNAČI BITI MISIONAR?

DOKAZ (1. Mojsijeva 12,1)

Misionar se može definisati kao »osoba koju Crkva šalje u neku oblast da se bavi evangelizmom ili nekom drugom aktivnošću, kao što je obrazovni ili zdravstveni rad.«^{*} Kad razmislimo o svetu u kome živimo, uviđamo da ima još mnogo oblasti u kojima tek treba da se čuje Božja reč. Kao hrišćani, imamo odgovornost da to što znamo o Bogu govorimo onima koji Ga ne poznaju. Neki ljudi planski putuju u strane zemlje da bi objavljivali Božju reč. Međutim, nemojmo nikad zaboraviti da možemo biti misionari gdegod da živimo i radimo. Avram je postao naš prvi primer i način na koji je organizovao svoj život predstavlja uzor našem naraštaju, od koga bismo naučili kako da verujemo Bogu. »Vjerom poslušā Avram kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju sćaše da primi u nasljedstvo, i iziđe ne znajući kuda ide.« (Jevrejima 11,8) Kako je Avramova vera napredovala, Bog mu je tako poveravao sve više sredstava da bi mogao da ostvari taj cilj.

»Poslednji nalog koji je Isus dao svojim učenicima bio je: 'Idite... i naučite sve narode'. (Matej 28,19; uporedite sa: Dela apostolska 1,8) Kao što je Otac poslao Hrista u svet, tako je i On poslao svoje učenike (Jovan 20,21). Njihov osnovni zadatak, kao i zadatak Crkve, uvek je bio objavljivanje Jevanđelja o Isusu Hristu kroz sve krajeve sveta. Vernici Crkve pozvani su da izađu iz sveta samo da bi bili poslani natrag u svet sa misijom i porukom. Poziv u evanđeosku službu potiče iz nedvosmislene zapovesti Gospoda Crkve.«^{*}

Kao u Avramovo vreme, Bog i danas još uvek blagosilja pojedince i grupe preko kojih ostvaruje svoj cilj – da blagosilja i mnoge druge. On nam daje talente i odgovornosti da bismo mogli da govorimo o Hristu. Najveći Hristov dar o kome treba da govorimo je Njegova spasonosna blagodat, na koju svako ima pravo, dokle je god spreman da Ga sledi. Naša uloga kao misionara je da iskoračimo u veri i pouzdamo se u Boga za sve što nam je potrebno da bismo mogli da govorimo o Hristu. Svetska misija se odnosi na izgradnju naše Crkve na temeljnom nivou, kao i na nošenje Jevanđelja u daleke krajeve sveta do kojih Božja reč još uvek nije dospela.

ODGOVORITE

1. Šta je potrebno da bi neko postao misionar?
2. Šta od onoga što mi radimo ometa ili unapređuje misiju?
3. Koje pouke možemo izvući iz Avramove misije?

Samson Ogutu, Najrobi, Kenija

1. Dictionary.com, s.v. »missionary«, <http://dictionary.reference.com/browse/missionary>.
2. *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, (Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 2000), p. 549.

AVRAM – UZOR MISIONARIMA

LOGOS (1. Mojsijeva 12,1-3; 12,6.7; 13,1-14.20; 15,6; 18,18.19; Galatima 3.5.6; Jevrejima 11,8-20)

Veliki poziv (1. Mojsijeva 12,1-3)

Koliko jednostavno zvučao, poziv upućen Avramu, ipak, je bio poseban i imao je dublje značenje ne samo za njega, već i za buduće naraštaje. Avram, kao seljanin koji se bavio svojim svakodnevnim dužnostima, nije mogao ni da pretpostavi da će ga Bog pozvati da bude Njegov sluga. Međutim, Bog gleda na ljude iz drugačije perspektive od one iz koje ih drugi posmatraju. On može da sagleda naše srce.

Misija zahteva spremnost da pođemo tamo kuda većina ljudi ne bi pošla.

Kad je Bog pozvao Avrama, dao mu je zapovest praćenu mnogim obećanjima. Ipak, nama je često draže da ostanemo u svom udobnom okruženju i učinili bismo sve da se tu zadržimo. Međutim, Bog je od Avrama tražio da napusti svoju udobnost, jer bi samo tako mogao da sledi Njegove smernice. Za većinu ljudi to bi bilo zaista preteško, ali Avram je poslušao.

Bog slobodno govori o obećanjima vezanim za taj poziv: (1) On će učiniti od Avrama veliki narod i veliko ime; (2) blagosloviće ga; i (3) Avram će postati izvor blagoslova za sve porodice na zemlji.

Na osnovu poziva upućenog Avramu, saznajemo da i mi, ukoliko želimo da kao misionari služimo Bogu, moramo biti spremni da napustimo svoju udobnost i verno sledimo Božje vođstvo.

Uloga vere u misiji (1. Mojsijeva 15,6; Galatima 3,5.6; Jevrejima 11,8-10)

Isto tako, u skladu sa Avramovim primerom, saznajemo da vera predstavlja »gradivni materijal« misije. Avram nije unapred znao kuda treba da ide. Međutim, budući da je verovao Božjim rečima, sledio je Njegova uputstva. Ista vera koju imamo u inženjere koji grade mostove jeste vera koju moramo imati, kad nas Bog pozove da služimo kao misionari. Avram je pokazao obrazac vere i poslušnosti koji je neophodan svakom hrišćaninu da bi mogao da uspešno služi Bogu. Mnogo vremena posle toga, Pavle je pisao: »Koji vam, dakle, daje Duha i čini čudesna među vama, čini li djelima zakona ili čuvenjem vjere? Kao što Avram vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu.« (Galatima 3,5.6)

Međutim, misija nije bez izazova. Ipak, Avram je verovao da će Bog obezbediti rešenje za svaki problem, zaobilaznicu za svaku prepreku i odgovarajući odgovor na svako pitanje. Ako hoćemo da služimo Bogu, onda vera mora biti vladajuća osobina našeg karaktera.

Misionar je često lualica (1. Mojsijeva 12,6.7; 13,1-14,20)

Avram je trebalo da odnese Jevanđelje kako urbanim, tako i slabo naseljenim oblastima. On nije imao stalan dom u ovom svetu. Umesto toga, on »čekaše Grad koji ima temelje, kojemu je Zidar i Tvorac Bog«. (Jevrejima 11,10)

Kad vas Bog pozove da budete misionar, nemojte očekivati mnogo u smislu privremenih poseda. Avram je živeo u šatorima seleći se iz mesta u mesto. Hristos je naglasio to pitanje kad je rekao: »Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda; a Sin Čovječij nema gdje glave zakloniti.« (Matej 8,20) To je još jedna ilustracija koja nam pokazuje šta znači izaći iz svoje udobnosti i uspešno svedočiti za Hrista. Misija zahteva spremnost da pođemo tamo kuda većina ljudi ne bi pošla. Kao što je Avram krenuo iz svoje otadžbine do Sihema, i do Moreške ravnice u Hananu, tako i mi treba da proputujemo velikim prostranstvima u kojima je Božja reč još uvek nepoznata. Na tom putu sigurno ćemo se suočiti sa mnogim izazovima. Međutim, kao što se starao za Avrama, Bog će se postarati i za nas. Ostanimo i mi verni i poslušni kao Avram. Obavljajmo svoje misionarske dužnosti u veri, znajući da Bog upravlja događajima.

Biti misionar u sopstvenom domu (1. Mojsijeva 18,18.19; Jevrejima 11,11-20)

Kada postanemo misionari, mi postajemo uzor drugima. Članovi naše najuže porodice treba da vide »misionara« u nama da bismo bili nadahnuti u donošenju mudrih odluka u vezi sa služenjem Bogu. Bog je video Avrama kao uzornog čoveka, koji je bio u stanju da pruži dobar primer svojim ukućanima. Zahvaljujući njegovoj veri, njegova supruga Sara zatrudnela je, iako je odavno premašila godine za rađanje. Avramov primer vere omogućio je Isaku da blagoslovi svoja dva sina, Jakova i Isava.

Ako hoćemo da budemo uspešni misionari, naš karakter mora da odražava duhovnu svetlost koja će obasjati srce i um onih koji žive oko nas. To možemo primeniti u svojoj porodici, crkvi, školi, na fakultetu, radnom mestu...

ODGOVORITE

1. Kako biste se osećali kad bi vas Bog danas pozvao da budete misionar? Obrazložite svoj odgovor.
2. Zašto je ponekad lakše pokazati veru u ovozemaljske nego u duhovne vrednosti?
3. Na koji način biste prevazišli svaki izazov na koji biste mogli naići kao misionar?
4. Koji je cilj misionara?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

POZIV DA BUDE MISIONAR

SVEDOČANSTVO (Mihej 5,7)

»Avramu je bila objavljena Božja poruka: 'Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti Ja pokazati'. Da bi ga Bog mogao osposobiti za svoje veliko delo čuvanja svetih proročanstava, Avram je morao da se odvoji od prijatelja iz mladosti. Uticaj rođaka i drugova ometao bi vaspitanje koje je Gospod nameravao da pruži svome sluzi. Sada, kada se Avram, u posebnom smislu, povezao s Nebom, morao je da boravi među strancima. Njegov karakter je morao da bude poseban, morao je da se razlikuje od celog sveta. On ni svoje ponašanje nije mogao da objasni prijateljima tako da ga ispravno shvate. Ono što je duhovno samo se duhovnim može razumeti, pa zato ni njegovi idolo-

poklonički rođaci nisu mogli da shvate njegove pobude i postupke...

»Kada god bi podigao šator, u njegovoj neposrednoj blizini podizao bi i oltar.«

Proba Avramu nije bila laka, niti je mala žrtva tražena od njega. Veoma snažne veze vezivale su ga uz njegovu zemlju, njegovo pleme i njegov dom. Ali, on nije oklevao da poslušna poziv. Nije postavljao nikakva pitanja o obećanoj zemlji – ni da li je zemlja plodna ni da li je klima ugodna; nudi li zemlja prihvatljive uslove, pruža li priliku

za nagomilavanje bogatstva. Bog je rekao i Njegov sluga je morao da sluša; najdraže mesto na Zemlji za njega je bilo mesto koje mu je Bog odredio.«¹

»Kada god bi podigao šator, u njegovoj neposrednoj blizini podizao bi i oltar i pozivao sve u logoru da prisustvuju jutarnjoj i večernjoj žrtvi. Kada je uklanjao šator, oltar bi ostavljao. Kasnije, kad god bi neki od nomada Hananejaca koji su slušali Avramove reči stigao do oltara, znao je ko je na tom mestu bio pre njega; kada je podigao svoj šator, popravljao bi oltar i molio se živome Bogu.«²

Idući Avramovim stopama, mi smo hodočasnici ove generacije. Otvorimo svoja srca i u veri i poslušnosti odgovorimo na Božje naloge, jer ćemo jedino tako postići ono što treba da postignemo, pre nego što se Hristos vrati.

ODGOVORITE

1. Koje su sličnosti između pozivanja Avrama i pozivanja nas kao Crkve danas?
2. Koje »oltare« ostavljate za sobom, i šta će ljudi saznati o vama i vašem odnosu sa Bogom na osnovu njih?

Džoaš Okeč, Najrobi, Kenija

1. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, Preporod, Beograd, 2001, 11. poglavlje, str. 108 (126 orig.).

2. Isto, str. 110 (128 orig.).

AVRAMOVIM STOPAMA

PRIMENA (5. Mojsijeva 13,4)

Pre nego što je doneo odluku da bude misionar, Avram je već živeo životom punim vere. Kada je primio poziv, on nije imao nikakav dokaz da će njegov život u Hananu biti sjajan. Međutim, poverovao je u ono što mu je Bog rekao. Avram se nije povinovao Njegovim zapovestima da bi ostvario lične ciljeve. Njegov primer pokazuje da je on bio spreman da uradi ono što je Bog želeo. Bog je, u svom planu, predvideo da Avram drugima objavljuje poruku o spasenju.

Iz toga možemo izvući pouku da, kao što Bog bira određenu osobu da ispuni Njegove uzvišene ciljeve, tako i osoba koja je izabrana mora biti spremna da sledi Božje naloge. Avram se u potpunosti predao Bogu. Njegova poslušnost pokazala se u trenutku u kome ga je Bog stavio na još jednu probu pozivajući ga da žrtvuje svog voljenog sina (1. Mojsijeva 22,1-18). U tom slučaju otkrio se odraz njegovog vernog karaktera. Na osnovu njegovog primera, možemo izvući sledeće pouke koje nam mogu pomoći u našoj ličnoj misiji:

Misija treba da otpočne Božjom inicijativom. Božja suverenost je jasno prikazana Njegovim pozivom Avramu. Avram se bavio svojim svakodnevnim dužnostima, kada ga je Bog pozvao. Pavle, kao i svi iskreni vernici reći će da ih je Bog spasao činom svog iskupljenja. Ako je to moglo da se dogodi Avramu, moguće je da se danas dogodi i nama.

Misija zavisi od Božje podrške. Avram je prepoznao Božji poziv. On se pouzdao u saznanje da će Bog obezbediti sve što je potrebno da bi njegova misija bila uspešna. Na isti način i mi, kada prihvatimo Božji poziv da objavljujemo Njegovu poruku svetu, treba da verujemo da će On podržati delo koje je započeo.

Misija je hodočašće. Avram je živeo kao hodočasnik, koji je zavisio od Božjeg providenja (Jevrejima 11,8-10). Ni mi nemamo stalan dom na ovom svetu. I mi živimo za Grad koji će doći (Jovan 14,1-3).

Svoju misiju treba da temeljimo na pouzdanosti Božje reči. Kad je Avram napustio svoj dom u Uru, je verovao je Bogu. To pripada i nama, kada prihvatimo Božji poziv da budemo Njegovi misionari, Njegova reč treba da bude dovoljan dokaz da Bog brine o svemu.

ODGOVORITE

1. Zašto moramo da prihvatimo Božji poziv, pre nego što iskoračimo kao misionari?
2. Koje lične prednosti imaju misionari?
3. Kakvu ulogu igra vera u misiji?

Selin Kavetsa, Najrobi, Kenija

BITI MISIONAR UVEK I NA SVAKOM MESTU

MIŠLJENJE (Rimljanima 1,16)

Posle čitanja o Avramovom pozivu i njegovom misionarskom radu koji je potom usledio, osećam potrebu da odredim sopstveni položaj kao misionara u današnjem vremenu. Na osnovu Avramovog primera, jasno je da misija nije ograničena na neko posebno starosno doba ili vreme. Ne treba da čekamo da dospemo do penzije da bismo imali misiju. Zajednička nit koja sve nas hrišćane povezuje, kad je reč o objavljivanju Jevanđelja, kvalifikuje nas i da budemo misionari u svako vreme, na svakom mestu.

Naša obaveza da objavljujemo Jevanđelje ukorenjena je u zavetu uspostavljenom između Boga i Avrama. Bog je blagoslovio Avrama kao oca svih vernih i obećao da će blagosloviti i njegove potomke. U skladu s tim, Avram je postao veliki misionar koji je čeznuo za pravednošću, a iznad svega, iskazivao je poslušnost i poštovanje prema Bogu. Od tada se misionarska baklja prenosi s generacije na generaciju. Danas naša generacija nastavlja da nosi misionarski plašt koji je nasledila od Avrama.

Gde god da se trenutno nalazite možete se uključiti u misionarske aktivnosti.

Gde god da se trenutno nalazite možete se uključiti u misionarske aktivnosti. U našim obrazovnim ustanovama, na radnom mestu, ili unutar svoje zajednice, možemo biti misionari u svemu što govorimo i radimo. Zbog svoje postojanosti i poslušnosti Božjim smernicama, Avram je pravi pionir misije i odličan primer koji treba da sledimo. Važno je da shvatimo da je svetu u kome živimo potrebno Jevanđelje i da je naša odgovornost, kao Avramovih potomaka po veri, da ga objavljujemo onima koji su još uvek u mraku.

»Univerzalna crkva sastoji se od svih koji iskreno veruju u Hrista, ali u poslednjim danima, u vreme rasprostranjenog otpada, Ostatak je pozvan da drži Božje zapovesti i veru Isusovu. Taj Ostatak najavljuje dolazak sudnjeg dana, objavljuje spasenje u Hristu i oglašava približavanje Njegovog drugog dolaska. Ta objava je simbolički prikazana slikom tri anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja. Ona se dešava u isto vreme, dok se odvija sud na Nebu i dovodi do pokajanja i reforme na Zemlji. Svaki vernik je pozvan da lično učestvuje u tom svedočenju širom sveta.«*

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste podržali misionarski rad u svojoj zajednici?
2. Ako je misija neodvojiva od hrišćanskog iskustva, zašto često oklevamo da se prihvatimo misionarskog rada?
3. Kako možete biti misionar u svako vreme i na svakom mestu?

Džejn Orezo, Homa Bej Kaunti, Kenija

* *Seventh-day Adventists Believe...*, 2nd ed. (Silver Spring, Md.:Ministerial Association of the General Conference of Seventh-day Adventists, 2005 ed.), p. 181.

MOGUĆA MISIJA

ISTRAŽIVANJE (Mihej 5,7; Dela apostolska 1,8)

ZAKLJUČAK

Dok je relativno malo ljudi pozvano da budu misionari u dalekim zemljama, svako je pozvan da bude misionar u sopstvenom okruženju, bez neophodnih vakcinacija i viza. Zapravo, misionarski rad je opšti hrišćanski poziv pri čemu je svako misionarsko polje uređeno prema svakom pojedinačnom hrišćaninu. Niko nema bolji pristup, ni veće sposobnosti od vas da radi u vašem misionarskom polju. Vi ste blisko upoznati sa njegovom teritorijom i ljudima koji je nastanjuju. U saradnji sa Hristom, bićete u stanju da prepoznate i zadovoljite potrebe ljudi kojima služite.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte mapu Avramovog putovanja. Obeležite njegovu putanju navodeći imena mesta kroz koja je prolazio. Zatim nacrtajte mapu svog misionarskog polja. Njegove fizičke granice iscrtajte crvenom olovkom. Unesite što više detalja.
- Posvetite jedan svoj džep (ili tašnicu) Jevanđelju po Jovanu koje ćete uvek nositi sa sobom da biste mogli svakog dana da ga nekome poklonite. Možete nabaviti džepna izdanja evanđeoskih knjiga od neke organizacije koja ih distribuira.
- Molite se dok prolazite kroz svoje lokalno misionarsko polje. Dok hodate, molite se za ljude, poslove, domove i ustanove pored kojih prolazite. Tražite od Boga da vam otvori vrata da biste mogli da svedočite svojim susedima.
- Pretplatite se na neki časopis posvećen adventističkim misionarima (npr. *Adventist Frontiers Magazine*) i čitajte o ljudima koji rade u misionarskim poljima da biste stekli ideje za rad u misionarskom polju u koje vas je Bog poslao.
- Molite se svakog jutra da vam Bog otvori vrata za svedočenje.
- Pripremite nešto svojim susedima ili kolegama da biste im se predstavili i stupili u kontakt sa njima.
- Analizirajte svoje misionarske oblasti praveći na kompjuteru grafikon koji se svakog meseca može upotpunjavati. Vodite evidenciju o tome sa koliko ljudi dolazite u dodir i koji metodi svedočenja su se u vašem slučaju najbolje pokazali.

POVEŽITE

Matej 28,19.20; Dela apostolska 1,8; Rimljanima 10,13-15.

Mark Finley and Ernestine Finley, *Fulfilling God's End-Time Mission* (Pacific Press®, 2013).

Humberto Rasi, *Always Prepared* (Pacific Press®, 2011).

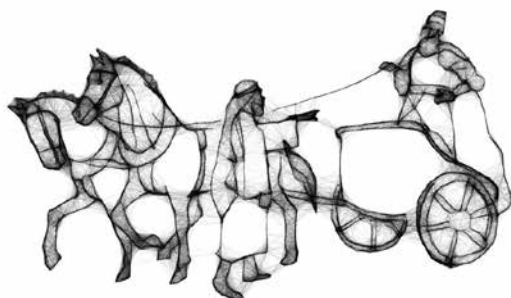
Ellen G. White, *Notebook Leaflets From The Elmshaven Library*, vol. 1, chap.

10: »Our Duty to the Missionary Work«, p. 27.

Seleste Perino-Voker, Ratlend, Vermont, SAD

Pouka 3

Od 11. do 17. jula 2015.

Neobični misionari

*»I mnogi bijahu gubavi u Izrailju za proroka Jelisija;
i nijedan se od njih ne očisti do Neemana Sirijanina.«*

(Luka 4,27)

11. jul 2015.

PROMENA JE NA POMOLU

UVOD (2. O carevima 5,1-12)

Su

Uvek iznova slušamo o bogatim ljudima koji su ponosni na svoje bogatstvo i koji tvrde da su sve postigli svojim napornim radom. Ali na kraju oni obično nauče lekciju o poniznosti zato što nisu prepoznali darove koje im je Bog dao. Važno je priznati da nam Njegova milost pomaže da živimo i ostvarujemo svoje snove. Njemu nisu potrebne naše pohvale, ni naša zahvalnost, ali nesumnjivo je da ih zaslužuje.

Tekst u 2. Knjizi o carevima 5,1-12. navodi mnogo lepog o Nemanu, ali kaže i da je taj čovek bio bolestan od gube. Primećujemo taj prelaz u 1. stihu – on je bio ugledan čovek, ali je postojalo nešto što ga je sputavalo. Njegova bolest nije bila samo fizičke, već i duhovne prirode. Bio je veoma ponosan. On je »imao određene zamisli, ali to nisu bile Božje zamisli. Čuo je za čoveka koji bi mogao da ga izleči od gube i odmah je došao do ličnih zaključaka o tome kako bi to tačno moglo i trebalo ostvariti. Napravio je sopstveni plan, i očekivao da Bog deluje u skladu sa tim«.¹

Postoji pouka u svakom blagoslovu i blagoslov u svakoj pouci.

Jelisije je bio Božji prorok. Kada je predložio da Nemanu pošalju k njemu da bi ozdravio, Neman se naljutio. Na kraju, on je bio vojvoda sirijske carske vojske.

Neman nije ništa znao o Bogu kome mi služimo, i o tome da On ne sudi o nama na osnovu naših ovozemaljskih dostignuća, već na osnovu naše ljubavi prema Njemu i dela koja proizlaze iz te ljubavi. »Neman nije gledao na sebe kao na slugu. On je bio na čelu vojske, on je bio gospodar. A kako je sa vama? Kako vi vidite sebe? Kao slugu? Bog je slamao Nemanov ponos da bi ga učinio slugom. Možda Bog uklanja nešto i iz vašeg života da bi vas pretvorio u slugu. Neman je još uvek trebalo da savlada jednu lekciju da bi postao pravi sluga. On je tek trebalo da nauči da sluša Boga.«²

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, imajmo na umu da postoji pouka u svakom blagoslovu i blagoslov u svakoj pouci. Svima je nama potrebno da imamo lični odnos sa Hristom.

Klodija Mekdonald, St. Ketrin, Jamajka

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 2, p. 876.

2. Steven P. Wickstrom, *Namaan: A Servant's Heart*, <http://www.spwickstrom.com/naamobile/>.

DA LI STE BOGU NA RASPOLAGANJU?

Logos (2. O carevima 5,1-19; Marko 16,14.15; Luka 16,14.15; Rimljanima 5,1.2; Efescima 4,7.11-13; Jevrejima 11,1-6)

Spremnost na službu (Efescima 4,7.11-13)

Bilo je lepo subotno popodne u adventističkoj crkvi Bejli Krik. Mladi su se okupili ispod jednog starog hrasta da sastave program za Dan mladih. Bilo je teško pronaći propovednika za taj događaj, ali konačno, jedan šesnaestogodišnjak se nervozno prijavio da održi propoved. Niko nije bio baš ubeđen da je on sposoban za to, ali Džon je pokazao dobru volju, iako je bio pomalo zabrinut u vezi sa tim.

Konačno je stigao taj dan. Džon je izašao na podijum i svoje znojave dlanove obrisao o pantalone. Duboko je uzdahnuo, izgovorio kratku molitvu, a onda je svesrdno uronio u propoved. Te Subote, crkva je primila najsnažniju propoved, koju su ikad čuli i tri dragocene duše su se obratile.

Divna dela bismo mogli postići, samo kad bismo se više oslanjali na Boga.

Propovedanje, bilo pred velikom ili malom grupom, ponekad može biti teško, ali ako to dopustite, Bog vas može upotrebiti na načine, koje niste mogli ni da zamislite. Iznošenje Jevanđelja drugima može uvećati vašu veru i nagraditi vas na mnogo različitih načina. Bog nas poziva da širimo Dobru vest, bilo pred našim vratima ili u nekoj zemlji trećeg sveta, jer Njegova namera za naš život nije samo da nas spase, već da nam, ako pristanemo, pomogne da spasavamo druge.

Tajno oružje (Rimljanima 5,1.2; Jevrejima 11,1-6)

Naša vera raste samo u onoj meri u kojoj lično upoznajemo Boga. Da li razgovarate sa Njim kao što biste razgovarali sa nekim bliskim prijateljem? Da li delite sve sa Njim, i radosti i tuge? Da li je On vaš najbolji Prijatelj? U kojim trenucima zaista doživljavamo Boga i verujemo da će On uvek biti tu uz nas, bez obzira na okolnosti?

Uvek slušamo da vera velika »koliko zrno gorušično« može da pomera planine (Matej 17,20). Da li zaista shvatamo šta taj stih kaže? Samo nekoliko »grama« vere može da učini neverovatne stvari! Ona može da čini čuda. Može da spasa duše. Može čak i vama da pomogne da svedočite drugima. Divna dela bismo mogli postići, samo kad bismo se više oslanjali na Boga. Uzdanje u Njega možda ne izgleda uvek kao nešto najvažnije. Ponekad izgleda da su naši problemi tako veliki da zaboravljamo da jednostavno oslanjanje na Njega uvek predstavlja najbolje rešenje. Međutim, čak i shvatanje da je Bog jači od bilo kog problema, koji imamo, je nešto do čega možemo doći jedino uz Njegovu pomoć. Ljudi koji traže Boga i zaista veruju u Njega dobijaju svoju nagradu, jer je On ta nagrada.

Sila za one koji veruju (2. O carevima 5,1-19)

Priča o Nemanu je podjednako poznata i odraslima i deci. On je bio vojvoda vojske cara Sirije i junak poznat po svojoj hrabrosti, ali je istovremeno bio i gubav.

Guba je bila (i još uvek je) vrlo teška bolest. »Najizrazitija odlika gube je anestezija – gubitak osećaja. Posledica je postepen gubitak delova ruku, lica i stopala... Gubitak osećaja, kad jednom nastupi, ostaje stalan. Iako se infekcija može izlečiti, ožiljci koji nastaju kao posledica gubitka osećaja ostaju do kraja života.«¹

Nemana je njegov gospodar poslao proroku Jelisiju da dobije pomoć i prevaziđe svoje stanje. Međutim, kad je Jelisije rekao Nemanu da sedam puta zaroni u Jordan, on se prilično naljutio! Nije mogao da shvati zašto Jelisije ne bi lično došao i izlečio ga tu na licu mesta. Nemanova reakcija pokazala je da on nema jaku veru. Ali, kako je to moćno kad se stavimo na raspolaganje Isusu Hristu! Mi postajemo svedočanstvo i otvaramo se za Božju veličanstvenu silu i spasonosnu blagodat.

Pošto je prihvatio mudar savet od svojih slugu, Neman je konačno poslušao Jelisijevo uputstvo. Kada je uronio sedam puta »tijelo njegovo posta kao u maloga djeteta, i očisti se« (14. stih) Neman se oslonio na Boga da bi bio izlečen od gube i zahvaljujući svojoj veri, bio je izlečen!

Svi mi možemo se staviti na raspolaganje Bogu da deluje preko nas. Pogledajte samo služavku Nemanove žene, proroka Jelisija, pa čak i samog Nemanu! »Neman je čuo za Boga zahvaljujući svedočenju jevrejske služavke, ali sada se upoznao sa Njim ličnim iskustvom. Vera je postala znanje... Sada je znao da izvan Izraela nema bogova.«²

Misija (Marko 16,15)

Objavljivanje Jevanđelja je i naša misija u današnjem svetu. Mi treba da upoznamo ljude sa onim što je Bog učinio i onim što je obećao da će učiniti. Hristova misija na zemlji bila je da ispuni volju svog Oca (Jovan 3,16.17), i On je to učinio bez oklevanja, iako Mu je to donelo veliki bol i patnju. To bi trebalo da bude dovoljno da nas pokrene! Mi, koji smo došli u dodir sa Bogom, upoznali smo veličanstvenost Njegove sile i uz pomoć te sile postali smo preobraženi u novo stvorenje. Bog nas poziva da idemo u svet i objavljujemo Jevanđelje ljudima. Mi imamo istinu koja je potrebna svetu. Stavimo se Bogu na raspolaganje da bi mogao da nas upotrebi i da bismo mogli da izađemo u svet i spasemo dragocene duše za Nebesko carstvo.

ODGOVORITE

1. Kako se vi lično možete staviti Bogu na raspolaganje?
2. Da li biste bili spremni da izađete pred veliki skup ljudi i počnete da govorite o Dobroj vesti? Zašto da, ili zašto ne?
3. Navedite sedam biblijskih ličnosti koje su dopustile da ih Bog upotrebi. Šta ostavlja na vas najjači utisak u vezi sa svakom od njih?

Džoana Džonson, St. Ketrin, Jamajka

1. *he Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »Leprosy«.

2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 2, p. 877.

LJUBAV STVARA RAZLIKU

SVEDOČANSTVO (2. O carevima 5,1-7)

»Prava ljubav nije samo osećanje. Ona je životno načelo, načelo koje se pokazuje na delu. Prava ljubav, gde god postoji, upravlja životom. Tako je i sa Božjom ljubavlju. 'Bog je ljubav' i u svim Njegovim delima, u svim Njegovim postupcima prema čovečanstvu, Njegov karakter se otkriva.«¹

»Ven Adad, car Sirije, pobedio je vojske Izrailja u bici u kojoj je poginuo Ahav. Od tog vremena Sirijci su na granici sa Izrailjem održavali stalno ratno stanje, i u jednom od svojih pohoda odveli i devojčicu koja je u zemlji svoga robovanja 'služila ženu Nemanovu'. Ova devojčica, robinja, daleko od svog doma, ipak je bila svedok za Boga, nesvesno ispunjavajući nameru radi koje je Bog izabrao Izrailj da bude Njegov narod. Dok je radila u tom neznabožačkom domu, osetila je sažaljenje prema svom gospodaru; sećajući se divnih dela izlečenja koja je činio Jelisije, kazala je svojoj gospodarici: 'O da bi moj gospodar otišao k proroku u Samariji! On bi ga oprostio od gube!' Znala je da je sila Neba uz Jelisija, i verovala da bi tom silom Neman mogao da bude izlečen.«²

Važna pouka koju svi možemo da naučimo od ove devojčice je da nikad ne dozvolimo da nam okolnosti diktiraju da li treba ili ne treba da delimo Hristovu ljubav sa ovim umirućim svetom. Ona je imala potpuno pravo da bude ljuta na Nemana i da se naslađuje njegovom patnjom. Međutim, umesto toga, pokazala je sažaljenje. A to je upravo ono što bi i Isus učinio.

Kao hrišćanski vojnici na bojnom polju života, doživjećemo da sotona upotrebi našeg suseda, kolegu ili člana porodice da izazove mržnju u našem srcu, da naš um ispuni gnevnom mislima. Kada se to dogodi, nemojte uzvratiti istom merom. Upotrebite drugačiju strategiju. »Uzvratite« Hristovom ljubavlju. Jedino tada naša misija biće uspešna.

ODGOVORITE

1. Kako možemo pokazati ljubav prema nekome, a da uopšte ne kažemo: »Volim te«?
2. Da li postoji neka posebna grupa ljudi, koja ne zaslužuje našu ljubav? Obrazložite svoj odgovor.

Renaldo Mekleod, Kitson Taun, Jamajka

1. Ellen G. White, »The Love of God. How Manifested«, *The Australasian Union Conference Record*, June 1, 1900.

2. E. G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, Preporod, Beograd, 2000, str. 158 (244. 245 orig.).

DALEKO OD OBIČNOG

DOKAZ (2. O carevima 5,1-7.15; Rimljanima 6,1-4)

Mi smo pozvani da budemo misionari, da odnesemo Jevanđelje o Isusu Hristu ovom umirućem svetlu. Iako je bila oteta iz svoje domovine i dovedena u sirijsko carstvo kao sluškinja, jedna mala devojka bila je misionar živog i istinitog izrailjskog Boga. »O da bi gospodar moj otišao k proroku u Samariji, on bi ga oprostio od gube.« (2. O carevima 5,3) Moćni sirijski vojvoda imao je sve osim zdravlja. Iako je bio cenjen i poštovan, njegova bolest ga je sputavala. Međutim, radosna vest mu je dala nadu. Neman je otišao svom gospodaru i preneo mu ono što je devojčica iz Izraela rekla (4. stih), i od tada život gospodara i onih koji su ga okružavali zauvek se promenio.

Mnogi ljudi u današnjem svetlu bolesni su od gube greha. Kao hrišćani, mi smo i misionari, baš kao što je i Isus bio, dok je živio na Zemlji. Naša dužnost kao misionara je da otkrijemo umirućem svetlu lek koji se nalazi u Isusu. Mi možda nećemo biti otečeni iz svoje domovine, ali mnogi ljudi su ipak odlučili da napuste svoj posao, porodicu i udobnosti svog doma da bi objavljivali Jevanđelje. Počevši od misionarskog rada Dž. N. Endrusa, Hrišćanska adventistička crkva danas je prisutna u više od 200 zemalja zahvaljujući posvećenosti običnih ljudi i žena odanih Bogu.¹ Naša misija je učenje drugih da hodaju sa Isusom.

Misionarka Ronda Boven je izjavila: »Na dugačku listu zanimanja o kojima sam kao dete sanjala, posao učiteljice nisam ni upisala.«² Pa ipak, ona je od oktobra 2010. do septembra 2011. godine služila kao učiteljica engleskog jezika u adventističkoj školi stranih jezika u Ubon Ratčataniju na Tajlandu. Napustila je svoju porodicu, posao, prijatelje i udobnost svog doma da bi služila u jednoj oblasti koja je za nju bila daleko od obične. Pošto je primila Božji poziv, to iskustvo je promenilo njen život i život onih oko nje. Kao rezultat toga, mnogi ljudi su kršteni i nastavili život sa Isusom.

Biti misionar i objavljivati Jevanđelje, dužnost je svakog hrišćanina. Koliko god mali ili veliki bio vaš doprinos, on će odigrati važnu ulogu u postizanju izlečenja od bolesti greha.

ODGOVORITE

1. Kako možete biti misionar tu gde se nalazite?
2. Na koji način sada misionirate?

Šandel Lorens, St. Ketrin, Jamajka

1. »A Message to Share«, Seventh-day Adventist Church, <http://www.adventist.org/service/missionaries/>.

2. »Leaving Ordinary«, Adventist Mission, <http://www.adventistmission.org/mp-ordinary>.

ISKRENI I VERNI SVEDOK

PRIMENA (2. O carevima 5,2-10)

Sirijci su zarobili jednu malu devojkicu i odveli je u stranu zemlju. Ali, uprkos različitoj kulturi i religioznim običajima u tom novom okruženju, ona je ostala čvrsta u svojoj veri (2. O carevima 5,2,3).

Bila je sigurna da je Bog sa prorokom u Samariji i da bi njen gospodar Neman, samo kad bi mogao da ode tamo, bio očišćen od gube. Takva kakva je bila, ona je donela poruku nade tim idolopoklonicima (2. O carevima 5,3). Ona je bila zarobljena, ali dopustila je da tragedija njenog zatočeništva ostvari uzvišenije dobro.

U nastavku se nalaze neke osobine koje bi trebalo svi da imamo da bismo bili u stanju da poruku nade odnesemo drugima.

Primate osvedočenje Svetog Duha. Neka vas Sveti Duh nadahne. Neka vas On vodi i usmerava u zadobijanju izgubljenih duša.

Kao ova mala devojkica, budite hrabri.

Budite ukorenjeni i utvrđeni u Gospodu. Pre nego što počnete da svedočite drugima, verujte, budite puni nade i imajte vere u Hrista. Pustite dubok koren da biste se utvrdili u Hristu tako da nikakav vetar ni oluja ne mogu da vas odvoje od Njega.

Budite puni puzdanja. Kao ova mala devojkica, budite hrabri. Budite sigurni u ono što verujete i znajte da je Bog u stanju da učini ono što je rekao da će učiniti. Ne prepuštajte se sumnji. Naprotiv, ostanite čvrsti. Iskoračite hrabro, sigurno, sa velikim puzdanjem u Boga (2. O carevima 5,10).

Budite uviđavni, puni ljubavi i dobre volje. Kao Hristov svedok, budite uvek spremni da pomognete nekome, kad se za to ukaže prilika. Uvek dopustite Bogu da deluje preko vas, dok tražite način da progovorite o Hristu. Predajte celo svoje srce, um i dušu Božjem delu, i radujte se dok iskreno tragete za izgubljenim dušama.

ODGOVORITE

1. Šta mislite šta bi se dogodilo u našim domovima, školama i društvu uopšte, kad bi više pojedinaca bilo kao ova mala devojkica?
2. Na koje načine ste spremni da svedočite drugima uprkos izazovima i posledicama sa kojima biste mogli da se suočite?

Mario Theodore Tompson, St. Ketrin, Jamajka

NE POSTOJI JA KADA JE REČ O BLAGODATI

MIŠLJENJE (2. O carevima 5,1,11-14)

Tekst u 2. Knjizi o carevima 5,1 glasi: »I bejaše Neman vojvoda cara sirsokoga čovjek velik u gospodara svojega i u časti, jer preko njega sačuva Gospod Siriju; ali taj veliki junak bješe gubav.«

Neman je stekao ugled među ljudima, ali bio je idolopoklonik i gubavac. Bogovi kojima je služio nisu mogli da mu pomognu. Ni njegov ugled ni položaj nisu mogli da mu pomognu. Šta je onda trebalo da uradi? Jelisije mu je poslao glasnika sa uputstvom kako da se izleči. Nemana je naljutilo to što mu Jelisije nije ukazao ljubavnost kakvu je očekivao, i što je izabrao baš Jordan, kao da nije bilo boljih reka.

On je imao određena očekivanja u vezi s načinom na koji bi trebalo da bude izlečen, a kupanje u reci nije bilo jedno od njih. Kao hrišćani, mi moramo biti svesni činjenice da nas Bog voli i da uvek čini ono što zna da je najbolje za nas. Moramo imati na umu da naš ograničeni um nije u stanju da pronikne u sve ono što naš Bog može da učini. Samo zahvaljujući Njegovoj blagodati, mi postojimo. Samo zahvaljujući Njegovoj blagodati, Neman je bio izlečen.

Srećom, Nemanove slugе uspele su da ga ubede da se povinuje Jelisijevoj zapovesti. U Nemanovom slučaju, i mala služavka i slugе bili su njegovi podređeni, ali oba puta su mu ponudili mudar savet. Iz toga možemo zaključiti da spasenje ne zavisi od zvanja, narodnosti i društvenog statusa. Spasenje je namenjeno svima koji žele da ga prihvate.

Kada se Neman okupao u reci, bio je fizički izlečen od gube. Osim toga, bio je i duhovno izlečen. Pre ovog kupanja bio je idolopoklonik obuzet gordošću. Međutim, sada je ovaj »novi« čovek hvalio jedinog pravog Boga. »On je dobio drugu priliku. To pokazuje božansko strpljenje. Hiljade ljudi odbacuje Hrista, ali onda, kad se, ipak, vrate, otkrivaju da je put još uvek otvoren. Oni dobijaju drugu priliku. Bog dugo čeka da bi pokazao blagodat čak i prema grešniku koji je često odbijao pozive milosti.«*

ODGOVORITE

1. Čitajte Rimljanima 6,1-11. U kakvoj je vezi priča o Nemanu sa nekim načelima koja se navode u ovim stihovima?
2. Koja tri načela vi lično možete naučiti iz ove priče?

Analisa Miler, St. Ketrin, Jamajka

* J. R. Miller, »Naaman the Leper«, http://www.gracegems.org/Miller/naaman_healed_of_leprosy.htm.

ZAKLJUČAK

Bogu je izuzetno stalo do toga da pređemo onu dodatnu milju. Ili dve. On ne samo što želi da se molimo, već i da živimo u skladu sa tim molitvama. Na primer, ako se molite da biste prodali svoju kuću, ali je nikad ne ponudite na tržištu, možda ćete završiti sa užasnom hipotekom. Vi treba da učinite svoj deo. Neman je imao sličan problem. Njegovo gordo srce bilo je povređeno prilikom njegove potrage za isceljenjem. Kad je čuo kakvo rešenje mu je ponuđeno, tvrdoglavo i žestoko je odbio da se povinuje. Njegova volja je postala snažnija od Božje. Ali, tek kad se ponizio i svoj ponos »izneo na tržište«, bio je izlečen i postao blagoslov i svedočanstvo za druge.

RAZMOTRITE

- Uđite u bazen ili jezero i oponašajte isceljujuće čudo koje je Neman doživeo tako što ćete uroniti sedam puta u vodu. Zamislite kako je divan osećaj biti potpuno obnovljen. Razmišljajte o tome kako Bog pere naše grehe kada prihvatimo Njegovo spasenje i ponizno sledimo Njegove zapovesti.
- Pročitajte priču o Nemanu (2. O carevima 5,1-15) nekom prijatelju koji je fizički bolestan ili onesposobljen. Ohrabrite ga da učini svaki mogući napor kako bi dobio najbolju terapiju. Naglasite da čak i ako u toku svog života ne doživi čudo izlečenja kao Neman, jednog dana patnja će postati stvar prošlosti (Otkrivenje 21,4).
- Sprijateljite se sa nekim na Fejsbuku i duhovno ga ohrabrite preko svojih postova, slika i poruka. Učinite svestan napor da doprete do te osobe.
- Budite »neočekivani misionar« gde god da se nalazite. Živite u skladu sa tekstom iz 1. Timotiju 4,12. tako što ćete pomoći nekome da uradi domaći zadatak, oprati sudove posle zajedničkog ručka, dobrovoljno raditi u bolnici, propovedati u crkvi, itd. Nikad niste suviše mladi da biste »predstavljali« Boga.
- Donesite gorušičino seme u subotnoškolski razred. Govorite o Isusovoj slici o tome kako čak i zrnce vere može da pomera planine (Matej 17,20). Podelite seme gorušice svakom članu razreda i predložite im da ga čuvaju tamo gde mogu često da ga vide.

POVEŽITE

Matej 6,8; Rimljanima 12,12.

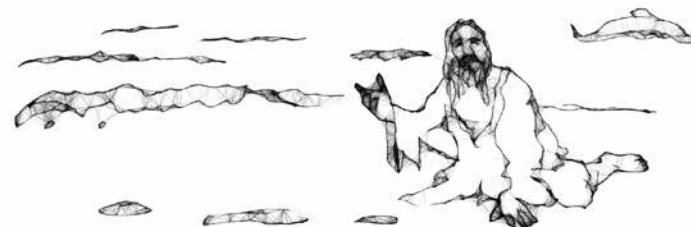
Ellen G. White, *Conflict and Courage*, p. 228; or online at <https://egwwritings.org/>.

E. Lonnie Melashenko and David B. Smith, *A Suitcase Full of Faith*.

Emeka Avolovo, Kano, Nigerija

Pouka 4

Od 18. do 24. jula 2015.

Jonino iskustvo

»Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko;
nego u svakom narodu onaj koji se boji i tvori
pravdu mio je Njemu.«

(Dela apostolska 10,34.35)

ZNAO SAM DA ĆE SE IZVUĆI!

UVOD (Titu 2,11)

Gospodin Robinson upravo je video da me je Metju pogodio u lice gumicom, koju je bacio sa drugog kraja učionice.

To je bilo previše! Bilo mi je dosta tog tipa! Kad god smo zajedno imali čas, kao da je postojala beskrajna zalih gumica, olovaka i rezača koji bi na kraju završili kod mene.

Gospodin Robinson je rekao strogim glasom: »Metju, ustani!« Zatim je blažim glasom dodao: »Nemoj da sam te video da to ponovo učiniš.«

Nisam mogao da verujem! Izgledalo je da će se Metju opet izvući! Mnogo puta sam se žalio na njega, ali niko nikada ništa nije preduzeo u vezi sa tim.

»Ali nastavniče! On radi tako nešto na svakom času«, povikao sam.

Pogledavši u moje uznemireno lice, nastavnik je odgovorio: »Dobiće ukor! Javi mi se posle časa.«

Pogledao sam u Metjua pomišljajući da bi trebalo da zatražim oštriju kaznu. Ukor je, ipak, bio neka uteha, ali dobro sam znao nastavnika Robinsona. Sledećeg dana sam saznao da je zaboravio da napiše ukor u Metjuovu knjižicu. Tako je Metju još jednom uspeo da se izvuče, a moja odbojnost prema njemu još više je porasla.

**Pogledao sam u
Metjua pomišljajući
da bi trebalo da
zatražim oštriju
kaznu.**

Prorok Jona je osećao nešto slično prema stanovnicima Ninevije kada ih je Bog poštedito, iako je zapretio da će ih uništiti. Prorok je ključao od gneva zbog činjenice da Bog nije učinio ono što je rekao da će učiniti.

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, imajmo na umu da je Božja spasilačka misija, Njegov plan spasenja, namenjen *svima*, čak i »Metjuima« i »Ninevijama« u našem životu, čak i onima koji nam se ne sviđaju, čak i onima za koje smatramo da ga ne zaslužuju, čak i onima za koje bismo želeli da ih ne srećemo svakog dana. Osim toga, imajmo na umu da će biti mnogo prilika kad će nas Bog izabrati da upravo njima odnesemo Radosnu vest.

Kris Vilijams, London, Engleska

GLASNIK UPUĆEN JEDNOM SUROVOM NARODU

DOKAZ (Jona 1,1,2)

Tokom osmog veka pre Hrista Ninevija je bila glavni grad Asirije, najveće sile na Bliskom istoku. Bila je izgrađena na levoj obali reke Tigar, severozapadno od Mesopotamije (na teritoriji današnjeg Iraka). Asirci su u to vreme bili poznati po svojim zlim i surovim delima. Među bogovima kojima su se klanjali bio je i Ašur, i bili su dobro poznati po načinu na koji su mučili svoje neprijatelje. Imali su običaj da okače glave svojih žrtava duž puteva kao upozorenje drugim narodima.*

Bog je Joni dao jasnu poruku: »Ustani, idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj protiv njega, jer izađe zloća njihova preda Me.« (Jona 1,2) Jona je znao ko su Asirci i stanovnici Ninevije. Znao je za njihova surova dela i zato je odbio da ide i objavi poruku koju mu je Bog dao. Tako je Jona, da bi izbegao misiju koja mu je dodeljena, odlučio da ode u Tars na krajnjoj granici zapadnog sveta i najverovatnije najudaljenije naselje od svih mesta za koja je znao.

Kao prorok, Jona je znao dosta o Bogu. Međutim, njegovo srce bilo je puno sebičnih osećanja, u potpunoj suprotnosti prema Božjoj izobilnoj ljubavi i milosti.

Biblija potvrđuje da Bog nije slao svoje glasnike samo Izrailjcima, već i paganskim narodima. On ne želi da bilo ko propadne. On želi da se svi pokaju (2. Petrova 3,9). Ljubav i saosećanje koji pripadaju Bogu, kao Stvoritelju ljudskog roda, u potpunosti se iskazuju u Njegovoj poruci o otkupljenju svakog kolena, plemena i naroda.

Knjiga proroka Jone pomaže nam da shvatimo da je Bog, i pored toga što ne možemo da razumemo razmere Njegove ljubavi i blagodati, u mogućnosti da savlada svako naše zlo da bismo mogli da prihvatimo Njegovo spasenje – dar koji prevazilazi svaki razum.

Uprkos zlu i mržnji mnogih ljudi, mi nismo pozvani da sudimo. Umesto toga, naša misija je da odnesemo poruku svima.

ODGOVORITE

1. Šta Božja blagodati vama znači? Mislite li da ona ima granice, ili se zasniva na našim delima? Budite spremni da objasnite svoj odgovor.
2. Svet je pun raznih grupa ljudi koji su poznati po svojim zlim delima i ravnodušnosti prema Bogu. Koje bi strategije, po vašem mišljenju, mogle da se upotrebe da se poruka o spasenju objavi tim ljudima?

Zukeidis Palasio, Panama Siti, Panama

* *Holman Illustrated Bible Dictionary* (Nashville, Tenn.: Holman Bible Publishers, 2003), pp. 910, 911.

Nesavršeni prorok (Jona 1,2-16)

Priča o Joni je jasan primer široke i duboke ljubavi koju Bog oseća prema svakoj ljudskoj duši. Tokom mnogih godina, stavljan je preveliki naglasak na činjenicu da je Jona pobjegao, kada ga je Bog poslao u Nineviju, i na njegovu sebičnu želju da je vidi uništenu. Ali, u toj neverovatnoj priči postoji i nešto više od toga.

Bog je nesumnjivo poznao Jonino srce i misli. On je znao da će Jona pobeći, ali je istovremeno znao i za velike rezultate koje će Jonini postupci doneti. Dok čitamo priču o Joni, verovatno gledamo na njega kao na sebičnog proroka i kukačicu. Međutim, Bog je u njegovim manama uočio veliku priliku za evangelizam i misionarski rad.

Mi smo svedoci Njegove velike ljubavi i saosećanja.

Jona je zaista bio naivan, kada je mogao da pomisli da bi zaista mogao da pobegne od Boga. U toj pomisli našao se na brodu sa mornarima koji su plovili u Tars. Dok se odmarao u potpalublju, ubeđen da se njegov plan dobro odvija, Bog je u njegovom bekstvu video savršen scenario pomoću koga će podsetiti Jonu da nikad ne može da pobegne iz Njegovog prisustva i da, uprkos prorokovom nesavršenstvu, Bog može da ostvari svoje namere.

Pre nego što je otkrio svoju neverovatnu strategiju za Jonino spasenje, pružio mu je priliku da posvedoči o Bogu kome služi. Mornari nisu bili svesni da je velika oluja koju su doživeli u stvari natprirodna pojava. Počeli su da ispituju Jonu i on je odgovorio: »Jevrejin sam, i bojim se Gospoda Boga nebeskoga, koji je stvorio more i suhu zemlju.« (Jona 1,9) Pošto su Jonu uklonili sa broda kada su proverili sve druge mogućnosti, mogli su da se uvere u istinitost njegovog odgovora. More se smirilo. Bog je pokazao svoju silu. Mornari su sada obožavali Gospoda Boga nebeskoga, a Jona je uspešno posvedočio uprkos svom nesavršenstvu.

Jonino probuđenje (Jona 2)

Jonino izbavljenje slikovito prikazuje sav uticaj i silu koju je Bog spreman da upotrebi da bi spasao jednu dušu koja gine. Bog je lako mogao da odluči da upotrebi drugog proroka da odnese poruku u Nineviju. On je mogao da učini da asirski car padne u dubok san, a onda da mu u viziji pokaže šta će se dogoditi njegovom narodu ako se ne pokaje. Međutim, Bog ni u jednom trenutku nije odustao od Jone i od namere koju je imao sa njim. Njemu je bilo jasno da Jona nije savršen i da mu je potrebno vreme da razume važnu ulogu koju je trebalo da odigra u planu spasenja koji je Bog imao za Nineviju.

Iako drugo poglavlje Knjige proroka Jone otkriva kratku molitvu koju je uputio Bogu, imajte na umu da je on tri dana i tri noći proveo u stomaku velike ribe. Prvog dana verovatno je bio zapanjen, ne samo zato što se doslovno nalazio u ribi, već i zato što je shvatio koliko je važan Bogu. Jasno je uvideo da njegova služba ima svoju svrhu i priznao svoju grešku, koju je načinio pokušavajući da pobegne od Boga.

U Joninoj molitvi jasno vidimo da je prorok zadivljen time što ga je Bog čuo kada ga je pozvao u svojoj nevolji (Jona 2,1.2). On shvata da mu Bog daje drugu šansu (6. stih), zahvalan je i spreman da poslušna Božju zapovest (9. stih).

Izbavljeni spasava (Jona 3-4)

Posle svog naročitog trodnevnog povlačenja i probuđenja u stomaku ribe, Jona se vratio na kopno, spreman da ispuni Božji nalog. Kada je stigao u Nineviju, njegova poruka sigurno je bila snažna i neposredna, jer posle samo jednog dana propovedanja: »Ninevljani povjerovaše Bogu, i oglašise post, i obukoše se u kostrijet od najvećega do najmanjega.« (Jona 3,5)

Pošto su Ninevljani brže-bolje priznali svoja zla dela, Bog se sažalio i odlučio da ne pusti na njih uništenje na koje je Jona upozoravao (Jona 3,10). To bi bio savršeni kraj priče. Prorok pozvan u misiju beži i biva bačen u more. Mornari su zadivljeni Božjom silom. Prorok biva izbavljen, doživljava duboko probuđenje, propoveda Reč i hiljade se spasavaju.

Međutim, Jona je još uvek nezadovoljan. Baš kao što on nije mogao da veruje koliko je Bog saosećajan, ponekad i mi, kao Božji izabrani misionari, ne možemo da shvatimo Njegovu neverovatnu dobrotu prema drugima. Nama je teško da shvatimo da će dečak koji nas je u osnovnoj školi uvek maltretirao biti spasen. Teško nam je da razumemo zašto ljudi koji su učinili toliko zla treba da dobiju priliku da makar čuju Božju reč i izaberu između večnog života i večnog prokletstva.

Mi dovodimo u pitanje Božji sistem pravde i milosti, ponekad čak i pokušavamo da Mu predložimo kako da sudi svom narodu.

Ipak, kao i Jona, mi u svojoj sebičnosti previđamo koliko smo važni za ispunjenje Božjeg plana spasenja na Zemlji. Imajmo uvek na umu ulogu koju nam je Bog poverio na svom velikom sudu. Mi nismo ni sudija, ni advokat. Mi smo svedoci Njegove velike ljubavi i saosećanja.

Ninevija je bila grad sa više od sto dvadeset hiljada ljudi koji nisu razlikovali šta im je desno, a šta levo (Jona 4,11). Jonina dužnost je bila da ih izvede na pravi put, da podeli s njima taj tračak svetlosti spasenja.

Isus je rekao: »Vi ste vidjelo svijetu.« (Matej 5,14) Vreme je da i mi, kao Jona, doživimo pravo probuđenje. Vreme je da izađemo iz stomaka te velike ribe. Vreme je da Njegovu poruku o spasenju objavljujemo po čitavom svetu.

NARAŠTAJ KOJI PODSEĆA NA JONU

SVEDOČANSTVO (Jona 1,1)

»Razmišljajući o teškoćama, o prividnoj neostvarljivosti postavljenog zadatka, prorok je bio u iskušenju da posumnja u razložnost poziva koji mu je bio upućen. S ljudske tačke gledišta, izgledalo je da se ništa ne može postići objavljivanjem takve poruke u tom oholom gradu. Zaboravio je za trenutak da Bog kome služi sve zna i sve može. Dok je oklevao, i dalje sumnjajući, sotona je uspeo da ga potpuno obeshrabri...

U okviru postavljenog zadatka, Joni je bila poverena teška odgovornost. Međutim, Onaj koji mu je rekao da ide bio je u stanju i da podrži svog slugu i da mu osigura uspeh. Da je prorok bez oklevanja poslušao, izbegao bi mnoga gorka iskustva i bio bi bogato blagosloven. Ipak, Gospod nije odbacio Jonu u najtežim trenucima njegovog života.«¹

»Budite jaki i neka vaše reči izražavaju nadu.«

Da li vam ovo zvuči poznato? Mi smo moderne Jone. Lako se obeshrabimo. Međutim, kao što je imao plan za Jonu, Bog ima plan i za nas.

»Braćo moja, nema nikakvog razloga za obeshrabrenost. Dobro seme je posejano. Bog budno bdi nad njim, i učiniće da nikne i donese obilan rod.«²

»Budimo hrabri i puni nade. Grešno je i nerazumno očajavati u Božjoj službi. Njemu su poznate sve naše potrebe. On raspoložuje svom silom.«³

»Budite jaki i neka vaše reči izražavaju nadu. Krenite napred uprkos preprekama. Vi ste u duhovnoj zajednici sa Isusom Hristom. Njegova reč je vaša sigurnost. Približite se svom Spasitelju s potpunim poverenjem i u živoj veri, i uhvatite se s Njim za ruke. Idite kuda vas On vodi. Šta god vam kaže, učinite. On je spreman da vas uči kao što je učio i druge.«⁴

Ne razmišljajmo kao Jona. Ne gledajmo na ljudske grehe. Ljudima različitih veroispovesti i porekla potreban je Božji ukor. Gledajmo na svog Otkupitelja koji uklanja svaki greh. Smelo i u veri učinimo ono što do nas stoji. Bog će učiniti ostalo.

ODGOVORITE

1. Uporedite Joninu pobunu sa ostalim buntovnim postupcima opisanim u Bibliji. Setite se Petra, dece Izrailjeve, Ilije i Savla. Šta je svima njima zajedničko? U nekim slučajevima, buntovnost je savladana, a u drugima nije. Šta je uticalo na tu razliku?
2. Razmišljajte o svojoj ličnoj »Nineviji«. Da li pokušavate da je izbegnete? Podelite sa svojim razredom one biblijske stihove koji vam daju hrabrost da ovom izgubljenom svetu govorite o Božjoj ljubavi.

Margarita Latibodier, Panama Siti, Panama,

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, p. 266. (original)
 2. White, *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 242.
 3. White, *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 38.
 4. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 462.

BOŽJE »DRUGE PRILIKE«

PRIMENA (Jona 3. poglavlje)

Za vreme studija, od svojih profesora često dobijate zadatke, koje morate da predate do određenog datuma. I pored toga, dešava vam se da zaboravite svoj rad u kući ili u studentskom domu. I onda, kad vas profesor prozove da predate svoj zadatak, vi morate da kažete da ste ga zaboravili. Da biste izbegli slabu ocenu, molite profesora da vam dozvoli da ga predate kasnije. Vaš profesor vaš pogleda sa osmehom i odgovara: »Donesite ga sutra«. To je zaista olakšanje!

Kao što je Nineviji dao drugu šansu, Bog i nama daje brojne prilike da sa drugima podelimo sva ona uzvišena saznanja o delima, koja On čini za nas. Svetu je potrebno da iskoristimo prilike koje nam Bog daje da govorimo o Njemu. Isti Isus koji je rekao svojim učenicima da idu i nauče sve narode (Matej 28,19), traži od nas da se ne plašimo da odnesemo Jevanđelje ljudima koji ništa ne znaju o Njegovom veličanstvenom karakteru.

Božja ljubav nema granica.

Postoje četiri važne pojedinosti koje treba da naučimo iz Joninog iskustva:

1. *Bog je Joni pružio drugu priliku (Jona 3,1).* On i vama može dati drugu priliku. Možda imate nekog prijatelja kome se nikad niste usudili da govorite o Božjoj ljubavi. Bog će vam dati priliku i hrabrost da to učinite. Od vas zavisi da li ćete iskoristiti tu priliku i prihvatiti Božju pomoć.

2. *Bog je Jonu osposobio da preda poruku Ninevljanima (Jona 3,2).* Bog isto tako može nas da osposobi da savladamo svoj ponos i strahove. On će nam dati snagu i veru da poslušamo Njegove zapovesti.

3. *Bog može da preobrazi i najtvrdje srce (Jona 3,8).* Iako su ljudi u Nineviji bili zli, kad su preko Jone čuli Božju poruku, doživeli su iskreno pokajanje. Možda u vašem okruženju ima ljudi koji izgledaju kao da ne žele da slušaju Božju reč. Međutim, imajte na umu da dok iznosite Njegovu poruku, Bog može da učini čudo u njihovom srcu.

4. *Božja ljubav nema granica (Jona 3,10).* Plan spasenja odnosi se na vas i na svaku osobu iz vašeg okruženja. Bog želi da svi budu spaseni i uživaju u večnom životu.

Svaki dan predstavlja priliku da budemo misionari i objavljujemo Jevanđelje onima koji ne poznaju našeg Spasitelja. Sve što je potrebno je da vi posejete seme, a Bog će požnjeti predivnu žetvu u životu svake osobe.

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog poslao Jonu u Nineviju? Zašto nije jednostavno dao njihovom caru san, kojim bi mu preneo istu poruku?
2. Šta možete preduzeti da biste uspešnije objavljivali Božju poruku?

Alberto Dadli, Panama Siti, Panama

JONA – NESAVRŠEN, ALI NE I NEUSPEŠAN

MIŠLJENJE (Jona 1,1-3)

Zamislite da ste duboko utonuli u molitvu i iznenada osećate kako vam se Bog obraća. Dok se i dalje molite, postaje vam potpuno jasno šta On želi od vas. On hoće da odete u Las Vegas i govorite protiv nemoralu u tom gradu. Zanemeli ste. Bog želi da odete u mesto poznato kao »grad greha« i kažete ljudima da prestanu da se kockaju, da piju, i da se druže sa prostitutkama? Poput većine ljudi, i vi biste se verovatno zapitali postoji li neki izlaz iz te situacije.

Verovatno se i Jona isto tako osećao kad mu je Bog rekao da ide u Nineviju, grad koji je pripadao Asircima, i objavi njegovim stanovnicima da Bog planira da ih uništi zbog njihove poročnosti. Nije bilo mogućnosti da on to učini! Asirci su bili jedan od najsurovijih naroda u blizini, a u Joninim očima, tako iskvaren narod nije ni zaslužio takav poziv od Boga. Po njemu, bilo je sasvim u redu da oni budu zbrisani sa lica Zemlje. Ako neko treba da propoveda Ninevljanima o njihovim zlodelimima, to on sigurno neće biti!

Bog ne traži od nas da budemo savršeni da bismo Mu služili.

Dakle, šta je Jona učinio? Pobegao je. Ili je to pokušao pošto niko ne može da pobegne od Boga. On je spakovao torbe i otišao u Jopu, lučki grad. Tu se ukrcao u brod koji je plovio u Tars, više od hiljadu i po kilometara u suprotnom smeru od Ninevije. Jasno je da je hteo da ode što dalje od Asiraca. Jona je pomislio da nikad više neće čuti poziv za odlazak u Nineviju, ali Bog uvek pronalazi način da ostvari svoju volju, čak i ako to znači da mora da primeni neobične metode.

Bog ne traži od nas da budemo savršeni da bismo Mu služili. Jona sigurno nije bio bez mane. On je okrenuo leđa Bogu i pobegao, i to na više načina. Međutim, Bog je uspeo da upotrebi Jonu da svedoči o Njegovoj blagodati drugima – pri čemu je i njega poučio i promenio da bi mu pomogao da razume Božji savršeni karakter. Bog može isto da učini i za nas ukoliko to želimo. Sve što je potrebno je da Mu dopustimo punu kontrolu nad svojim životom. Tada će On učiniti ostalo.

ODGOVORITE

1. Zašto Bog traži od nas da izađemo iz svoje udobnosti, kada svedočimo drugima?
2. Kako nam Bog pomaže da se oslobodimo svojih nedostataka, dok svedočimo za Njega?

Huan Alejandro Olarte-Kortes, Panama Siti, Panama

BOŽJA LJUBAV NEMA GRANICE

ISTRAŽIVANJE (Jona 2,3)

ZAKLJUČAK

Priča o Joni prikazuje Božju ljubav u jednom od njenih mnogobrojnih veličanstvenih vidova. Božji čudesan plan da Jona posvedoči mornarima pokazuje da On može da upotrebi svakog od nas uprkos našim slabostima. Jonino pokajanje i probuđenje otpočelo je u velikoj ribi. On je sebično zadržavao Božju ljubav i milost, ali priča o njemu otkriva nam da je Bog strpljiv i spreman da nam pruži mnoge prilike. Jonino iskustvo podseća nas da nismo pozvani da sudimo, već da svim ljudima govorimo o Božjem spasenju.

RAZMOTRITE

- Naslikajte neki zastrašujući ili opasan po život scenario zbog koga se Jona možda plašio da objavi Božju poruku Nineviji.
- Uporedite Jonin strah od propovedanja opominjuće poruke Nineviji sa preprekama koje vas lično obeshrabruju u nameri da govorite o planu spasenja.
- Napravite predstavu koristeći Knjigu proroka Jone kao svoj scenario.
- Razgovarajte o tome kako Bog može da upotrebi vaše slabosti Sebi na slavu.
- Molite se usrdno svakog dana u toku jednog meseca za prijatelje ili članove porodice koji nisu hrišćani.
- Napravite simboličnu ilustraciju o tome kako Božja ljubav može preobraziti tvrda srca.
- Posejte neko semenje i vodite evidenciju o njegovom rastu. Zapisujte na koji način vas taj proces gajenja semenja podseća na Božji plan spasenja.

POVEŽITE

Matej 12,38-41; Luka 11,29-32; 2. Petrova 1,21; 3,9.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str.144-150 orig.

Ruthie Jacobsen, *5 Secrets for Peace in a Storm*, chap. 1.

Jack J. Blanco, *Witness*, chapters 5 and 6.

Debi Batin Soser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 5

Od 25. do 31. jula 2015.

Misionari u izgnanstvu

»I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast vječna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.«

(Danilo 7,14)

25. jul 2015.

PREOKRENITE PRILIKE

UVOD (Danilo 1; 6; Matej 28,18-20)

Su

Moj brat imao je 13 godina kad smo se preselili iz Njujorka u Vašington. Kada je shvatio da je u našem novom mestu boravka potrebno da neko ima najmanje 16 godina da bi se zaposlio (za razliku od 14, koliko je bilo potrebno u Njujorku), bio je tako razočaran da je zaplakao. »Zašto si morala da nas dovedeš ovde«, vi-kao je na našu majku.

Za jedno dete, nevoljno odvajanje od doma, škole, prijatelja i ciljeva, može se uporediti sa izgnanstvom koje je bilo nametnuto severnim izrailjskim plemenima, koja su bila porobljena od strane Asirije, i južnim judejskim plemenima koja su odvedena u vavilonsko ropstvo.

Da li ste se ikada osećali kao izgnanik? Možda ste u nekom trenutku bili isključeni iz kruga svojih vršnjaka, društvenih klubova, ili ste poslednji izabrani za sportski tim. Ili je to možda bilo izgnanstvo srca u obliku odbijanja. Ili neki potpuno drugačiji oblik izgnanstva? Kako ste se ponašali u takvim trenucima? Da li ste izgubili nadu i prihvatili svoju stvarnost takvu kakva jeste? Da li ste podelili svoja tužna osećanja sa drugima?

Za neke biblijske ličnosti, izgnanstvo je postalo prilika za misioniranje. Oni su svoje okolnosti potpuno preokrenuli tako što su sledili Božju volju. Bog je upotrebio prognanike kao što su bili Danilo i Jestira da bi drugima posvedočili o pravom nebeskom Bogu i Njegovoj ljubavi prema nama. Iako je živio u izgnanstvu, Danilo je čvrsto odlučio da će verno služiti Bogu. On je zakoračio u veri da objavi svoja verovanja onima, koji su imali vlast nad njegovim životom. (Danilo 1,8; 6,10-22)

I mi smo pozvani da objavimo Jevanđelje o Isusu Hristu onima koji ne poznaju istinu (Matej 28,18-20). Ta misija nesumnjivo će nas dovesti u neprijatne prilike sa ljudima u koje ne možemo imati poverenja. U takvim trenucima, moramo se osloniti na svoju veru u Boga. Moramo Mu dopustiti da bude naša snaga, jer će neprijatelj sigurno sve jače navaljivati na nas.

U pouci za ovu sedmicu, razgovaraćemo o prognanicima i ulozi koju je njihova vera odigrala u njihovom osposobljavanju da izvuku nešto dobro iz svojih strašnih okolnosti. Dok budete proučavali, naučite da prepoznajete prilike u kojima ste proterani iz svoje udobnosti, ali i da utešite druge istinom iz Jevanđelja i nadom koju imamo u Gospodu Isusu Hristu.

On je zakoračio u veri da objavi svoja verovanja onima, koji su imali vlast nad njegovim životom.

Persival H. Olbrait, Vašington, Kolumbija, SAD

Osvojen, ali i osvajač (Danilo 1,1-8)

Osoba koja se nađe u teškim okolnostima još uvek može biti osvajač na misionom polju. Tokom čitave istorije narodi su osvajali i bivali pokoreni. Jedan od tih naroda bio je Juda, pokoren od strane Vavilonskog carstva. U to vreme u Judeji je živeo mladić po imenu Danilo. On je bio obdaren mudrošću i posedovao je veliko znanje.

Možda se pitate kakva je korist od posedovanja velike mudrosti i znanja kad neko osvoji vašu zemlju i odvede vas da negde daleko živite. Iako Danilo nije živeo tamo gde je želeo, Bog je stanovao u njegovom srcu, i on je odlučio da Ga ne oskvrni. Samo ljudi koji imaju Svetog Duha u svom umu i srcu mogu biti dovoljno smireni da predstave Boga onima koji su ih porobili. Bog poštuje ljude koji Njega poštuju i u dobru i u zlu.

Svedoci (Danilo 2-5)

Mi o Bogu ne možemo svedočiti drugima, ukoliko ne provodimo vreme u nastojanju da Ga upoznamo. Danilo i njegovi prijatelji bili su zarobljenici u zemlji u kojoj su vladali idolatrija, raskalašnost i bezakonje.

Ipak, Bog je imao razloga da dopusti da oni tamo budu – da svedoče onima koji su krenuli stranputicom. Njegov posao je spasavanje života za večnost. Koliko god možda zvučalo kao kliše, to je istina. On želi da nas spase od greha, ali On to može da učini jedino ako zatražimo oprostjenje. Kao što nam Biblija kaže: »Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje.« (2. Petrova 3,9)

»Čudesno izbavljenje trojice mladića (iz užarene peći) ostavilo je snažan utisak (na cara Navuhodonosora) i promenilo njegovo ranije pogrešno mišljenje... o jevrejskom Bogu. Navuhodonosor je sada govorio pohvalno o moći tog Boga i javno priznao da je taj Bog spasao svoje podanike. Zatim je izdao dekret kojim se svako ko ne poštuje tog Boga osuđuje na smrt (Danilo 3,29). To priznanje je otkrilo da postoji napredak u njegovom shvatanju Boga (videti: Danilo 2,47).«¹

Danilo i njegovi prijatelji ostali su verni Bogu, uprkos okolnostima opasnim po život. Ostali su posvećeni Njegovim putevima i odbili da odstupe od njih bez obzira šta su vođe i carevi mogli da urade. Zato ih je Bog proslavio i izbavio iz raznih iskušenja. Ima li boljeg načina za svedočenje!

Nema izgovora ni granica (Danilo 6)

»Ko god želi da sudi o ljudskoj prirodi treba da proučava ljudske izgovore.«² Svedoci ne bi trebalo da pronalaze izgovore s obzirom da od njihovog svedočenja zavisi nečiji život.

Uprkos pokušaju upravitelja i starešina da uklone Danila iz službe, nisu uspeli da mu nađu nikakvu manu, jer je u svemu bio veran. On je po svom običaju nastavio da se moli ne izvinjavajući se nikome zbog toga. Zato što je hrabro stajao za Boga bio je bačen u jamu sa lavovima. Takva odanost može se postići jedino delovanjem Svetog Duha. Da bi neko bio svedok uprkos svim teškoćama kroz koje zbog toga prolazi, on mora biti potpuno, bezrezervno povezan sa Bogom. Tu ne može biti nikakvih granica.

Drugi misionari bez granica (1. Mojsijeva 12,1,2)

U Bibliji ima mnogo primera misionara. Svaki od njih primio je jedinstven poziv od Boga. Svako je imao drugačiji temperament i različitu životnu priču. Prvi misionar koga pronalazimo u Bibliji je Avram. Njemu je Gospod rekao: »Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti Ja pokazati. I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.« (1. Mojsijeva 12,1-3) Tako je Avram napustio svoju udobnost i krenuo u nepoznato. Misionar bez granica poći će čak i u najudaljeniji kraj sveta da bi ispunio Božju volju. Avram je bio veran i napustio je svoj dom. Za uzvrat, bio je izuzetno blagosloven.

Kad odete na mesto na koje vas je Bog pozvao, On neće blagosloviti samo vas, već i druge – preko vas. Mi uglavnom razmišljamo o blagoslovima koje ćemo primiti zato što sledimo Božju zapovest, ali još bolje je to što ćemo mi postati blagoslov za druge, koji će možda upoznati Boga zahvaljujući našoj vernosti.

Jona, Pavle, Petar, Jestira i Ilija primeri su misionara koji su, poslušavši Božji poziv, doprli do ljudi koji ne bi bili dosegnuti da nije bilo njihove spremnosti da prihvate Božju volju.

Da li ste voljni i spremni da prihvatite poziv?

ODGOVORITE

1. Na koje načine možete služiti onima koji žive izvan vaše udobnosti?
2. Navedite najmanje tri osobine, koje uz Božju pomoć treba da razvijete da biste postali misionar bez granica.

Huan A. Cabrera, Bartonsvil, Merilend, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 785.

2. Christian Friedrich Hebbel, *SmartBrief*, <http://www.smartbrief.com/quote/03/25/14/whoever-wants-be-judge-human-nature-should-study-peoples-excuses#>.

»MUDRI KAO ZMIJE I BEZAZLENI KAO GOLUBOVI.«

SVEDOČANSTVO (Matej 10,16)

»Među sinovima Izrailjevim, koji su kao zarobljenici bili odvedeni u Vavilon, u početku sedamdesetogodišnjeg robovanja bilo je i bogobojaznih rodoljuba, ljudi čija je vernost načelima bila čvrsta kao čelik, ljudi neiskvarenih sebičnošću, koji su bili spremni da slave Boga bez obzira na cenu koju će morati da plate. Ti ljudi u zemlji svoga robovanja trebalo je da ostvare Božju nameru – da neznabožackim narodima prenesu blagoslove koje donosi poznavanje Gospoda... U zlu i u dobru slavili su Boga i Bog je proslavio njih.«¹

Danilo i njegovi prijatelji predstavljaju odličan primer u tome kako treba živeti u sekularnom društvu. Međutim, kako tačno da sledimo njihov primer danas? »Isusov duh prožimaće dušu radnika, jer će upravo prijatne, saosećajne reči, i ispoljavanje ljubavi prema dušama bez ličnog interesa srušiti barijere ponosa i sebičnosti i pokazati nevernima da imamo Hristovu ljubav, i tada će istina pronaći put do njihovog srca...»

»Klonite se naglosti i neuglađenosti.«

Mi se moramo očistiti od svake grubosti i oštine. Učtivost, prefinjenost i hrišćanska pristojnost mora se visoko ceniti. Klonite se naglosti i neuglađenosti. Ne smatrajte takve osobine vrlinama, jer ih Bog ne cení. Trudite se da ničim ne uvredite one koji nisu naše vere. Ne ističite u prvi plan najspornije odlike naše vere, ako ne postoji naročita potreba za tim. Takvo postupanje samo šteti Delu.

Svi treba da teže tome da imaju ublažujući, smirujući uticaj Božjeg Duha u srcu – hristoliku blagost i ljubav prema dušama. Oni koji su poslani da rade zajedno, treba da odlože svoja lična shvatanja i unapred zacrtane ideje i da se trude da sarađuju, srcem i dušom, da bi izvršili Božju volju. Oni moraju planirati da rade u slozi da bi Delo napredovalo.

Mi želimo više, mnogo više Hristovog Duha i mnogo, mnogo manje sebe, manje onih osobenosti u karakteru koje podižu zid da bi nas odvojile od naših bližnjih. Možemo mnogo učiniti na rušenju tih prepreka otkrivajući Hristovu blagodat u našem životu.«²

ODGOVORITE

1. Možemo biti u iskušenju da preterano naglašavamo posebne osobine koje su karakteristične za našu religiju. Imajući to na umu, koje sličnosti pronalazite sa onima, koji ne dele sva vaša verska ubeđenja?
2. Šta mislite, koje zajedničke ideje i vrednosti vam pomažu da se približite tim ljudima?

Robert Fuller, Arlington, Virđžinija, SAD

1. Ellen G. White, *Istorija proroka i careva*, p. 479. (original)

2. White, *To Be Like Jesus*, p. 285.

CILJ KOJI TREBA OSTVARITI

DOKAZ (Danilo 7,13.14)

Ove sedmice proučavamo o nekim Božjim ljudima koji su prognani u strane zemlje i koji su zahvaljujući tome bili u prilici da svedoče različitim grupama ljudi. Na osnovu njihovih iskustava, uviđamo da nas Bog nikad ne stavlja tamo gde ne treba da budemo.

Bog nas poziva da budemo »misionari u izgnanstvu«, kao što je pozvao Danila, Mojsija, Jestiru, Nemiju i Josifa. Budući da smo deca nebeskog Cara, planeta Zemlja nije naš dom. Bog nas je stvorio da budemo to što jesmo, i svakome od nas je dao da za Njega obaví određen misionarski posao. Isus je naša velika nada. Njegova misija je naša misija.

Svako od nas ima određení cilj koji treba da ostvari na zemlji. Naš cilj je da delimo Hristovu ljubav sa drugima, da im govorimo da je On umro umesto njih i da ih uputimo da postanu Njegovi pobožni učenici.

Međutim, mi se često odvajamo od Boga, zanemarujemo svoju misiju u životu, pa čak i zaboravljamo na nju. A to je trostruka misija: da Ga slavimo, i da Mu se zahvaljujemo, zato što je poslao svog Jedinorodnog Sina na Zemlju da umre umesto nas, i da objavljujemo Radosnu vest o spasenju drugima. Isusova misija je bila, i još uvek je, da bude naš Spasitelj. On je odložio silu i vlast koju je imao na Nebu. Došao je na Zemlju da bi nam, pobedom nad smrću, pokazao put u večni život. On je naša nada i budućnost. Ovaj svet nije naš konačni dom, ali Carstvo Isusa Hrista, koje dolazi to jeste. Mi svakodnevno treba da posvećujemo sebe da bismo čvrsto stajali u svojoj misiji baš kao što je Isus čvrsto stajao u svojoj. Moramo nastaviti da objavljujemo Jevanđelje.

»U celoj Bibliji Bog je Onaj koji šalje – Bog misije. Njegov uobičajeni pristup ljudima je da pošalje nekoga ko će im govoriti u Njegovo ime. 'Otkad iziđoše oci vaši iz zemlje misirske do danas, slah k vama sve sluge svoje proroke svaki dan', kazao je On narodu u Judeji (Jeremija 7,25). Kad se navršilo vreme 'posla Bog Sina svojega' (Galatima 4,4), ponovo sa jasnim ciljem. Sin, opet, 'posla' Dvanaesticu, a kasnije i Sedamdesesticu sa porukom o Božjem carstvu (Luka 9,1.2; 10,1.9). Ovom zadatku Hristos je posle vaskrsenja dodao nalog zapisan u Jevanđelju po Mateju 28,19.20. i Luki 24,46-48.«*

Šervin Klínt Džulijus, Gauteng, Johanesburg, Južna Afrika

* *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Assoc., 2000), p. 549.

KOLIKO STE POSVEĆENI?

PRIMENA (Matej 22,37)

Pouka za ovu sedmicu predstavila nam je neke izgnanike koji su uspjeli da deluju kao misionari pod izuzetno nepovoljnim okolnostima. Međutim, nije svako ko je otišao u izgnanstvo postao uspešan. Mnogi od njih podlegli su strahu, očajanju i bezvoljnosti. Ono što je doprinelo da neki od njih budu drugačiji, kao Danilo, Ananija, Misailo i Azarija, bila je njihova odlučna posvećenost Bogu.

Ako i mi želimo da u svom misionarskom radu budemo uspešni kao ti uzorni izgnanici, onda moramo biti posvećeni Bogu. Posvećenje je ključ. Međutim, živimo u društvu koje se zalaže za promenljivost. Ali, ako poput Izrailjaca u prošlosti ne budemo potpuno posvećeni i verni Bogu, nećemo napredovati. Kako onda možemo uvećati svoju posvećenost Njemu? Evo nekih saveta koji bi nam mogli pomoći u tome:

Svakog dana provodite kvalitetno vreme sa Bogom. Šta to, zapravo, znači može se razlikovati od osobe do osobe. Ključne reči su *kvalitetno* i *svakog dana*. Čak i pet minuta kvalitetnog vremena provedenog sa Bogom može pokrenuti velike promene u vašem životu. Kvalitet vremena možete vrednovati na osnovu svoje reakcije na taj susret. Ako ste ostali bez reči i ponizili se pred Božjom veličanstvenošću, onda ste zaista na pravom putu. To se može dogoditi tako što ćete proučavati Bibliju, razgovarati sa Bogom u molitvi, tražiti Ga u prirodi, slušati duhovnu muziku, ili čak razmišljati o Bogu dok vozite.

Budite aktivni u svojoj crkvi. Mi smo svi prezauzeti. Ali, ako želimo da Bog bude središte našeg života, moramo odvojiti vreme koje ćemo provoditi sa Njim i u koje ćemo nešto činiti za Njega. Služenje Bogu u skladu sa Njegovom voljom pokazuje da smo Mu posvećeni. Čak i ako vam On traži da uradite nešto za šta neće mnogo ljudi znati, ili ako samo pevate u horu ili muzičkom sastavu jedanput mesečno, vi obavljate službu. Ništa što činite za Boga, ili za druge ljude u Njegovo ime, nikad nije uzalud.

Budite spremni da se žrtvujete. Verovatno vam je poznata izreka: »Bez muke nema nauke«. Ako ste spremni da se posvetite Bogu, vi ćete činiti određene žrtve, kao i za sve vredne stvari u životu. Na primer, da li ste spremni da se budete 15 minuta ranije, ili da odlazite u krevet 15 minuta kasnije da biste proveli to vreme sa Njim u molitvi i proučavanju Biblije?

ODGOVORITE

1. Da li se slažete sa tim da je posvećenje Bogu od ključne važnosti za uspešan misionarski rad? Objasnite svoj odgovor.
2. Koji su to mali, posebni koraci koje možete preduzeti da biste bili posvećeni Bogu?

Sesilija Ramos, Kensington, Merilend, SAD

PREKORAČITI LINIJU RAZDVAJANJA

MIŠLJENJE (1. Mojsijeva 39-43; Danilo 2-5)

Svi misionari su izgnanici, ali nisu svi izgnanici obavezno i misionari. Ljude odvode iz njihovih domova, odvajaju od sveta koji su poznavali i oni postaju izgnanici. Međutim, ponekad, ljudi po sopstvenoj volji odlaze u svet i ostavljaju za sobom svoju porodicu. To su ljudi pozvani da objave Božju poruku o spasenju u Isusu koji je Hristos. Oni su poznati kao misionari i svedoci za Hrista (Dela apostolska 1,8). Prognanici i misionari jednostavno su dve strane istog novčića. Ono što ih razlikuje nije samo perspektiva iz koje sagledavamo njihove okolnosti, već, što je mnogo važnije, lični izbor.

Kaže se da kad je nešto suviše lako, možda nije ni vredno truda. Isto tako poznato je da nas Bog ne dovodi uvek u prijatne situacije. S obzirom da želi da rastemo, On nas stavlja u teške okolnosti zbog kojih se loše osećamo.

Koje su to krajnje i teške prilike? Tačno je, ima nekih mesta u svetu u koja možete otići i baviti se misionarskim radom. Možete otputovati u najdublje delove džungle i naći najzabačenija sela u Sibiru. Možete pronaći nomade koji žive u pećinama negde na Tibetanskoj visoravni, koji su već vekovima izdvojeni iz tokova savremenog života. Sve je to lepo i krasno, ali šta je sa ljudima iz vašeg komšiluka koji još uvek ne znaju ništa o spasenju? Šta je sa nekima od ljudi s kojima ste zajedno odrasli?

Često se trudimo da budemo misionari onima koji su daleko, jer se plašimo da ne uvredimo one koji su nam blizu. Ali, ja želim da vam kažem: »Samo napred, okušajte svoju sreću.« Izadite iz svoje i njihove udobnosti i upoznajte ih sa istinom. To možda neće biti lako. Možda će biti potrebno mnogo planiranja i još više vere. Uzmite za primer Josifa. Njegov karakter razlikovao se od karaktera njegove braće i on se nije plašio da to iskaže (1. Mojsijeva 37-43. poglavlja). Danilo je, takođe, imao snažan karakter u Gospodu, i dopustio je da to svi znaju, čak i kad mu je ovozemaljski život zbog toga bio ugrožen. On je toliko razmišljao o Božjem karakteru da su i drugi to mogli da potvrde (Danilo 5,12).

Budite primer u poniznosti. Idite u nepristupačne oblasti u kojima živite. Neka ljudi koji žive u vašoj blizini vide Isusa u vama i požele da Ga imaju u sopstvenom životu. Linija razdvajanja između izgnanika i misionara veoma je tanka. Odvažite se da je prekoračite!

Kaja Kastlberi, Atlanta, Georgia, SAD

ZAKLJUČAK

Sveto pismo naglašava snažnu veru i duhovnu čvrstinu mnogih ljudi koji su ostali verni čak i u izgnanstvu, u teškim prilikama. Ličnosti kao što su Josif i Danilo pronašle su način da govore o svojoj veri u stranoj zemlji, pod veoma zahtevnim, čak i traumatičnim okolnostima. Dakle, bez obzira da li je vaše misionarsko polje neka strana zemlja ili nepoznati kraj u vašem sopstvenom gradu, možete crpeti snagu iz priča o biblijskim misionarima u izgnanstvu. Da biste se suočili sa opasnostima koje podrazumeva objavljivanje Jevanđelja nedosegnutima, potrebna vam je duhovna izdržljivost po ugledu na Danila. Imajte na umu da je čitav jedan narod saznao za Gospoda zahvaljujući tome što je Danilo uspeo da dotakne Nahuodonosorovo srce.

RAZMOTRITE

- Posetite stranicu na Internetu <http://www.adventistmission.org/adventist-missionary> da biste saznali više o misionarima u modernom vremenu koji nose Gospodnju poruku nedosegnutima. Podržite nekog misionara ili misionarsku porodicu pismom ohrabrenja ili novčanim prilogom.
- Proučite mape, prozora 10/40, oblasti sveta u kojoj živi najbrojnija populacija, ali u kojoj ima najmanje hrišćana. Napravite listu zemalja u toj oblasti i stavite je u svoju Bibliju. Uključite je u svoje redovno vreme molitve.
- Izaberite neku zemlju koja vas je uvek zanimala. Upoznajte se preko Interneta sa tradicionalnom muzikom te zemlje. Na isti način pronađite recept nekog njihovog tradicionalnog jela i isprobajte ga. Kako vam ove aktivnosti pomažu da bolje upoznate tu zemlju?
- Odvojte ceo jedan dan u koji biste se odvojili od svih drugih ljudi. Posvetite to vreme usrdnoj molitvi i proučavanju Biblije. Biće teško, ali počecete da stičete saznanje šta znači biti u duhovnom izgnanstvu.
- Organizujte grupu za razgovor (možda u subotnoj školi) da biste uporedili dve ili tri biblijske ličnosti koje su bile misionari u izgnanstvu i uočili razlike između njih.
- Podesite tri alarma na vašem telefonu da zvone u isto vreme svakog dana. Svaki put kad se alarm oglasi, prestanite da radite i izgovorite molitvu. Poput Danila, molite se za snagu i mudrost. Isprobajte to tokom jedne sedmice. Ko zna, možda će vam to postati doživotna navika.

POVEŽITE

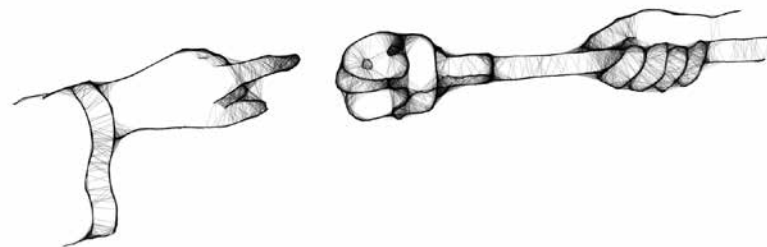
Zdravko Stefanovic, *Daniel: Wisdom to the Wise*, Chapters 1-3.

Sally Pierson Dillon, *Exile of the Chosen: God's Heroes from Solomon to Malachi*.

Kreg Metson, *Lejk Teps*, Vašington, SAD

Pouka 6

Od 1. do 7. avgusta 2015.

Jestira i Mardohej

»Jer ako ti uzmučiš sada, doći će pomoć i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginućete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme došla do carstva.«

(O Jestiri 4,14)

HEROJI I HEROINE IZ SVAKODNEVNOG ŽIVOTA

UVOD (O Jestiri 8,15-17)

Moje omiljene priče oduvek su bile one u kojima postoji snažan vođa u liku žene. Osećam se osnaženom primerom takvih heroina, koje su spasile isto toliko ljudi, ako ne i više, kao i heroji muškog roda. Istorijske ličnosti kao što su Marija Kiri, Jovanka Orleana i majka Tereza nadahnule su me da činim dela. Svaka od njih imala je određenu ulogu u oblikovanju sveta u kome su živele. Kao mlada žena koja odrasta u 21. veku, imam pred sobom posao, koji treba da obavim ukoliko želim da učinim nešto zaista bitno.

Od svoje šesnaeste godine osećala sam se pozvanom u službu. Tokom proteklih pet godina doživela sam niz avantura, dok sam se trudila da otkrijem gde bi Bog želeo da radi za Njega. Iako mi je bio poznat nalog koji je Isus dao u Jevanđelju po Mateju 28. poglavlju: »Idite... i naučite sve narode«, ipak sam mislila da služba podrazumeva neku vrstu specijalizovanog posla. Međutim, tokom godina, Bog mi je pokazao da mogu da zadobijam ljude za Njega gde god da se nalazim – bilo da sam student, medicinska sestra, muzičar, ili čime god drugim da se bavim. Nije neophodno da postanem pastor ili vođa bogoslužjenja. Sve što je potrebno je da budem među ljudima i dopustim Bogu da učini ostalo.

Kad čitam priču o Jestiri, vidim mladu ženu kojoj je data ogromna odgovornost u trenutku kad je to najmanje očekivala. Da, ona je spasila svoj narod od uništenja i zakoračila u krug slavni žena u istoriji, ali pored toga, ona je spasila i mnoge druge. Priznajući da je Jevrejka, ona je posvedočila o veri i načelima koja sežu mnogo dublje od njenog porekla. Njeno svedočenje privelo je i mnoge strance veri (O Jestiri 8,16.17).

Božje delo može obavljati bilo ko, u bilo kom svojstvu, bilo gde. Sve što se od nas zahteva je srce spremno da služi. Jevanđelje se može širiti u vreme i na mestu gde najmanje očekujemo – u opasnosti od mogućeg genocida, kao u Jestirinom slučaju, ili u našim svakodnevnim iskustvima u 2015. godini. Nijedan trenutak nikad ne treba da prođe uzalud.

Janiz Sili, Viliamsport, Tenesi, SAD

MILOSRĐE POČINJE U KUĆI

DOKAZ (Luka 19,9.10)

Zvala sam je »teta Mardohej«. Bila mi je prijateljica i mentorka koja me je provela kroz jedan od najizazovnijih razdoblja u mom životu. Vratila sam se sa raspusta i otkrila da mi je neočekivano dodeljena nova cimerka. Odmah je postalo očigledno da nismo imale ništa zajedničko. Naše ličnosti, interesovanja i navike bile su potpuno različite. Nismo čak slušale nijedan zajednički predmet. Otišla sam da potražim upravnicu, nadajući se da će ta »greška« moći da se ispravi. Međutim, nisam mogla da je nađem, a iz nekog razloga, ni narednih dana nisam uspela da joj uđem u trag. Nekoliko sedmica posle početka školske godine desilo se da smo ostali zavezani u studentskom domu i tako dobili jedan kraći, neplanirani odmor. Dok smo moja cimerka i ja opružene na podu igrale neku igru, konačno sam počela bolje da je upoznajem i postalo mi je jasno da sam je možda pogrešno procenila.

Kad smo se bolje upoznale, ona mi je otkrila neke lične probleme sa kojima se suočavala, i ja sam naslutila da je Bog postavio jednu »epizodu priče o Jestiri«, kada nas je povezo. »Teta Mardohej« mi je prenosila svoju mudrost i ulivala ohrabrenje, dok sam ja činila sve što je bilo u mojoj moći da bih je podržala u nekim prilično teškim danima. Na kraju godine, mogle smo da slavimo Boga zbog – kako smo naknadno jasno sagledale – načina na koje nas je obe vodio.

Znamo da Bog može dovesti nekoga u neobične okolnosti da bi obavio neki naročiti zadatak. Poziv Jestiri donekle se razlikovao od poziva upućenog drugim misionarima, kao na primer Joni, koji je bio otpravljen od kuće da bi obratio nevernike u stranoj zemlji. Ona je bila odabrana da posreduje u izbavljenju sopstvene zajednice, izabranog naroda, onih koji su već znali za pravog Boga. Zašto bi Bog slao »misionara« Jevrejima?

Mnoge priče u Starom zavetu (na primer: 2. Mojsijeva 12-14; Sudije 6.7. i 1. Samuilova 17) opisuju prilike u kojima je Bog spasavao svoj sumnjičavi narod, podsećajući ih uvek iznova na svoju postojanu ljubav. Isus je govorio da je On poslan izgubljenim ovcama u Izrailju (Matej 15,24), i zaista je provodio uglavnom malo vremena sa nejevrejima. Kratka priča o izgubljenom novčiću (Luka 15,8-10) koji se izgubio u domu svog vlasnika, takođe prikazuje Božju zainteresovanost za onu Njegovu decu koja su naizgled »propala kroz pukotine«. * Oni koji su »unutar« doma i oni koji su još uvek »napolju« podjednako su dragoceni u Njegovim očima.

ODGOVORITE

1. Kako možemo uočiti razliku između neprijatnih okolnosti koje su nastale usled Božjeg vođstva i onih koje su posledica naših loših odluka?
2. Kako vam izgleda služba usmerena »prema unutra«?

Kristina Rasmusen, Lorel, Merilend, SAD

* Za ovaj uvid dugujem pastoru Markisu Džonsu iz adventističke crkve Metropolitenu u Hajt-svilu, Merilend, SAD

Luksuz i nadmenost (O Jestiri 1)

Knjiga o Jestiri je neobično delo. Kao ni u Pesmi nad pesmama, drugoj očiglednoj ljubavnoj priči, ni u njoj se Bog nijedanput neposredno ne spominje. Osim toga, ona najpre oslikava moral koji bi na prvi pogled više odgovarao nekoj bajci nego biblijskoj priči. Čovek proteruje svoju ženu zato što je odbila da se pokaže pred njegovim prijateljima. Zatim od svojih slugu traži da mu dovedu sve najprivlačnije mlade devojkice iz carstva da bi između njih mogao da izabere onu koja bi mu se najviše dopala. Naša heroina je devojkica koju je car izabrao kao najprivlačniju i koja, prema savetu svog strica Mardoheja (koji je dobio ime po vavilonskom bogu Marduku), krije svoje etničko i religijsko poreklo. Njeno prikrivanje svog porekla je tako potpuno da je čak i svoje jevrejsko ime, Adasa, promenila u Jestira, prema vavilonskoj boginji Ištar. Jestira možda zaista znači »zvezda«, međutim, ona u početku jedva da je dopuštala svojoj svetlosti da zasija.

Ali to tako izgleda samo na površini. Ako zaronimo dublje u to literarno delo koje je daleko ispred svog vremena, pronalazimo oštru kritiku šovinizma, zaokupljenosti sobom i razmetljivog trošenja. Naša priča počinje time što car priređuje najraskošniju zabavu u istoriji. Valtasarove bogohulne bahanalije trajale su samo jednu noć. Kserksova proslava traje šest meseci. Naravno, on proslavlja svoje carstvo, ali zapravo slavi samog sebe. Persijska dekadencija je u oštrm kontrastu sa postom koji su uzeli Jestira i ostali Jevreji, dok su se pripremali da stanu u svoju odbranu.

Zvezde naše priče (O Jestiri 2-3)

Tretmani ulepšavanja. Birana hrana. Površnost. Saga o Jestiri počinje kao naličje priče o Danilu i njegovim prijateljima. Za razliku od Danila i njegovog društva na vavilonskom dvoru, Jestira ne pokušava da se usprotivi sistemu. Naprotiv, kao žena koja se našla u zamci jednog robovlasničkog sistema u kome su »krasno lice« i »lep stas« (O Jestiri 2,7) najbolje oruđe za preživljavanje, ona se prilagođava.

To je metod koji je naučila od svog rođaka i staratelja Mardoheja koji, začudo, primenjuje upravo suprotnu taktiku. Mardohej ne okleva da se bori za svoja načela, ali budući da pripada etničkoj i religioznoj manjini, koja je tokom vekova stekla neprijatelje, on je svestan da time preuzima rizik. Biblija ne razjašnjava iz kojih motiva on odbija da se pokloni pred Amanom Agagejinom, ali očigledno je da oseća da Aman predstavlja pretnju za njegov narod.

Dok mi klanjanje uglavnom smatramo jednostavnim gestom poštovanja i učtivosti, kroz celu Bibliju nailazimo na primere ljudi, koji se jedni drugima klanjaju, a ne čine svetogrđe, ipak u Svetom pismu ono može da simbolizuje i

izražavanje odanosti i obožavanja. U Knjizi proroka Danila, Danilova tri prijatelja odbijaju da se poklone Navuhodonosorovom zlatnom liku. Iako je bio verni sluga persijskog cara, Mardohej je odlučno odbio da se potčini Amanu. Možda je Mardohej osetio da Amanov oholi karakter ne zaslužuje takvu čast. Aman je uvređen i, budući da Mardohej odbija da mu ukaže čast iz religioznih ubeđenja, on odlučuje da upotrebi svoj uticaj i uništi ne samo njega, već i svakog drugog ko možda razmišlja na isti način.

Mardohej se starao za svoju rođaku Jestiru, koja je izgubila oba roditelja još u detinjstvu. Jestira je najverovatnije bila u ranim mladalačkim godinama kada je ušla u carev dom, tako da se Mardohej posvetio tome da pazi na nju, uprkos izolovanosti harema. Vesti o njoj mogao je da dobije samo preko svojih veza u palati, ali je očigledno bio dobro obavешten, s obzirom da je saznao za zaveru protiv Kserksa, i tako je Jestira postala njegova veza do cara.

**Božja volja
nije uslovljena
okolnostima.**

Izlazak u javnost (O Jestiri 4-6)

Kada je Aman prevarom naveo Kserksa da potpiše edikt da se pobiju svi Jevreji u Persiji, Mardohej cepa svoju odeću, oblači se u kostret i posipa pepelom. On prolazi ulicama plačući, a isto čine i ostali Jevreji u carstvu, gde god je edikt bio pročitao. Kada Jestira naređuje sluzi da sazna šta se dešava, Mardohej šalje poruku: »Umilostivi cara!« Jestira odgovara da nije videla cara punih mesec dana, a Mardohej joj uzvraća jednom od najsnažnijih poruka u Pismu:

»Nemoj misliti da ćeš se mimo sve Judejce izbaviti u domu carevu. Jer ako ti uzmućiš sada, doći će pomoć i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginućete; i ko zna nijesi li za ovakvo vrijeme došla do carstva.« (O Jestiri 4,13.14)

Mardohejeve reči podsećaju na Josifove reči (1. Mojsijeva 50,20), kada se našao na dvoru pod podjednako neobičnim okolnostima. Jestira traži od svih Jevreja u Susanu, prestonici Persije, da uzmu strogi post tokom tri dana, dok se ona priprema da stupi pred cara. Pošto je to obavljeno, ona se usuđuje da priđe caru. On je oduševljen. Jestira poziva cara, i Amana, na gozbu. Igra počinje.

Kraj igre (O Jestiri 7-8)

Priča o Jestiri ne prestaje da nas iznenađuje. Heroina koja krije svoje poreklo. Carica čija lepota je mnogo dublja od spoljašnje privlačnosti. Car koji objavljuje da sve žene moraju da slušaju svoje muževe, a koji ipak biva spasen od svoje nepromišljenosti i mogućeg građanskog rata zahvaljujući svojoj supruzi. Kao suprotnost tome, stoji savet Amanove žene koji njenog muža gura u propast.

Jestira nam pokazuje da Božja volja nije uslovljena okolnostima. Bog može da deluje preko bilo kog događaja ili ličnosti. Međutim, od nas zavisi da li ćemo iskoristiti prilike koje nam Bog pruža.

U trenutku u kome je izabrana za caricu u nečemu što mora da je bilo dugačko i neprijatno takmičenje u lepoti, Jestira je bila mlada devojka, siročica i Jevrejka u izgnanstvu. Ona nije posedovala nikakvu unutrašnju silu kojom bi mogla da poboljša sopstveni položaj, niti položaj svog naroda. Međutim, naučila je od svog strica Mardoheja da služi Bogu, i bila je spremna na akciju čim je postala svesna svog položaja u Božjoj vojsci.

Zadivljujuće je kako Bog poziva sve ljude, pa čak i pobednice u takmičenju lepote, da budu vojnici – misionari u Njegovom delu. »U jednoj vojsci ne mogu svi da budu generali, oficiri i podoficiri, pa čak ni vodnici. Nisu svi zadušeni brigom i odgovornostima rukovođenja. Ima i drugih teških i odgovornih zadataka koje neko mora da izvrši. Neki moraju da kopaju rovove i podižu utvrđenja; neki moraju da budu stražari, a neki da kao kuriri prenose vesti i naloge. Da bi se oformila jedna vojna jedinica ili stroj, potrebno je mnogo vojnika, a samo nekoliko oficira; pa ipak, uspeh čitave formacije zavisi od podaničke vernosti svakog pojedinog vojnika.«¹

Verovatno da je Jestira bilo potrebno nešto više od ljudske smelosti da bi stala pred cara i molila ga da poštedi njen narod koji je, jednim genocidnim dekretom, upravo bio osuđen na uništenje. »Krizu s kojom se Jestira suočila zahtevala je brzu i ozbiljnu akciju; ali oboje, i ona i Mardohej, dobro su znali da će svi njihovi napori biti uzaludni, ako Bog ne bude moćno delovao u njihovu korist. Zato je Jestira odredila vreme da razgovara s Bogom, Izvorom svoje snage. Kazala je Mardoheju: 'Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noću; i ja ću sa svojim djevojkama postiti također, pa ću onda otići caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem.'« (O Jestiri 4,16)²

Kao rezultat Jestirine hrabrosti, njen narod je dobio priliku da se bori protiv onih koji su mu želeli zlo. Ona nije samo spasila svoj narod, već je bila uključena i u budenje monoteizma u Persiji. »Judejcima dođe svetlost i veselje i radost i slava. I u svakoj zemlji i u svakom gradu, gdje god dođe zapovijest careva i naredba njegova, bješe radost i veselje među Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judejci, jer ih pogode strah od Jevreja.« (O Jestiri 8,16.17)

ODGOVORITE

1. U kojim sferama uticaja ste bili uključeni u Božje planove?
2. Šta mislite, kako je Jestira uspela da sačuva vezu sa Bogom u svom misionarskom polju?

Emi Regester, Grinbriar, Arkansas, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 394. 395.
2. White, *Istorija proroka i careva*, p. 601. original

Jestira je postala tihi misionar na persijskom dvoru. U određenom smislu, ona je bila Božji službenik. Njen opstanak na carskom dvoru, kao i njen položaj supruge persijskog cara Kserksa, zavisili su od Božje zaštite i od njenog dobro obaveštenog strica Mardoheja. Kad nam se pruži prilika da svedočimo drugima, dobro je da se setimo pouka koje možemo izvući iz Jestirino iskustva.

Jestira je bila tihi oslonac čitavoj misiji.

Slušajte one koji su obavješteni bolje nego vi o sredini u koju dolazite. Čitanje često može biti najbolji metod za učenje i pronalaženje sopstvenog mesta u životu. Jestira je poslušala savete koje joj je Mardohej davao. Ključ njenog opstanka na carskom dvoru bio je da čuti o svom poreklu, svom narodu i svom životu. Morala je da pazi na svaki korak i da pažljivo sluša one koji su upoznali običaje zemlje, pre nego što su počeli da nude savete.

Pažljivo birajte koje ćete informacije izneti i kako ćete ih izneti. Iznošenje netačnih ili nepotpunih informacija može imati niz negativnih posledica. Uvek razmislite o uticaju onoga što ćete reći i načina na koji ćete to reći. Budite sigurni da je to što iznosite istina, a ne samo rekla-kazala.

Možda nećemo uvek razumeti zašto se nešto dešava. Bog je rekao Avramu da napusti zemlju u kojoj je živio (1. Mojsijeva 12,1). Ruta je pošla sa svojom svekrvom u njenu zemlju ne znajući da će tamo upoznati Voza (O Ruti 1,6-22). Bog je vratio Mojsija u Egipat da bi spasio svoj narod (2. Mojsijeva 4,1-23). Jestira je izabrana da bude carica, i to kada je car oterao svoju prethodnu suprugu (O Jestiri 1,19.20).

Jestira se pripremila pred Bogom. Kada je došlo vreme da se suoči sa carem i moli ga za svoj narod, Jestira nije brzopleto u to ušla. Pripremila se tako što je nekoliko dana postila. Pre nego što se upustimo u neku važnu misiju, i mi treba prvo da se povežemo sa svojim nebeskim Ocem i tražimo Njegovo vođstvo. »Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša.« (Filibljanima 4,6.7)

Budite svesni kada treba da prekinete čitanje. Pravo mesto i vreme za to može uticati na ceo nečiji svet, u Jestirinom slučaju, na njen narod. Jestira je bila tihi oslonac čitavoj misiji.

ODGOVORITE

1. Šta mislite zašto je Bog izabrao Jestiru da spasi Njegov narod? Koje sposobnosti i karakterne crte je ispoljila u toj situaciji?
2. Možete li se setiti nekih sličnih okolnosti u koje ste možda bili umešani?

Johana Bjork, Bizmark, Severna Dakota, SAD

ZAUZETI STAV

MIŠLJENJE (O Jestiri 4,6-14; 1. Korinćanima 9,19-23)

Dok sam bila dete, priča o Jestiri izgledala mi je tako nevino, kao neki Diznijev film – devojčica, siročica, spasava narod time što je lepa, istinoljubiva i pametna. Međutim, stvarnost Jestirine priče sadrži mnogo nijansi sive boje. Pre svega, ona je bila odvedena od svog strica i prinuđena da uđe u carski dvor i prihvati pravila ponašanja sa jasnim posledicama. Savetovali su je da o sebi ne priča sve do kraja tako što će prećutati svoju etničku i religijsku pripadnost. Kad je njenom narodu zapretila opasnost, ona se nije dobrovoljno ponudila da stane u njegovu odbranu, već se preko volje složila sa Mardohejevim rasuđivanjem. Ni Bog ni molitva ne spominju se u toj knjizi. Kako je onda njena priča postala izvor nadahnuća za tako mnogo dečijih knjiga i hrišćanskih filmova?

Njena hrabrost višestruko se isplatila.

Jestirin lik predstavlja iskren, neulepšan opis mlade žene, koja je zauzela stav, a svako od nas na neki svoj način zna koliko je to teško. Dakle, ono što poštujemo je stav koji je ona zauzela. A, to što je u toj situaciji pokazala duboko nespokojsvo, sasvim je razumljivo. Ona nije nepromišljeno izletela na scenu. Umesto toga, načinila je plan.

Svake sedmice neizostavno slušamo priče o pojedincima koji se suočavaju sa zlostavljanjem. Eli Vizel je pisao: »Moramo se opredeliti. Neutralnost pomaže ugnjetaču, a nikad žrtvi. Čitanje ohrabruje tlačitelja, a nikad potlačenog. Ponekad se moramo umešati. Kad su ljudski životi u opasnosti, kad je ljudsko dostojanstvo ugroženo, granice i nacionalna osetljivost postaju nebitne. Gde god su muškarci i žene progonjeni zbog svoje rase, vere ili političkih pogleda, to mesto, istog trenutka, mora postati centar svemira.«*

Isus se u više navrata zauzimao za ljude prema kojima se loše postupalo – kao i apostol Pavle. Pavle izjavljuje: »Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga.« (1. Korinćanima 9,22.23)

Prvi hrišćani shvatili su da pružanje otpora tlačiteljima konačno umanjuje njihovu silu i pruža potlačenom platformu sa koje može da se uspravi i objavljuje Jevanđelje. Zauzimajući stav, Jestira je spasila svoj narod, stekla uzvišeniji položaj i pomogla Mardoheju da postane drugi po rangu u Persijskom carstvu. Prema tome, njena hrabrost višestruko se isplatila.

ODGOVORITE

1. Setite se nekog trenutka kada se vama ukazala prilika da zauzmete stav protiv zlostavljanja. Šta ste učinili? Da li ste nešto preduzeli ili ste samo mirno sedeli? Da li ste tim gestom objavljivali Jevanđelje?
2. Jestira je odvojila vreme da se pripremi za iznošenje svog stava. Kako vi možete napraviti sopstveni plan koji će vam omogućiti da zauzmete jasan stav?

Liza D. Herman, Nešvil, Tenesi, SAD

* Elie Wiesel, Goodreads, <https://www.goodreads.com/quotes/99574-we-must-take-sides-neutrality-helps-the-oppressor-never-the>.

NAŠA MISIJA

ISTRAŽIVANJE (Psalam 31,24)

ZAKLJUČAK

Kao što je upotrebio Jestiru, Bog može da upotrebi i nas, iako nismo savršeni. Upravo kad osećamo svoje nedostatke, On može da nam da svoju silu i upotrebi nas na blagoslov drugima. Kao što jedna poslovice primećuje: »Bog ne traži ono čime raspoložemo, već da Mu budemo na raspolaganju«. Bog je upotrebio Jestiru da bi spasao Jevreje od uništenja. Naša misija je još uzvišenija – da pripremimo svet za poslednje vreme i Isusov drugi dolazak. Koje ljude je On doveo na vaš put? Koju misiju vam je dao?

RAZMOTRITE

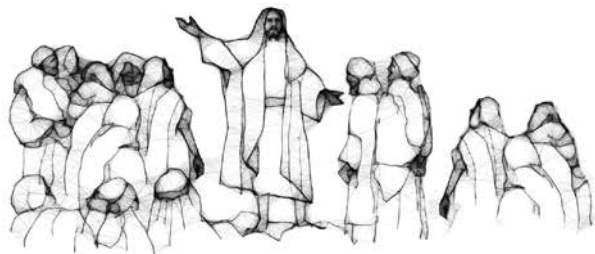
- Na osnovu priče o Jestiri napravite grafikon koji prikazuje uspone i padove u njenom životu.
- Upotrebite Venov dijagram (koji grafički prikazuje preklapanje skupova informacija) da biste uporedili život Jestire i Josifa.
- Uz pomoć konkordansa ili nekog programa na Internetu, istražite koje su ličnosti ili grupe pomenute u Bibliji praktikovale post. Kakva je bila svrha svakog posta? Kakva je bio ishod?
- Navedite neke odluke koje hrišćani mogu doneti da bi ostali verni Bogu čak i kad žive u bezbožnom okruženju.
- Potražite u pesmarici i otpevajte neku himnu koja prema vašem mišljenju najbolje opisuje misiju koju vam je Bog dao u ove poslednje dane.
- Doživite svoj lični trodnevni post za vreme koga ćete se usredsrediti na svoj odnos sa Bogom. Predmet vašeg posta može biti uzdržavanje od hrane, Fejsbuka, televizije, muzike, negativnosti, ili nečeg drugog što vam oduzima dosta vremena.
- Razmislite kako vas Bog može upotrebiti na blagoslov drugima. Navedite neke ideje. Zatim izaberite jednu od njih koju ćete i primeniti za vreme sledeće sedmice.
- Osvrnite se na svoju prošlost i prepoznajte trenutke u kojima je Bog prividna razočaranja ili tragedije pretvorio u blagoslov.

POVEŽITEJohn Bradshaw, *Confidence in Chaos*.Lee Strobel and Mark Mittelberg, *The Unexpected Adventure*.

Rene Kofi, Gobls, Mičigen, SAD

Pouka 7

Od 8. do 14. avgusta 2015.

Isus – Učitelj misionskog rada

*»A Isus im reče opet: Mir vam;
kao što Otac posla Mene, i Ja šaljem vas.«
(Jovan 20,21)*

8. avgust 2015.

KORTES ILI HRISTOS?

UVOD (saija 9,6; Agej 2,7)

Su

Zamislite da živite u vreme otkrića Novog sveta, i da se nalazite na pristaništu pretrpanom brodovima. Posmatrate mnoštvo istraživača koji iskrcavaju svoj neobičan tovar. Oni privlače priličnu masu ljudi, a ni vi niste izuzetak. Gledate na sve strane i ubrzo zapažate ogromnu gomilu koja je okružila jednu grupu istraživača. Zainteresovani, pokušavate da se probijete kroz to more ljudi. Pošto vam to teško uspeva, smišljate plan. Objavljujete da će istraživač sa najzanimljivijim blagom dobiti nagradu od vas. Hodajući na vrhovima prstiju i izvodeći akrobatske skokove, pokušavate da vidite šta svaki od njih nudi. Neki imaju šarene ptice sa bojama zalaska Sunca na krilima. Drugi pokazuju svetlucave stene, koje izgledaju skoro kao zvezde veličine dlana. Tu je i neki stanovnik iz novih krajeva sa kojim ukrštate pogled, od čega vas podilazi jeza. Slušali ste o takvim ljudima, ali videti ih uživo je, ipak, nešto drugo. Odlučujete da priđete bliže.

**Tada vam se pojavi
pitanje: »Ko je taj
čovjek?«**

Ali, tada vam poznati glas privlači pažnju i vi krećete u drugom pravcu. Radost vas nagoni da se probijete kroz masu da biste videli tog govornika sa masnicama i ožiljcima na glavi, ručnim zglobovima i stopalima. Vaš um, koji još uvek želi više od tog čoveka i njegovih reči, uskoro biva ganut osvedočenjem vašeg srca – On je to naročito blago, koje vaša duša zaista želi. Vi ste sada kao brod usidren Njegovim rečima, koje smiruju otkucaje vašeg srca. Zatvorenih očiju, uviđate da je to što slušate nadmašilo sve ono što su oči mogle da vide.

Tada On izgovara nešto što odzvanja u praznim komorama vašeg srca i ubrzava vaš puls: »Pronašao sam nadu koja nadmašuje sve nade i san koji nadmašuje sve snove«. Tada vam se pojavi pitanje: » Ko je taj čovek?«

Isto pitanje su, pretpostavljam, ljudi postavljali i o Ernanu Kortesu. Kralj Kastilje bi na to verovatno odgovorio: »Španski istraživač, misionar Majke Marije«. Ako biste pitali Asteke, oni bi rekli: »Mesija Kecalkoatl.« Ali, osim što je bio istraživač, misionar, ili mesija, Kortés je bio tipičan eksploataitor iz šesnaestog veka koji je želeo slavu, zlato i uživanja.

Međutim, u prvom veku postojao je još jedan istraživač »Novog sveta« za koga su mnogi mislili da je Mesija. Iako nije bio prva mesijanska figura u istoriji koju je more vremena izbacilo na dokove civilizacije, On je bio prvi koji je to zaista bio – Mesija koji je došao da reformiše, vrati i spase kontinent naseljen ljudima. Njegovo ime je bilo Isus Hristos, veliki Istraživač – pravi Mesija i Misionar. Dok je Kortés izazvao pad asteškog carstva u Božje ime, Hristos je uspostavio Nebesko carstvo u Božje ime.

Isus Hristos, veliki Misionar, bio je, i još uvek je, »Izabrani iz svih naroda«. (Agej 2,7)

Krenci Bursiket, Orlando, Florida, SAD

PRIMER KOJI NAM JE DAT

LOGOS (1. Mojsijeva 3,14.15; Isaija 9,6; 42,1-4; 53,5; 61,1-3; Matej 9,35.36; 28,18-20; Luka 24,26; Jovan 3,16.17; 20,21; 21,15-17; Dela apostolska 1,8; Rimljanima 4,23-25; Efescima 4,11-13; Filibljanima 2,4-7; Jevrejima 12,1; 1. Petrova 3,18)

Potreba za Utelovljenjem (1. Mojsijeva 3,14.15; Isaija 9,6; Jovan 3,16.17)

Hoćemo li ikad razumeti tajnu Utelovljenja? Ispunjenje obećanja iz 1. Mojsijeva 3,15. od ključnog je značaja za misiju Božanstva. Isti Bog koji je stvorio Evu rodiće se kao njen potomak, ljudska beba predodređena da stane na glavu zmiji. Isus ne bi mogao da ispuni svoju misiju i spasi pali ljudski rod ukoliko ne bi postao jedan od nas. U okviru velike borbe između Boga i sotone, jedino je Bog lično mogao da odgovori na sotonine optužbe da je On samoživ, preterano zahtevan i da je Njegov sistem vladavine beznadežno nepotpun. Umesto da se brani, Bog je poslao Sebe u ličnosti Isusa – jedinstvenog bića, Jedinog te vrste (monogenes). Isusova misija je mogla da se ostvari, jer je On došao ne samo da bude *sa* nama, već i da bude jedan *od* nas. Bog je na sotonine optužbe odgovorio Utelovljenjem, darujući svog Sina čovečanstvu za sva vremena. To je bio jedini način. »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni. Jer Bog ne posla Sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza Nj.« (Jovan 3,16.17)

Univerzalnost Isusove misije (Isaija 42,1-4; 53,5; 61,1-3; Rimljanima 4,23-25; 1. Petrova 3,18)

Isusova misija da nas izbavi iz sotoninog stiska, ostvarena je načinom na koji je On živeo svoj život na zemlji kao Bogočovjek. Tekst u Knjizi proroka Isaije 42,2-4. ovako Ga opisuje: »Neće vikati ni podizati, niti će se čuti glas Njegov po ulicama. Trske stučene neće prelomiti, i sveštila koje se puši neće ugastiti; javljaće sud po istini. Neće Mu dosaditi, niti će se umoriti, dokle ne postavi sud na Zemlji.« Stihovi u istoj knjizi 61,1-2. opisuju Ga kao Onoga koji je pun Duha i pomazan Njime: »Duh je Gospoda Boga na Meni, jer Me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica. Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga našega, da utješim sve žalosne.«

Prilikom Isusovog rođenja, anđeoski glasnici najavili su da će Njegova misija doneti mir svim ljudima i podići most između Neba i Zemlje. Jovan je prilikom Isusovog krštenja skrenuo pažnju okupljenom mnoštvu na način na koji će On to učiniti – tako što će *postati* »Jagnje Božje«, čija će smrt na krstu obesnažiti greh ljudskog roda koji je osuđen na uništenje.

Isus je svoju misiju da nas izbavi iz sotoninog stiska ostvario svojom smrću na krstu (Isaija 53,5; Rimljanima 4,25; 1. Petrova 3,18).

Temeljno načelo (Matej 9,35.36; Filibljanima 2,4-7)

U 2. poglavlju Filibljanima poslanice navodi se temeljno načelo misije: samo-požrtvovanje. Isus je žrtvovao Sebe kad je postao ljudsko biće. On je bio »u obličju Božijemu«. Ipak, nije se držao tog obličja, »nego je ponizio sam Sebe uzevši obličje sluge«. (Filibljanima 2,6.7) Postavši čovek, Isus je *oslobodio* Sebe od svog »ja«. Zatim je dobrovoljno predao svoj život prepuštivši se sramnoj, svirepoj smrti. Isus se za nas žrtvovao i kao Bog i kao čovek. Nijedan drugi bog u bilo kojoj svetskoj religiji nije imao takvu misiju, niti je pokazao takvu samopožrtvovanu ljubav. Ono što Ga je pokrenulo na to bila je naša velika potreba. »A gledajući ljude sažali Mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira.« (Matej 9,36)

Kao vođa štafetnog tima, Isus je štafetu predao nama.**Od misije do poslanja (Matej 28,18-20; Luka 24,26; Jovan 20,21; 21,15-17; Dela apostolska 1,8; Efescima 4,11-13)**

Završni čin Isusove misije na Zemlji bio je odašiljanje Njegovih učenika. »Dade Mi se svaka vlast na Nebu i na Zemlji. Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka.« (Matej 28,18-20) Bio je to proslavljeni Hristos (Luka 24,26) koji je svojim učenicima dao nalog da idu po celom svetu. Isus je svojim sledbenicima dao određene zadatke: da hrane Njegove ovce, da krštavaju i poučavaju. On je obezbedio silu za ostvarenje tih zadataka kroz prisutnost Svetog Duha (Dela apostolska 1,8) koji im je dao darove (Efescima 4,11-13) da se osposobe da ispune svoju misiju. Na kraju, Isus uverava svoje učenike da će On uvek biti sa njima.

Kao vođa štafetnog tima, Isus je štafetu predao nama. Njegova misija je sada u našim rukama. Kao što je On odgovorio uvažavanjem očajničke potrebe pobunjene planete, i mi možemo da odgovorimo na potrebe našeg sveta. Misija u koju nas Isus danas šalje je da učinimo isto što i On – da umremo sebi i živimo za druge. Umesto da budemo »puni sebe«, možemo odlučiti da se oslobodimo sebe samih i tako napravimo mesta Svetom Duhu, da bi On mogao da radi u nama i preko nas. Jedino tada moći ćemo da učestvujemo u Isusovoj misiji traženja i spasavanja izgubljenih. Odluka je naša.

Isus ima misiju za vas. »Kao što Otac posla Mene, i Ja šaljem vas.« (Jovan 20,21) Hoćete li poći?

ODGOVORITE

1. Šta činite da biste dosegli ljude koji se nalaze na marginama u vašoj kulturi?
2. Kako možete da sledite Isusov primer u oslobađanju sebe od svog »ja«?
3. Zašto je učešće u ispunjenju Isusovog evanđeoskog naloga isto toliko bitno za Crkvu danas kao što je bilo u vreme rane Crkve?

Kejti Godard, Hatanuga, Tenesi, SAD

»JA SAM S VAMA U SVE DANE.«

SVEDOČANSTVO (Jeremija 1,6-8; Matej 28,19.20; Rimljanima 1,17)

»Krenite na rad, braćo... Najskromniji napor nesebične ljubavi biće krunisan Njegovim blagoslovima, i primiće veliku nagradu. Učinite ono što možete, a Bog će uvećati vaše sposobnosti...

Latite se posla bilo kad i bilo gde. Učinite ono što vam je najbliže, pred vašim vratima, koliko god skromno i nevažno izgledalo. Radite samo na slavu Bogu i za dobrobit ljudi. Neka vaše »ja« iščezne iz vida, dok u iskrenim namerama i ozbiljnim molitvama vere radite sa Onoga koji je umro da biste vi mogli da živite...

...Jedna duša ima neprocenjivu vrednost, jer je Golgota njeno merilo. Jedna duša zadobijena za istinu, biće oruđe za zadobijanje drugih, a blagoslov i spase-nje neprekidno će se umnožavati.«*

Isus se uputio na najveće misionarsko putovanje svih vremena – da čovečanstvu pokaže Očev karakter, da traži i spase izgubljene. I pre nego što se vratio

Ako vas je Bog pozvao da pođete, onda se oslonite na Njega i krenite.

Ocu, dao je nalog svojim učenicima, uključujući vas i mene: »Idite dakle i naučite sve narode.« (Matej 28,19) Međutim, mi se ponekad osećamo nesposobnim da odgovorimo tom velikom zadatku. Smatramo da jednostavno nismo tako uspešni u držanju biblijskih časova, ili da nemamo dovoljno iskustva u misionarskom radu. Više vremena posvećujemo razmišljanju o svojoj nesposobnosti nego o onome što Bog može učiniti preko nas. Tako sam se i ja osećao, kad me je Bog pozvao u pastoralnu službu, ali onda sam shvatio da su Božja obećanja istinita uprkos mojim osećanjima ili pretpostavljenoj nesposobnosti (Rimljanima 1,17). Bog je pozvao Jeremiju »za proroka narodima«. (Jeremija 1,5) Ali i on je sumnjao. »Oh, Gospode, Gospode, evo ne znam govoriti, jer sam dijete.« (6. stih) Ipak, Bog mu je obećao da će biti sa njim (Jeremija 7,7-9).

I mi smo pozvani da poučavamo ljude – u lokalnoj crkvi, na poslu, među prijateljima, u porodici, u stranim misijama, ili u bilo kome drugom okruženju u kome se nađemo. Ako vas je Bog pozvao da pođete, onda se oslonite na Njega i krenite. Ne brinite se ni zbog kakvog nedostatka s vaše strane. Pozovite se na Isusovo obećanje da će On uvek biti sa nama.

ODGOVORITE

1. Kako su biblijski heroji vere (Avelj, Enoh, Noje, Avram, Sara, Josif, Mojsije, Danilo, Marija, Petar, Pavle, itd.) pokazali poverenje uprkos okolnostima?
2. Kako bi, u vašim okolnostima, izgledao odgovor na Božje obećanje da će uvek biti sa nama?

Brajan J. Banjos, Hatanuga, Tenesi, SAD

* Ellen G. White, *The Review and Herald*, March 13, 1888.

BOŽJA VOLJA

DOKAZ (Isaija 9,6)

U 2. Mojsijevoj 15. poglavlju, Mojsije i Izrailjci pevaju pesmu hvale Bogu, jer je za njih razdvojio Crveno more. Taj događaj spasao ih je iz ruku Egipćana. Tekst u 2. Mojsijevoj 15,13. glasi: »Vodiš milošću svojom narod, koji si iskupio, vodiš krje-pošču svojom u stan svetosti svoje.«

U 2. Mojsijevoj, dakle, možemo da vidimo da je Bog oslobodio svoj narod, jer je to bila Njegova volja. On je obećao da će voditi svoj narod. On je čuo njihove vapaje i pozvao Mojsija da bude njihov vođa. Rekao im je da će ih odvesti u obećanu zemlju – Hanan.

Iako je taj stih sastavni deo pesme u hvalu Bogu, on otkriva i Njegov karakter. Znajući da ćemo grešiti, On je obezbedio način da nas vrati Sebi. Postao je jedan od nas da bismo Ga bolje upoznali i da bismo, kroz smrt Njegovog Sina, mogli da shvatimo posledice greha. Osim što je na naše grehom izazvane neprilike odgovorio dobrovoljnim davanjem Sebe, On je obećao da će nas voditi i usmeravati, dok ne stignemo u svoje sveto boravište. Božja misija je da nas obnovi da bismo mogli da boravimo s Njim na Nebu. Njegova reč nas vodi, a Njegova smrt i vaskrsenje su naša nada za budućnost.

Kako i zašto On to čini? On to čini u svojoj sili, iz neiscrpe ljubavi prema nama (Isaija 42,1).

Nažalost, iako je Bog ostao veran i odveo Izrailjce u Obećanu zemlju, oni nisu ostali verni Njemu. Zbog njihove neposlušnosti, različiti narodi su ih pobeđivali. U 2. O carevima 15,29. vidimo da su Asirci opustošili Izrailj. Međutim, Bog ih nije ostavio bez nade. On je poslao svog Sina u misiju da nas sve spase i da nam pokaže očevu ljubav. (Matej 1,22.23; Jovan 17,1-5).

ODGOVORITE

1. U čemu smo slični Izrailjcima koji su primili Božje proročanstvo o Mesiji?
2. Tekst u Jovanu 8,12. sumira Isusovu misiju kao svetlost svetlu. Razmislite na koji način možemo biti svetlost onima oko nas koji hodaju u tami.

Amanda Gomez, Ulteva, Tenesi, SAD

VRHUNSKI PODUH VAT

PRIMENA (Marko 16,15-20; Dela apostolska 1,8-11)

Odrasla sam sanjajući o životu punom uzbuđenja. Stalno sam maštala smišljajući uzbudljive priče o smelim poduhvatima. Moj svakodnevni život, uključujući i moj odnos sa Bogom, izgledao mi je dosadno u poređenju s tim, sve dok nisam počela da se molim Bogu da me upotrebi da govorim o Njegovoj ljubavi. Odjednom mi se ukazao jedan svet uzbudljivih (a ponekad i zastrašujućih) mogućnosti.

Uočavate li neku potrebu koju biste mogli da zadovoljite?

Otkrila sam da je Bog ozbiljan u vezi sa svojom zapovešću da svima propovedamo Jevanđelje. Shvatila sam da se Isusovo obećanje o sili za svedočenje u Jerusalimu, Judeji i sve do kraja sveta nije odnosilo samo na prve učenike. To obećanje se odnosi i na mene i na svakog današnjeg Isusovog učenika. Kao što su učenici bili pozvani da pođu u Jerusalim, Judeju i do kraja Zemlje, tako smo i mi pozvani da pođemo u našu neposrednu okolinu, širu zajednicu i ceo svet.

U našoj neposrednoj okolini. Svi poznajemo ljude koji su posebno obdareni da govore o Hristu. Mi sa svojim prijateljima i članovima porodice možemo podeliti neko svoje lično iskustvo sa Bogom, osmeh, poruku ohrabrenja, molitvu, ili im ponuditi proučavanje Biblije. Bog može upotrebiti odnos poverenja koji već imamo sa njima da bi ih privukao k Sebi.

U široj zajednici. Ponekad nas Bog poziva da malo više izađemo iz svoje udobnosti i stupimo u dodir sa ljudima u svojoj okolini ili gradu koje ne poznajemo. Uočavate li neku potrebu koju biste mogli da zadovoljite? Možete li da radite zajedno sa svojom crkvom ili nekom lokalnom organizacijom da biste dosegli one sa kojima se inače verovatno nikada ne biste upoznali?

U svetlu. Kada sam tražila od Boga da mi da neke stvarne prilike da govorim drugima o Njemu, nešto što je On učinio bilo je da me pošalje u jugoistočnu Aziju kao studenta misionara. Možda Bog i vas poziva da odvojite određeno vreme da biste Mu služili u nekoj dalekoj zemlji. Ili vas možda poziva da podržite nekog drugog koji će ići. Šta možete da učinite da biste dosegli mnogobrojne ljudske zajednice koje nikada nisu čule za Hrista?

Ponekad Božji nalog da idemo i propovedamo Jevanđelje svima može izgledati preteško, pa čak i zastrašujuće, ali On obećava da će ići sa nama (Matej 28,20). Nema većeg zadovoljstva od saznanja da vas je On upotrebio da dodirnete drugu osobu umesto Njega.

Hoćete li prihvatiti poziv da sarađujete sa Njim u misijama?

ODGOVORITE

1. Kako možete danas govoriti nekome o Božjoj ljubavi?
2. Šta vas čini posebno uznemirenim, kada treba da svedočite drugima i kako možete prevazići svoje strahove?

Linet Olkok, Koledždej, Tenesi, SAD

VAŽNO JE KOGA POZNAJETE

MIŠLJENJE (Matej 28,16-20; Marko 1,35; Luka 5,16; Jovan 16,33; Jevrejima 2,14)

Kao što i jedna poslovice kaže, važno je koga poznajete. Mnogi ljudi priznaju činjenicu da se danas nalaze tu gde se nalaze zahvaljujući svom poznanstvu sa određenom osobom. Uspostavljanje značajnih poznanstava je veoma preporučljivo.

To važi i za objavljivanje Jevanđelja. Isus je došao na ovu Zemlju da bi obnovio odnos između Boga i Njegove neveste. Hristos je 30 godina živeo na zemlji i uspostavljao dobre odnose sa ljudima, pre nego što je započeo svoju službu. On se družio sa neuglednim, osuđenim, slomljenim, ponosnim i nesigurnim ljudima. Spustio se do njih, a oni su upijali Njegove istine. Rekla bih da je On imao uspešnu evanđeosku akciju.

Međutim, Isusova služba nekim vernicima deluje previše zamorno. Oni vide Njegovu nepopustljivost, neustrašivost i nepokolebljivu upornost, i preplašeni su Njegovim pozivom. Mnogi hrišćani ostaju neaktivni u delu zato što smatraju da je Isus bio mnogo sposobniji nego što bi oni ikada mogli da budu. Ali, Isus je bio kost od naših kostiju i telo od našeg tela. Njegova sposobnost da dopre do drugih i da ih privuče nije imala nikakve veze sa Njegovim sposobnostima. Ona je imala veze s Onim koga je On poznao. On je poznao Oca. On je provodio rane jutarnje i kasne večernje sate sa Njim. On se oslobodio Sebe da bi mogao da bude ispunjen Božjom revnošću za druge. Ako postoji ikakva nada da ispunimo zadatak, koji je Gospod dao svojim sledbenicima, mi moramo slediti Njegov primer.

Crkva treba da se posveti negovanju ličnog odnosa pojedinaca sa Bogom, a ne samo da ohrabruje ljude da prisustvuju bogoslužjenju i razvijaju međusobnu zajednicu. Sila duhovno nahranjenih vernika zapaliće crkvenu revnost za službu drugima, za razliku od situacije u kojoj duhovno izgladneli vernici dolaze jedanput sedmično da bi bili nahranjeni. Kad ljudi gladuju, oni obično nisu spremni da dele svoju hranu sa drugima.

Hrišćani isto tako treba da se potpuno posvete svojim odnosima sa drugima. Svaki vernik ima sposobnost da dopre do zajednice i da, osim onih neuglednih, okrivljenih, slomljenih, ponosnih i nesigurnih, privuče i svoje prijatelje. Ne treba da se ustručavamo da delimo hranu. Nje ima u izobilju. I nema potrebe da se plašimo toga što ćemo biti izloženi uticaju »svetskih« grešnika. Isus je nadvladao ovaj svet i On, kao Pobjednik, uvek je uz nas (Matej 28,20; Jovan 16,33).

Kad vernici zaista počnu da slede Isusov primer, duše ugroženih počće to da zapražaju. A kad se budu pitali šta Hristove sledbenike čini toliko drugačijim, šta vernike čini tako blagoslovenim, moći će da zaključe da je to zbog Onoga koga hrišćani poznaju.

ODGOVORITE

1. Kako možete popraviti svoj lični odnos sa Isusom?
2. Setite se nekih svojih prijatelja ili rođaka kojima je potrebno da bolje upoznaju Isusa. Na koji način ih možete ohrabriti da posegnu za Njegovom rukom?

Pejdz Burnet, Lensdej, Pensilvanija, SAD

ODGOVORITI NA NJEGOV POZIV

ISTRAŽIVANJE (Matej 28,18-20; Filibljanima 2,5-7)

ZAKLJUČAK

Hristova odluka da se umeša u teške prilike u kojima se čovečanstvo našlo prkosi našoj sposobnosti poimanja. On se odrekao svog božanstva i živio na zemlji kao naš Uzor. Povrh toga, Njegova smrt nas spasava. U odgovoru na to, mi treba da posvetimo svoj život ispunjenju evanđeoskog naloga (Matej 28,18-20). Mi to činimo uspostavljajući pozitivne odnose sa drugim ljudima. Dok svedočimo, možemo se naći u položaju veće duhovne odgovornosti. Ne plašimo se. Setimo se da Gospod ne poziva uvek one koji su najsposobniji, ali uvek osposobljava one koji su pozvani.

RAZMOTRITE

- Zapišite svoje lično svedočanstvo. Objasnite zašto ste odlučili da sledite Hrista. Neka vaša priča ne bude preduga. Osmislite određeni početak i kraj. Vežbajte je dok je ne naučite napamet. Tako ćete biti spremni, kad se nađete u situaciji da vaše svedočanstvo može predstavljati blagoslov za nekog drugog.
- Napravite vremensku liniju Isusovih čuda iz jednog od Jevanđelja. Počnite od toga da je Hristos postao ljudsko biće. Završite Njegovim vaznesenjem na Nebo. Kad završite, iznesite opise čuda iz nekog drugog Jevanđelja, ili čak iz neke druge biblijske knjige.
- Pripremite neko posebno jelo za nekoga ko to ne očekuje. Planirajte to svesno i promišljeno da biste uspostavili vezu sa nekim kome je to potrebno.
- Napravite prezentaciju od fotografija koje vas podsećaju na dar spasenja. Neka u pozadini bude vaša omiljena hrišćanska muzika. Gledajte je petkom uveče prilikom zalaska Sunca.
- Upotrebite mapu Svete zemlje i pratite Hristove korake, dok je išao iz mesta u mesto. Pronađite fotografije tih krajeva na Internetu da biste se još više povezali sa tom oblašću i Njegovom službom.
- Izaberite neki umetnički izraz (sliku, skulpturu, pastel, itd.) da biste napravili umetnički projekat, kojim ćete izraziti svoj odnos prema Hristovom daru spasenja.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 28-30. (original)

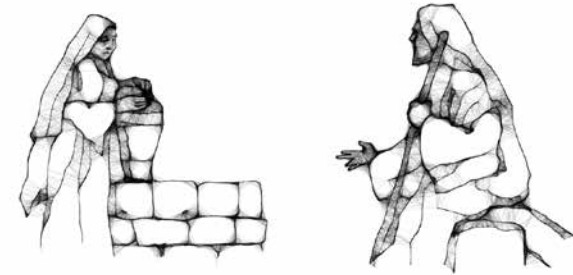
Elen G. Vajt, *Evanđeoski radnici*, 9. poglavlje.

Jon Pauline, *Everlasting Gospel, Ever-Changing World*, pp. 13-27.

Kreg Metson, Lejk Teps, Vašington, SAD

Pouka 8

Od 15. do 21. avgusta 2015.

Misija u različitim kulturama

»Gle, Sluga moj, koga sam izabrao, Ljubazni moj, koji je po volji duše Moje: metnuću Duh svoj na Njega, i sud neznabošcima javiće.«

(Matej 12,18)

PRELAŽENJE PREKO GRANICE

UVOD (Marko 16,15)

Nedavno sam imao jedno iskustvo na fakultetu koje me je podsetilo koliko kulturne norme mogu biti različite. Prisustvovao sam sastanku jedne grupe studenata aktivista i počeli smo da se predstavljamo. U poredo sa izgovaranjem naših imena, trebalo je da kažemo koja zamenica se na nas odnosi: *on, ona, ili oni*, što je trebalo da obuhvati sve koji su želeli da ih okarakterišu kao neutralan pol.

U poređio sam taj sastanak sa nekim koji bi mogao da se održi u crkvenom okruženju, i koji bi verovatno počeo drugačije – molitvom. To iskustvo me je podsetilo koliko ljudi mogu biti različiti i kako ponašanje koje se u jednom kulturnom okruženju smatra normalnim može izgledati neobično u drugom.

Isus je često i svesno prelamio preko takvih kulturnih granica.

Dok je boravio na zemlji, Isus je dosta vremena provodio sa neznabošcima i mnoga od Njegovih čuda bila su učinjena u korist tih ljudi koji su bili izvan grupe. Isus je razgovarao sa ljudima iz svih grupa, na primer – sa skupljačima poreza, prostitutkama, gubavcima. Jevreji su sigurno smatrali Njegovo ponašanje čudnim, čak i bogohulnim, i konačno su odbili da Ga prihvate za svog Spasitelja.

Zamislite sada da je Isus prvi put došao u naše vreme. Da li bi više vremena provodio sa nehrišćanima ili hrišćanima? Da li bi se družio sa ljudima koji su učinjeni sporednima u našem društvu i na koje gledamo s visine? Da li biste Isusa mogli zateći da provodi vreme učestvujući na sporednim društvenim događajima?

U Jevanđelju po Jovanu 4,7. kada je Isus zatražio od žene Samarjanke gutljaj vode sa bunara, ona se iznenadila, jer je On bio Jevrejin, a Jevreji se nisu družili sa Samarjanima. Međutim, Isus je često i svesno prelamio preko takvih kulturnih granica. To Ga je često dovodilo u sukob sa verskim vođama. Ali, to Mu je isto tako često pružalo priliku za svedočenje.

Ljudi iz drugih kultura imaju mnogo čemu da nas nauče. Kada je izlečio slugu rimskog kapetana, Isus se okrenuo prema gomili i rekao: »Kažem vam, ni u Izrailju tolike vjere ne nađoh.« (Luka 7,9) Družeci se sa ljudima iz različitih kultura, On je većem broju ljudi, kao što je bio taj kapetan, otkrio Božju ljubav i Njegov plan spasenja.

Poslednje Isusove reči zapisane u Jevanđelju po Mateju 28,19.20. predstavljaju nalog Njegovim sledbenicima, to jest nama, da objavljujemo vest o spase-nju i da ohrabrujemo druge da Ga slede. To znači da moramo da se mešamo sa ljudima sa kojima se inače možda ne bismo mešali.

Bog poziva svakog od nas da učini nešto za druge. Sećam se jednog postera koji je visio u sobi mog brata na kome je pisalo: »Idite po celom svetu i propovedajte Jevanđelje, a ako je neophodno, koristite i reči.« Ove sedmice razmislite kako možete uspostavljati odnose sa drugima na način koji slavi Boga i otkriva ljudima ko je Isus.

Džoš Daj, Sidnej, Novi Južni Vels, Australija

RAD ZA ONE KOJI ŽIVE »NAPOLJU«

DOKAZ (Matej 8,5-13; Luka 17,11-19)

Nije nikakva tajna da je Isus pokušavao da dopre do neznabožaca isto toliko često kao što je služio i sopstvenom narodu. Mi smo zbog toga skloni da mislimo da je On bio u potpunosti protiv judaizma. Međutim, judaizam je učio Izrailjce da budu »vidjelo neznabošcima«.* Oni su u svom srcu znali da, kao Božji izabrani narod, imaju obavezu da dele Njegovu ljubav. Međutim, na kraju su njihova srca otvrdla. U vreme kad se Isus pojavio na sceni, oni su se izolovali, smatrajući da su svetiji od svih drugih naroda. Na taj način, odvojili su se od onih koji su navodno mogli da ih učine »nečistim«.

Naš problem nije u tome što ne znamo šta treba da radimo, već što to ne radimo.

Kada je Isus izlečio slugu rimskog kapetana i izjavio: »Ni u Izrailju tolike vjere ne nađoh« (Matej 8,10), masa je naravno bila zapanjena. Rimska verovanja bila su paganska. Izrailjski Bog sigurno ne bi lečio njih! Međutim, takvim postupcima, Hristos je pokazao da Njegova ljubav prema ljudskom rodu nije sputana našim ljudskim granicama. Njegova ljubav, Njegovo spasenje bilo je dar svim ljudima.

Isus nije prelamio samo preko kulturoloških granica. On je brisao i granice potkulture. Kada Ga je deset gubavaca molilo za milost (Luka 17,11-19), On ih nije odbio, uprkos lošoj reputaciji koja je pratila takve ljude i opasnosti da postane »nečist«. Kada su otkrili da su izlečeni, samo se Samarjanin vratio da se zahvali Isusu. Za jednog Jevrejina, Samarjanin je bio neko ko se nalazi na pogrešnom koloseku, pojedinac koga su mase smatrale bezvrednim, ali kome je Isus i pored toga rekao: »Vjera tvoja pomože ti.« (Luka 17,19)

Čini se da u današnje vreme ne bi trebalo da imamo problema sa ljudima iz drugih kultura. Naši gradovi su prava mešavina različitih jezika i akcenata, a međunarodna putovanja učinila su da nam ceo svet u roku od nekoliko sati bude pristupačan. Međutim, kulturološke i sve druge granice i dalje postoje, ali kao Hristovi sledbenici, pozvani smo da ih prekoračimo. To može biti vrlo jednostavno! Samo treba da nađemo odbačene ljude, gubavce našeg vremena, i da im priđemo s ljubavlju. Možda naš problem, kao i u slučaju jevrejskih vođa u staro vreme, nije u tome što ne znamo šta treba da radimo, već što to ne radimo.

ODGOVORITE

1. U kojim savremenim kulturama bi vam bilo teško da govorite o Isusu?
2. Koje su neke od »nečistih« potkultura u vašem društvu, i kako možete srušiti zidove da biste im otkrili Hristovu ljubav?

Sara Tompson, Kuranbong, Novi Južni Vels, Australija

* *Encyclopaedia Britannica Online*, s.v. »Jesus Christ«, <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/303091/Jesus-Christ/222993/The-Jewish-religion-in-the-1st-century>.

ISUS – NAJVEĆI MISIONAR

LOGOS (Jovan 4,4-30; 1. Korinćanima 9,19-23; 15,21.22)

Misija, u hrišćanskom kontekstu je zadatak povezivanja ljudi sa Isusom. Da li ste zapazili najvažniji deo te izjave? Povezivanje ljudi sa Isusom, tačka! Nema potrebe za isticanjem rase, starosti, ili neke druge odrednice osim reči ljudi! Isusov nalog: »Idite dakle i naučite sve narode« (Matej 28,19. kurziv dodat) je jasan i ne obuhvata nikakva ograničenja. Ali, ako nam je teško da čak i svojim prijateljima govorimo o Isusu, koliko je verovatno da bismo otišli u neku drugu zemlju, ili prišli nepoznatim ljudima i učili ih o Isusu? Srećom, to nije naša briga. Isus je već potvrdio da će se pobrinuti za sve naše potrebe. Na kraju, jedan od razloga što možemo pronaći utehu posmatrajući Njegov život je taj što je i On prošao, imao iste brige i nevolje kao mi.

Isus nam je lično pokazao kako izgleda misija, naročito u kulturološkom kontekstu, kada se nalazite u nepoznatom okruženju, u kome se možda čak i govori nepoznatim jezikom.

Isus se povezivao sa različitim društvenim grupama (Matej 8,5-13; Luka 7,1-10; Jovan 4,4-30; 5,1-14)

Isus je bio Jevrejin – ali Jevrejin koji se nije plašio da naruši dosadašnje stanje. Prema tome, imao je i pristup posebnim blagoslovima koje je Bog darovao jevrejskom narodu tokom istorije. Ali, On nije sebično raspolagao tim blagoslovima. On ih je spremno delio sa drugim društvenim grupama, uključujući Rimljane (Matej 8,5-13; Luka 7,1-10), Samarjane (Jovan 4,4-30), gubavce i žene!

Da je od jevrejskih vođa iz Isusovog vremena zavisilo, ljudi ne bi ni saznali ko je Isus bio. Ali, budući da je sledila Njegov primer služenja najmanjima u društvu, odbačenima i nepoželjima, Hrišćanska crkva je doživela neuporedivi rast.

Isus često nije imao gde da stanuje, tako da je boravio u domovima svojih prijatelja i propovedao ljudima na najneočekivanijim mestima – od obronaka na brdima do čamaca, javnih bunara, pa čak i javnih kupališta (videti: Matej 5,1.2; Luka 8,22-25; Jovan 4,4-30; 5,1-14).

Ljudi su povezivali druge ljude sa Isusom (Dela apostolska 9,1-22; 1. Korinćanima 9,19-23)

Jedan od najvećih misionara u Bibliji je čovek po imenu Pavle. Pavle je doživeo nešto neverovatno na putu u Damask. To iskustvo potpuno je preokrenulo njegov život tako da se on, umesto da progoni hrišćane kao ranije, sada se svim silama trudio da uveća njihov broj. Pisao je poslanice, osnivao i posećivao crkve širom tada poznatog sveta da bi što više ljudi doveo Isusu. Prosto neverovatno! Pavle je posetio crkve čak i u Rimu, Efesu, Galatiji i Filibi.

To verovatno nije bilo lako. Pavle je morao da postane vrlo prilagodljiv da bi tolike ljude povezo sa Isusom. »Jevrejima bio sam kao Jevrejin da Jevreje pridobijem... Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga. A ovo činim za Jevande-lje, da bih imao dijel u njemu.« (1. Korinćanima 9,20.22.23)

Mi smo, takođe, pozvani da budemo kao Pavle.

Mi smo, takođe, pozvani da budemo kao Pavle. Iako svima ne možemo biti sve, svako od nas može biti nešto nekome i upoznati tog nekog sa Isusom. Svi možemo učestvovati na tom nivou međukulturološke misije, bilo da se radi o prekomorskom misionarskom putovanju, ili jednostavno o povezivanju sa nekom društvenom grupom kojoj drugi ne mogu lako da priđu – možda sa učenicima srednje škole, tinejdžerima sa posebnim potrebama, samohranim majkama, samohranim očevima ili porodicom iz neke druge zemlje koja se upravo doselila u naše susedstvo.

Bog je povezivao ljude sa Nebom (1. Korinćanima 15,21.22)

Verovatno najbolji primer međukulturološke misije je misija samog Isusa. Isus, Božji Sin, napustio je svoj nebeski dom da bi došao na ovu »stranu teritoriju« poznatu kao planeta Zemlja, da bi mogao da se poveže sa čovečanstvom izgubljenim zbog greha Adama i Eve (1. Mojsijeva 3,1-7). Pre pada u greh ljudi su imali neposrednu vezu sa Bogom. Adam i Eva svakodnevno su bili sa Bogom u Edemu. Božje srce je bilo slomljeno kad su Njegova stvorenja pokazala svoju sebičnost i nepoverenje. Ipak, čak i u našem palom stanju, On je odlučio da ostane povezan sa nama. Zato je poslao svog Sina, Isusa, da bude najbolji Primer misionara, usmeren svim ljudima da ponovo poveže svoj narod, vas i mene, sa Bogom za čitavu večnost.

Ta istina je sumirana u poznatom biblijskom stihu: »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16) Neshvatljivo! Bog je poslao Isusa da bi svako ko veruje mogao imati život večni.

Ako ste primili taj dar spasenja, Bog vas poziva da ga delite sa drugima (Matej 28,19.20). Da li ste spremni da sarađujete sa Njim tako što ćete »deliti« Isusa sa drugima?

ODGOVORITE

1. Iskreno preispitajte svoj život. Da li ste dovoljno zainteresovani za spasenje ljudi da biste se uključili u međukulturološku misiju? Zašto jeste ili zašto niste?
2. Kako se možete uključiti u međukulturološku misiju?
3. Možete li, kao Pavle, da budete »kameleon« za misiju, a da ne kompromitujete svoje vrednosti?

»VELIKA MISIONSKA POVELJA«

SVEDOČANSTVO (Matej 28,19.20)

»O, kako bi mnogo dobra bilo ostvareno ako bi svi koji imaju Istinu, Reč živu, radili na prosvetljenju onih koji je nemaju. Kad su Samarjani došli Hristu na poziv žene sa studenca, On je svojim učenicima govorio o njima kao o polju spremnom za žetvu. 'Ne kažete li vi da su još četiri mjeseca pa će žetva prispjeti?' Eto, velim vam: Podignite oči svoje i vidite njive kako su već žute za žetvu.' (Jovan 4,35). Hristos je proveo dva dana sa Samarjanima koji su bili željni da čuju istinu.

Svaki pravi učenik rađa se za Božje carstvo kao misionar.

A kako je mnogo učinjeno tih dana! Kao rezultat tih napora 'mnogo ih više vjerovala za Njegovu besjedu.' (Jovan 4,41)¹

»Čim je našla Spasitelja, Samarjanka je dovela druge k Njemu. Dokazala je da je mnogo uspješniji misionar od Njegovih učenika. Učenici nisu videli u Samariji ništa što bi im pokazalo da je to polje koje obećava. Njihove misli bile su usmerene na veliko delo koje treba da se izvrši u budućnosti. Nisu videli da se upravo oko njih nalazi žetva koja treba da se pokupi. Međutim, preko žene koju su prezirali, ceo grad je doveden da sluša Spasitelja. Ona je smesta odnela svetlost svojim sunarodnicima.«²

»Ova žena predstavlja delovanje stvarne vere u Hrista. Svaki pravi učenik rađa se za Božje carstvo kao misionar. Onaj koji pije od vode postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova milost u duši je kao vrelo u pustinji, koje izvire da osveži sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vodu života.«³

»Evandeoski zadatak predstavlja veliku misionarsku povelju Hristovog carstva. Učenici iskreno treba da se trude oko duša, objavljujući svima poziv milosti. Nisu smeli da čekaju da ljudi dođu k njima; trebalo je da pođu ljudima i da im odnesu svoju poruku.«⁴

ODGOVORITE

1. Da li živite kao učenik koji je rođen za Božje carstvo kao misionar? Ako ne, zašto?
2. Sa kojom osobom ili društvenom grupom se osećate pozvanim da delite Božji dar blagodati?
3. Koje strahove imate u vezi sa misionstvom? Molite se da, uprkos tim strahovima, Bog preko vas radi u korist svog Carstva.

Krisel Doson, Lae, Morobe Provinces, Papua Nova Gvineja

1. Ellen G. White, *Selected Messages*, bk 2, p. 403.
2. *Čeznja vekova*, Preporod, Beograd, str. 195. original
3. Isto.
4. *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004. str. 28. original

OD VAVILONA DO BIBLIJE

PRIMENA (Matej 12,15-18)

Na prvi pogled, međukulturološki misionarski rad može delovati obeshrabrujuće i nepraktično. Vavilonska kula je dobar primer za to kako različite kulture, ili čak i jezičke barijere mogu da stvore ne sasvim idealno radno okruženje. Uprkos očiglednim teškoćama koje nastaju prilikom pokušaja spajanja različitih kultura, naš dragi Bog želi da se pripadnici svih naroda spasu za večnost. U skladu sa tim, treba da težimo da se povežemo sa onima koji ne pripadaju našoj kulturi. Evo nekih pojmova koji nam mogu pomoći upravo u tome.

Ljubav. Prvo, moramo se potruditi da volimo sve na isti način, bez obzira kojoj kulturi neko pripada. Potrebna nam je iskrena ljubav prema ljudima uopšte da bismo mogli pošteno da učestvujemo u misionarskom radu. Isus nikad nije uskraćivao svoju ljubav ni spasenje nikome i na taj način je često prkosio tipičnoj kulturološkoj isključivosti svog vremena. Moramo razumeti da Isus voli pripadnike svih kultura i žudi za tim da se svi spasu.

Prepoznavanje. Prepoznajte različite kulture koje možda isključujete iz svojih uobičajenih misionarskih napora. Ponekad propuštamo da zastanemo i razmislimo o mnoštvu različitih kultura, koje nas okružavaju i koje nisu dosegnute tradicionalnim misionarskim radom. Prirodno je da nas privlače ljudi iz naše sopstvene kulture. Stoga, treba da budemo spremni da uložimo poseban napor da bismo proširili svoje kulturne granice.

Razmišljanje. Ono po čemu je neka kultura jedinstvena posebno se ističe, bilo da je to njen jezik, hrana, način oblačenja, muzika, ili običaji. Osim toga, pripadnici različitih kultura obično na specifičan način razmišljaju, osećanju i uče. Da biste se uspešno povezali sa kulturom koja se razlikuje od vaše, treba da je razumete. Odvojte malo vremena da biste naučili nešto o običajima vezanim za tu kulturu. Najbolji način na koji to možete učiniti je da razgovarate sa ljudima, da im postavljate pitanja i da se iskreno sprijateljite sa njima. Čineći to, možete saznati u čemu se vaše kulture razlikuju, u čemu su slične i kako da se na najbolji način odnosite jedni prema drugima.

Pronalazjenje sredstava. Moguće je da postoje određena sredstva koja su posebno namenjena kulturi, koju pokušavate da dosegnete. Pretražite Internet ili stupite u kontakt sa crkvenom upravom u zemlji porekla pripadnika neke kulture za koju ste zainteresovani, da biste otkrili koja sredstva vam stoje na raspolaganju za vaš lični misionarski rad.

ODGOVORITE

1. Kojim kulturama imate priliku da objavite Jevanđelje o Isusu? Koje od njih je, po vašem mišljenju, najteže dosegnuti i zašto?
2. Ako bi neko iz druge kulture imao Jevanđelje o Isusu a vi ne, šta bi trebalo da uradi da bi ga na razumljiv način preneo vama?

Skot Vegener, Melbourne, Viktorija, Australija

ODSTUPANJE OD PROTOKOLA

MIŠLJENJE (Jovan 4,4-30)

Ako bi tim stručnjaka za odnose sa javnošću trebalo da analizira način na koji je Isus sprovodio svoju misiju na zemlji, njihov izveštaj bi možda sadržao izraze kao što su: u najboljem slučaju – nasumično, prekratko, suviše lično, previše rizično, rasipnički. Istina, Isusova životna misija je bila potpuno različita od bilo koje misije osmišljene u ljudskom srcu i umu. Njegov cilj nije bio sticanje popularnosti i moći. On je zalazio u privatnost. On je odvajao vreme da se sretne sa neprijateljima, da odgovori na teška pitanja, da uspostavi kontakt sa onima koje su mase prezirale i da se potčini volji svog Oca.

Jedna od Njegovih posebno nepopularnih navika bila je druženje sa ljudima, koji nisu pripadali Njegovoj jevrejskoj kulturi. Razgovor koji je vodio sa ženom na studencu prekršio je sve protokole. Razgovarao je sa ženom Samarjankom, koja se

Stručnjaci za odnose sa javnošću proglasili bi Isusa neuspešnim.

nađe odgovarajuće reči da izrazi ono što je bilo očigledno, ili da postavi neko pitanje.

U pogledu tona i izbora reči, taj razgovor između Isusa i žene na studencu i nije baš najprijatnije štivo. On nije bio nežan, ali je zato bio savršeno iskren i to na način na koji samo On može da bude. Prelazeći preko očigledne kulturne barijere, moralne provalije i razlike u polu, Isus je dopro do njene duše. Znao je da će kontakt s njom izazvati kontroverze i da će njena prošlost uvek komplikovati njenu budućnost, ali Njegova poruka je bila jasna. On nije došao da je kazni, već da prinese svoj život u zamenu za njen. Čim je to shvatila, otrčala je da ispriča svima.

Kakva veličanstvena priča o božansko-ljudskoj vezi i to u jednom životu koji se smatrao promašenim. Božja misija preko Isusovog života savladala je sve kulturne barijere i alternativne načine života. Vreme provedeno sa Stvoriteljem, Spasiteljem, Isceliteljem i Učiteljem donosilo je promenu srca, koje se tada prirodno izlivalo prema drugima. Stručnjaci za odnose sa javnošću proglasili bi Isusa neuspešnim, ali ne bi mogli da poreknu sveopšti uticaj koji je izvršio Njegov život. Njegova evanđeoska misija, preko ličnih svedočanstava, nastavlja da prevaljuje prostor i vreme dopirući do ljudi svih rasa i naraštaja.

ODGOVORITE

1. Zašto je Isusov govor o vodi i Njegova ponuda žive vode bila tako bitna za ženu Samarjanku?
2. Religija, a posebno vera u Boga, nisu baš popularne u našem postmodernom društvu. Da li se i mi osećamo neprijatno zbog Isusa i misioniskog poziva koji nam je uputio?

Džordžina Hobson, Sanšajn Koust, Kvinslend, Australija

NEMA KOŠULJE, NEMA CIPELA, NEMA PROBLEMA!

ISTRAŽIVANJE (Matej 8,5-13; Jovan 4,4-30)

ZAKLJUČAK

Pravi Hristovi misionari prirodno će se držati sistema vrednosti koji prkosi posebnosti, ponosu i stvaranju podela. Isus je, tokom svoje službe, u više navrata ličnim primerom ukazivao na važnost tih vrednosti. On je često prelazio granice kulturno prihvatljivog, ukoravao i izazivao sve one koji su se u svom životu borili sa sebičnošću, gordošću, nadmenošću i željom da nadgledaju druge. Osim toga, suština Jevanđelja zahteva da se povežemo sa Ocem na takav način da bismo, kao Isus, služili svima, bez obzira na situaciju u kojoj se nalaze oni kojima je naša služba potrebna.

RAZMOTRITE

- Proučite demografske podatke neke društvene grupe koja se razlikuje od one kojoj vi pripadate. To mogu biti ljudi iz neke druge zemlje, ili oni čiji se jezik, životne navike, ili starosno doba razlikuju od vašeg.
- Napišite stihove ili muziku za pesmu koja se bavi svešću o nekom specifičnom kulturnom okruženju.
- Pronađite neko mesto na kome se oboleli od AIDS-a, ili neki drugi društveno odbačeni pojedinci mogu obratiti za pomoć. Molite se za prilike da ih dodirnete u svakom smislu te reči da biste im pokazali isto saosećanje koje je Isus pokazivao prema drugima, dok je boravio na Zemlji.
- Veličajte različite kulture u svojoj crkvi ili maloj grupi putem muzike, načina odevanja ili hrane koja je karakteristična za te kulture.
- Molite se da vam Bog otkrije da li postoje neke posebne grupe koje su vama teško prihvatljive. Tražite da vam pokaže zašto vam je teško da uspostavite kontakt sa tom grupom i da vam pomogne da prevaziđete svoje predrasude.
- Posmatrajući dinamiku grupe, zapazite svako ponašanje koje je isključivo ili izaziva podele. Napravite neki kolaž ili poster koji prikazuje vaša zapažanja i izložite ga u svojoj crkvi ili maloj grupi.
- Posetite farmu u trenutku kad se nova životinja uvodi u već postojeće krdo ili grupu. Razgovarajte sa farmerom o pitanjima vezanim za uvođenje nove životinje u grupu ili mešanje različitih vrsta životinja.

POVEŽITE

Isaija 65,1; Rimljanima 10,19; 16,17; Galatima 2,12-16.

Robert Chambers, *Rural Development: Putting the Last First*.

Robert C. Linthicum, *Empowering the Poor*, chap. 12, »The Church and Community Organization«.

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 9

Od 22. do 28. avgusta 2015.

Petar i neznabošci

»A Petar im reče: Pokajite se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje grijeha; i primićete dar Svetoga Duha; jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš.«

(Dela apostolska 2,38.39)

22. avgust 2015.

IZAZOV PROMENE

UVOD (Psalam 133,1; Isaija 26,3-5; Dela apostolska 11,2,3)

Su

U ovom nesigurnom svetu važno je da imamo nešto na šta se možemo osloniti. Svoju porodicu i prijatelje. Svoje dnevne aktivnosti. Nešto što nam je posebno važno. Božja ljubav je nešto na šta se uvek možemo osloniti. Biblija opisuje Njegovu ljubav kao večnu, to jest, »zauvek važeću, suštinski nepromenljivu.«^{*} Isaija nam poručuje: »Uzdajte se u Gospoda do vijeka, jer je Gospod Gospod vječna Stijena.« (Isaija 26,3.5)

Mi smo skloni da se i na crkvenu tradiciju oslanjamo na isti način. Pevamo iste himne svake sedmice. Slušamo istu poruku od pastora. Tu su uvek ista tumačenja Božje reči. Izvesnost čini da se osećamo prijatno. Ona Crkvu ujedinjava, jer podrazumeva da nema izazova ni neslaganja. Kao što je David primetio: »Kako je lijepo i krasno kad sva braća žive zajedno!« (Psalam 133,1)

Ipak, u stvarnosti samo je Bog večan. Sve drugo se menja sviđalo se to nama ili ne. Članovi porodice se odsele. Nova prijateljstva zamenjuju stara. Naša interesovanja se menjaju.

Iz Biblije doznajemo da se i Crkva menja. Ove sedmice proučavaćemo značajnu promenu koja je nastupila u prvoj Hrišćanskoj crkvi kada je, vođen Svetim Duhom, apostol Petar prihvatio neznabošca Kornilija u Crkvi kao ravnopravnog vernika. Posle toga, Crkva više nikada neće biti ista.

Crkva više nikada neće biti ista.

Mnogi su bili užasnuti onim što je Petar uradio. Tekst u Delima apostolskim 11,2,3. kaže da »kad iziđe Petar u Jerusalim, prepirahu se s njim koji bijahu iz obrezanja, govoreći: Ušao si k ljudima koji nijesu obrezani, i jeo si s njima«. Promena može biti veoma izazovna.

Međutim, priča o Petru i Korniliju kaže nam da postoje trenuci u kojima treba da prihvatimo taj izazov, čak i ako to nije prijatno. Kao i Petar, treba da se molimo za silu Svetog Duha da nam da hrabrost da prihvatimo promene da bismo preobrazili Crkvu prema Njegovom obličju.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmislite kako biste odgovorili na sledeća pitanja: (1) Da li Crkva treba uvek da ostane ista, ili ima prostora za promenu? (2) Sa kojim izazovima u vezi sa promenom se Crkva danas suočava? (3) Kako možemo biti sigurni koji od tih izazova potiču od Boga?

Elizabet Rouds, Milton Kejns, Ujedinjeno Kraljevstvo

^{*} *Oxford Dictionaries Online, s.v. »eternal«, <http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/eternal>.*

IĆI PUTEM KOJIM JOŠ NIKO NIJE PROŠAO

LOGOS (Matej 14,25-33; 28,16-20, Dela apostolska 10,1-18)

Veliki nalog (Matej 28,16-20)

Veliki nalog koji je Isus dao učenicima bio je jednostavan: »Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.« (Matej 28,19) Sveti Duh je na dan Pedesetnice učenike ispunio silom da propovedaju Jevanđelje po svetu, tako »da će se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje«. (Dela apostolska 2,21) Međutim, učenici u to vreme nisu shvatali Veliki nalog u smislu da treba da osnuju Crkvu u kojoj će ljudi svih rasa i religija biti ravnopravni.

Nova vizija (Dela apostolska 10,1-18)

Bog je obećao da će nas Sveti Duh uputiti na svaku istinu (Jovan 16,13), a Crkvi u to vreme je itekako bila potrebna pomoć Svetog Duha u sticanju vizije o tome kako da ispuni Veliki nalog. Priča o Petru i Korniliju otkriva nam kako se to dogodilo.

Kornilije je bio kapetan u rimskoj vojsci. On je, takođe, bio i pobožan, bogobožan čovek (Dela apostolska 10,2). Poštovao je jevrejskog Boga, posećivao sinagogu, molio se u određeno vreme i davao milostinju siromašnima (Dela apostolska 10,2). I pored toga, kao neznabožac, on nikad ne bi mogao da bude prihvaćen kao ravnopravni član sinagoge.

Međutim, anđeo se javio Korniliju i rekao mu da pošalje slugu po apostola Petra. Jevreji su smatrali da anđeli ne bi kontaktirali sa neznabožcima, tako da je i sama činjenica da se anđeo obratio neposredno Korniliju već bila značajna.¹

U međuvremenu, Petar je imao sopstvenu viziju o velikom sudu na kome su se nalazile sve vrste nečistih životinja za koje mu je rečeno da ih zakolje i pojede. Kada je on to odbio, Bog ga je opomenuo: »Što je Bog očistio, ti ne pogani.« (Dela apostolska 10,15)

Petar se nije plašio da prihvati rizik.

Kada su Kornilijeve sluge stigle, Petar je shvatio značenje vizije i kada se Sveti Duh pred njim spustio na Kornilija i njegove ukućane, primio ih je u Crkvu, rekavši: »Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; nego je u svakom narodu onaj koji Ga se boji i tvori pravdu mio Njemu.« (Dela apostolska 10,34.35) Ta nova vizija preobrazila je hrišćanstvo, koje je od jednog malo poznatog ogranka judaizma preaslo u zaista univerzalnu Crkvu.

Danas je i nama potrebna ta preobražavajuća sila Svetog Duha da nas vodi kroz ponekad veoma složene multikulturološke misionске poduhvate. Dopiranje do ljudi predstavlja rizik, ali Petrov primer pokazuje da je to rizik koji je vredno prihvatiti. Možda bi na Crkvu trebalo da gledamo manje kao na grad postavljen na brdu, »tvrđavu koju treba braniti od sveta«,² a više kao na društveno središte u kome je svako dobrodošao i u kome Jevanđelje predstavlja so zemlji.

Hodanje po vodi (Matej 14,25-33)

Konačno, od Petra možemo naučiti koji lični kvaliteti su potrebni da bi se preobrazila crkvena misija i da bi neko pošao putem kojim niko pre njega nije prolazio.

Pre svega, Petar se nije plašio da prihvati rizik. Kad su učenici videli Isusa kako hoda po vodi u jezeru, upravo Petar je bio taj koji je imao smelosti da zakorači iz čamca da bi Mu krenuo u susret (Matej 14,22-34). To iskustvo je naučilo Petra da se oslanja na Boga. »No videći vjetar veliki uplaši se, i počevši se topiti, povika govoreći: Gospode, pomagaj!« (Matej 14,30)

Isus ga je ukorio pitanjem: »Malovjerni! zašto posumnja?« (Matej 14,31) Tako je on na najdramatičniji način pokazao koliko je važno osloniti se na Boga.

Međutim, iako odvažan po prirodi, Petar je kasnije pokazao da više nije usijana glava. Njegov odgovor na viziju sa životinjama bio je promišljen i pomirljiv. On je opisan kao neko ko se »divljaše« i »razmišljaše« o njenom značenju, dok je pokušavao da shvati šta to Bog želi da mu saopšti (Dela apostolska 10,17.19).

Petar se pokazao i kao čovek otvorenog uma. Iako je u prvom trenutku bio iznenađen zapovešću da pojede nečiste životinje na tanjiru (Dela apostolska 10,13.14), on nije odmah odbacio Božju poruku. Bio je spreman da promeni svoje mišljenje, kada mu je Sveti Duh pomogao da na drugačiji način sagleda prilike.

Zaista, Petar je bio pravi diplomata. Potrudio se da obezbedi svedoke za sve ono što se dogodilo u Cezareji. Kad se suočio sa kritikama po povratku u Jerusolim, izneo je svoj slučaj tako strpljivo i ubedljivo da je utišao one koji su ga optuživali. »A kad čuše ovo, umukoše, i hvaljahu Boga govoreći: Dakle, i neznabožcima Bog daje pokajanje za život.« (Dela apostolska 11,18)

ODGOVORITE

1. Na šta treba da stavimo naglasak: (a) ići i pronalaziti ljude da bismo ih doveli u crkvu, (b) dozvoliti njima da nađu nas, ili (c) i jedno i drugo? Potrudite se da objasnite svoj odgovor.

2. Da li ste u poslednje vreme preuzeli rizik i odvažili se da izađete iz svoje udobnosti da biste se sprijateljili sa nekim ili mu pomogli?

3. Neočekivano je to što je crkvenim vođama često neprijatno zbog Isusovih učenja. Zašto je to tako? Da li ima razlike između toga da li je neko »religiozan« ili »duhovan«? Ako ima, kako biste je objasnili?

4. Setite se trenutka u kome vas je Bog pozvao da pođete tamo gde vam se nije išlo. Kakav je bio vaš odgovor i kako je to uticalo na vaš život?

Roj King, Braknel, Engleska

1. Andrews Study Bible, p. 1435.

2. Jan Paulien, Present Truth in the Real World (Boise, Idaho: Pacific Press®, 1993), p. 81.

PREDRASUDE SRUŠENE JEVANĐELJEM

SVEDOČANSTVO (Dela apostolska 10. poglavlje)

»Koliko je pažljivo Bog radio da bi srušio predrasude prema neznabošcima, koje su, zahvaljujući jevrejskom vaspitanju, bile tako čvrsto usađene u Petrovom umu! Dajući mu tu viziju suda i njegovog sadržaja, On je nastojao da um apostola oslobodi predrasuda i da ga nauči važnoj lekciji da se na Nebu ne gleda ko je ko, da su neznabošci podjednako kao i Jevreji dragoceni u Božjim očima, i da su preko Hrista pagani postali sudeonici u blagoslovima i prednostima Jevanđelja...

Kad su braća u Judeji čula da je Petar ulazio u kuću jednog neznabošca, i da je tamo propovedao, bili su iznenađeni i uvređeni. Oni su strahovali da bi takvo ponašanje, koje im je izgledalo neprihvatljivo, moglo biti u suprotnosti sa njegovim učenjima. Sledeći put kad su sreli Petra, strogo su ga ukorili rekavši: 'Ušao si k ljudima koji nijesu obrezani, i jeo si s njima.' (Dela apostolska 11,3)

Petar im je izložio ceo događaj. On je ceo doživljaj povezao sa vizijom i izjavio kako ga je to ubedilo da ne treba više da se drži ceremonijalnih razlika između

»Saslušavši taj izveštaj, braća su učutala.«

obrezanih i neobrezanih, niti da gleda na neznabošce kao na nečiste. Govorio im je o zapovesti koju je primio i koja mu je nalagala da ide k neznabošcima, o dolasku glasnika, o svom putovanju u Cezareju i o susretu sa Kornilijem. Prepričao im je suštinu svog razgovora sa ovim rimskim kapetanom kome je, takođe, u viziji rečeno da pošalje

sluge da pozovu Petra.

'A kad ja počeh govoriti', rekao je u vezi sa tim događajem, 'siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku. Onda se opomenuh riječi Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetijem. Kad im, dakle, Bog dade jednak dar kao i nama koji vjerujemo Gospoda svojega Isusa Hrista, ko bijah ja da bih mogao zabraniti Bogu?' (Dela apostolska 11,15-17)

Saslušavši taj izveštaj, braća su učutala. Uvereni da je Petrov postupak bio neposredno ispunjenje Božjeg plana i da njihove predrasude i isključivost treba da budu potpuno srušene Jevanđeljem, oni su slavili Boga govoreći: 'Dakle, i neznabošcima Bog dade pokajanje za život.' (Dela apostolska 11,18)

Tako je, bez sukoba, predrasuda bila srušena, i otvoren je put da se delo nastavi među neznabošcima.*

ODGOVORITE

1. Da li ste otvoreni za mogućnost da vaše lične predrasude budu potpuno srušene Jevanđeljem?
2. Iznosite predlog kako bi predrasude unutar vaše crkvene zajednice mogle biti srušene bez izazivanja sukoba.

Erika Hol, Binfield, Ujedinjeno Kraljevstvo

* Ellen G. White, *The Review and Herald*, April 13, 1911.

KAPIJE SVETLOSTI

DOKAZ (Psalam 118,19)

Ko bi bolje od jednog neznabožackog obraćenika u hrišćanstvo mogao da zabeleži širenje Jevanđelja izvan Izrailja? Luka je bio neznabožac. Lukino Jevanđelje i knjiga Dela apostolska pisane su grčkim književnim jezikom. Jedino Luka beleži da je Simeun prepoznao Hrista kao Spasitelja koji će doneti »vidjelo, da obasja neznabošce«. (Luka 2,32)

Luka koristi i jedan popularan grčki književni oblik kada u 11. poglavlju Dela apostolskih ponavlja priču iz 10. poglavlja, o tome kako je Petar branio svoje postupke pred jevrejskim kritičarima. U helenističkim »novelama« omiljeno književno sredstvo kojim se jedna priča čini jasnijom ili se ističe neka važna misao, je opisivanje scena suda u kojoj glavni lik iznosi svoju odbranu.

Lukina priča u 10. poglavlju Dela apostolskih naglašava Kornilijevu spremnost da sledi Hrista prema Petrovim smernicama. Ne znamo kako je Kornilije saznao za Boga, ali on je opisan kao »pobožan i bogobožan«. (2. stih) »Kornilijevo obraćenje označava novu etapu u širenju Crkve... Međutim, on je u očima Jevreja i dalje bio neznabožac jer nije bio obrezan.«¹ Luka nam kaže da je anđeo naložio Korniliju da potraži Petra. Zapazite da je Bog učinio prvi korak u ovoj misionerskoj aktivnosti. Petar je, odgovarajući na Kornilijev poziv, jednostavno sledio uputstva Svetog Duha.

Kapije su bile važne u Izrailju. One su služile kao osmatračnice (2. Samuilova 18,24; 2. O carevima 9,17) i kao mesto za obavljanje poslova (2. O carevima 7,1). Javna saslušanja obavljana su kod kapije (1. O carevima 22,10), kao i pravne transakcije (O Ruti 4,1-11). Ljudi su se okupljali na otvorenom prostoru oko kapije za vreme javnih sastanaka, a ona je pružala i zaštitu od opasnosti. Ljudi su kapiju smatrali mestom okupljanja, a ona je simbolizovala moć, pa čak i promenu pravca.² Luka iznosi važnu misao time što zapisuje da su se neznabožacki glasnici zaustavili pred kapijom kuće u kojoj je Petar boravio. Tu su oni rekli šta su imali, a Petra i njegove pratioc Kornilije je dočekao izvan svoje kuće. Odluka da prekinu sa jevrejskim konvencijama i razmene gostoprimstvo predstavljala je ogromnan korak preko praga između ekskluzivnog i inkluzivnog verovanja i religijske prakse. »Kapije svetlosti« su se otvorile da bi otkrile potpuno novu viziju razvoja Božjeg naroda. Možemo se, zajedno sa Psalmistom, moliti: »Otvorite mi vrata pravde, ući ću na njih, slaviću Gospoda.« (Psalam 118,19)

Kapije su bile važne u Izrailju.**ODGOVORITE**

Jevreji koji su se striktno držali svojih običaja nisu se družili sa neznabošcima. Ko su vaši moderni »neznabošci«?

Margaret Arbakl Paterson, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 246.

2. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »Gate«.

SUŠTINA, A NE STIL

PRIMENA (2. Mojsijeva 29,1-17; Rimljanima 2,14; Galatima 5,22.23)

Nesumnjivo je da među kulturama ovog sveta postoji mnogo razlika kada je reč o jeziku, načinu ishrane, oblačenju i društvenom ponašanju. Možemo to nazvati pitanjem stila.

Ali neke stvari su iste gde god da odemo. Na kraju, svi smo mi Božja deca, stvoreni po Njegovom obličju i sa istim moralnim osećanjem. Kao što je Pavle istakao, čak i ljudi koji nikada nisu čuli za Crkvu, ipak znaju šta je dobro a šta zlo: »Jer kad neznabošci nemajući zakona sami od sebe čine što je po zakonu, oni zakona ne imajući sami su sebi zakon.« (Rimljanima 2,14) Pokazivanje poštovanja prema životu i drugim ljudima je ono što možemo nazvati pitanjem suštine.

Pokažite svoja verovanja u svojim stavovima i ponašanju...

Da bismo bili uspešni misionari treba da budemo sposobni da pravimo razliku između to dvoje i da se potrudimo da naša poruka bude usredsređena na pitanja od suštinskog značaja kao što su Deset zapovesti (2. Mojsijeva 20,1-17) ili plodovi duha (Galatima 5,22.23), a ne pitanja stila koja odražavaju adventističku tradiciju i evropsko-američku kulturu i način života. Tako bi, na primer, poruka da volimo svoje neprijatelje bila važnija od nošenja nakita i pravljenja tetovaža.

Pet pojedinosti koje iznosimo u nastavku osmišljene su tako da nam pomognu u tome da naša misija bude usredsređena na važna pitanja koja imaju silu da zaista preobrazu ljudski život.

1. Uočite razliku između onoga što je važno i onoga što nije u vašem verovanju i praksi.

2. Prepoznajte delovanje plodova Duha u životu drugih ljudi – ljubavi, radosti, mira, strpljenja, ljubaznosti, dobrote i vernosti.

3. Potražite uzore svuda gde se mogu naći i koje god doktrine da se drže. Primeri mogu biti Malala Jusafzai, učenica iz Pakistana na koju su pucali talibani zato što se zalaže za pravo devojčica na obrazovanje i koja je dvaput nominovana za Nobelovu nagradu za mir, ili Nelson Mandela, mirotvorac iz Južne Afrike, koji je pružio primer praštanja za koji mnogi smatraju da je sprečio izbijanje građanskog rata u svojoj domovini.

4. Pokažite svoja verovanja u svojim stavovima i ponašanju, pre nego što počnete da propovedate o načinu života.

5. Budite spremni da sretnete Boga i naučite nešto novo o Njemu na mestima na kojima to ne očekujete.

ODGOVORITE

1. Šta biste rekli, koja su pitanja stila karakteristična za Hrišćansku adventističku crkvu?
2. Šta su suštinska pitanja u Adventističkoj crkvi?
3. Da li, prema vašem mišljenju, Crkva uvek pravi jasnu razliku između pitanja stila i suštinskih pitanja? Na primer, da li se držanje Zapovesti smatra više ili manje važnim od poštovanja određenog načina oblačenja?

Rob Voler, Reding, Engleska

GDE BOG ŽIVI?

MIŠLJENJE (1. Mojsijeva 28,16; 2. Mojsijeva 25,22; 2. Dnevnika 7,2; Jona 3,1; Dela apostolska 10,1-8)

Jedan iznenađujući vid Petrove misije među neznabošcima bio je pronalazanje Boga na neočekivanim mestima. U kući Simona kožara? U Kornilijevom domaćinstvu? Nemoguće! Za starozavetnog Jevrejina Bog je živeo u Kovčegu zavešta. Na putovanju prema Svetoj zemlji Bog se Mojsiju obraćao »između dva heruvima« (2. Mojsijeva 25,22), na njegovom poklopcu. Kad je izgrađen Hram, Bog je boravio u Svetinjama nad svetinjama u kojoj se nalazio i Kovčeg. Jednom prilikom, posle molitve cara Solomuna, oganj se spustio sa neba »te ne mogahu sveštenici ući u dom Gospodnji, jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji«. (2. Dnevnika 7,2) Zbog toga je Jakov, kad je bežeći u Vetilj od svog brata Isava sreo Boga u snu, uzbuđeno uzviknuo: »Zacijelo je Gospod na ovom mjestu; a ja ne znam.« (1. Mojsijeva 28,16) Slično tome, kad je Jona želeo da pobegne od Božje zapovesti da propoveda u Nineviji, uputio se u Tarsis bežeći »od Gospoda« (Jona 1,3), ali je otkrio da se Bog nalazi i tamo.

I druge Crkve imaju svoja sveta mesta. U Evropi su hrišćanske crkve često građene na mestima na kojima se dogodilo neko čudo, ili je neki svetac sahranjen. Za muslimane je Meka sveti grad, dok hindusi imaju više svetih mesta duž reke Gang. Ali, kao što priča o Korniliju jasno pokazuje, Bog ne živi samo u jednom delu sveta. Kao Tvorac svih životinja iz Petrove vizije i svih naroda sveta, Bog se nalazi svuda. Ako hoćemo da naša misija bude uspešna, treba da budemo spremni da Boga nađemo na nekim neočekivanim mestima.

»Obraćanje Kornilija označava novo razdoblje u rastu Crkve. Kornilije je bio rimski kapetan, ali ne i u potpunosti neznabožac. Bio je 'pobožan i bogobožan' i davao milostinju narodu... I pored toga, on je u očima Jevreja bio paganin, jer nije bio obrezan. Stoga, njegov ulazak u Crkvu obeležava novo razdoblje u širenju hrišćanstva... Upečatljive, natprirodne pojave koje su pratile Kornilijevo obraćenje, sigurno su predstavljale važan činilac koji je apostole naveo da prihvate činjenicu da i jedan neobrezani paganin može postati hrišćanin.«*

ODGOVORITE

1. Šta mislite, zašto Crkve posvećuju određena mesta? Da li se Bog na nekim mestima može naći, pre nego na drugim?
2. Da li su neke zemlje i kulture bliže Bogu od drugih? Na primer, zar nije jasno na osnovu Starog zaveta da Bog ima naročit odnos sa Jevrejima?

Dženi Voler, Reding, Engleska

* The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, p. 246.

ZAKLJUČAK

Mi služimo živom Bogu i ne možemo da se nadamo da ćemo Ga ikada u potpunosti shvatiti. Njegov Duh nas poučava, upućuje, osvedočava i na taj način osposobljava da Ga bolje upoznamo. Ti novi uvidi, koje zovemo sadašnja istina, neprestano se umnožavaju, dok Boga sve dublje upoznajemo i postajemo sve bliskiji s Njim. Sadašnja istina je uzbudljiva, ali bez nepokolebljive vere i uzdanja u Boga ona može izgledati zastrašujuće. Dok nam Bog otkriva svoje tajne, mi Mu moramo, kao i Petar, potpuno verovati i biti spremni da napustimo svoja nepotpuna shvatanja i prihvatimo nova otkrivenja.

RAZMOTRITE

- Navedite nove uvide koje je Bog davao u Bibliji, kao i tokom naše adventističke istorije. Kako je svaka nova istina otkrivena i kako je bila prihvaćena?
- Napravite dramski prikaz scene iz Dela apostolskih u 10. poglavlju. Kasnije zamijenite uloge tako da svako dobije priliku da doživi različita gledišta predstavljena u toj sceni. Razgovarajte da li stav koji ste vi predstavili ima ikakve veze sa tim da li vi verujete ili ne verujete da neznabošci mogu biti spaseni.
- Smislite nove načine da dosegnete ljude o kojima vi lično možda imate neke predrasude, ili koji izlaze iz vaše zone udobnosti. Pre nego što ostvarite svoje zamisli, molite se Bogu da vam da duh ljubavi i prihvatanja za druge, bez obzira kako vas oni prihvataju.
- Sastavite listu biblijskih stihova u kojima Bog poziva sve ljude da odgovore na Njegovu poruku o spasenju. Napravite poster od tih stihova i nađite neko mesto u svojoj crkvi na kome možete da ga postavite kao podsetnik na to da Bog nikoga ne isključuje.
- Pokušajte da doprete do nekoga ko je možda drugačiji, ili izgleda da je drugačiji od vas, bilo po načinu oblačenja, društvenom statusu, ili načinu kako se predstavlja svetu. Potrudite se da se sprijateljite sa tom osobom ne pokušavajući da je promenite i ne postavljajući nikakve uslove.
- Dok šetate u prirodi, skupljajte različite predmete koji su slični, a ipak različiti. Razmišljajte o tome kako je Bog svakoga od nas učinio jedinstvenim i kako se naša različitost može upotrebiti u ispunjavanju Njegovog Velikog naloga da dopremo do svih ljudi noseći poruku Jevanđelja.

POVEŽITE

Matej 7,1-5; 1. Solunjanima 5,20-22; 2. Timotiju 2,7; 1. Jovanova 4,1.

Adventistički hrišćani veruju... Biblijsko izlaganje osnovnih doktrina, 21. poglavlje, »Hrišćansko ponašanje«. Leroy Moore, *That They May Be One*, www.qod-andrews.edu/docs/17_leroy_moore.pdf

Ellen G. White, *A Call to Stand Apart*, chap. 5, »When Doing Everything Right Isn't Enough«.

Seleste Perino-Voker, Ratlend, Vermont, SAD

Pouka 10

Od 29. avgusta do 4. septembra 2015.

Filip kao misionar

»Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.«

(Dela apostolska 1,8)

PORUKA IZ MRAVINJAKA

UVOD (Dela apostolska 8,26-39)

Ko bi pomislio da bi pečenje hleba u napuštenom mravinjaku moglo biti deo misionorskog putovanja! Međutim, upravo to je ono što je Mili Hauard činila da bi pomogla ženama u Kongu da nauče kako da pripremaju zdrave obroke. Ona ih je učila i drugim praktičnim veštinama, kao što su osnove šivenja. Sve je to deo objavljivanja Jevanđelja. Mili i njen muž Džon poslušali su Božju zapovest i postali »vidjelo neznabošcima«. (Dela apostolska 13,47) Otišli su u misionarsko polje i govorili o Hristovoj otkupiteljskoj ljubavi i Njegovoj žrtvi na Golgoti.

U neobaveznom razgovoru jedne Subote u crkvi koju sam posetila, rekla sam jednom starijem gospodinu: »Vi izgledate tako kao da biste mogli da ispričate neku priču.« Odgovorio je: »Zaista bih mogao. Ja sam bio misionar u Africi.« Za vreme ručka, Džon Hauard mi je izneo zadivljujuće priče o svojim putovanjima i radu u Kongu. Pričao je o telefonskom razgovoru u kome je pozvan da postane misionar, i o tome kako je sanjao da propoveda na francuskom jeziku, koji nije znao, a onda je probudio svoju suprugu Mili, i rekao joj da idu na Haiti kao misionari. Haiti je bila najbliža zemlja u kojoj se govori francuski za koju je on mislio da bi trebalo da sazna nešto o Bogu.

Kasnije je Džon pročitao članak o ženama u Kongu koje su pešaci kilometara da bi proučavale Bibliju. Odmah je rekao svojoj supruzi: »Idemo u Kongo!« Kada je stiglo pozivno pismo, Kongo je i zvanično postao njihova destinacija.*

Priče o Davidu Livingstonu navele su Džona da poželi da bude misionar. Slično tome, priča o Filipu i Etiopljaninu trebalo bi da nas nadahne i ohrabri da objavljujemo Reč onima koje usput srećemo, kao i onima kojima smo upućeni. Kada je sreo tog Etiopljanina, Filip ga je pitao da li razume to što čita. Pošto je čovek odgovorio negativno i zatražio da bude poučen, Filip mu je sve rado objasnio i udovoljio njegovom zahtevu da bude kršten. I mi treba da ohrabrujemo ljude da uče, veruju, pokaju se i budu kršteni.

Filipov plan, kao i plan ostalih učenika, bio je da ostane u Jerusalimu. Međutim, progonstvo ih je rasejalo i oni su poslušali Božji Veliki nalog: »Naučite sve narode krsteći va ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao.« (Matej 28,19.20)

Misionarski žar je izgleda najočigledniji onda kad postoji opasnost od nekorektnog postupanja zbog naših ili nečijih tuđih verskih uverenja. Treba li onda da čekamo da počne progonstvo da bismo postali misionari onima koji su blizu i onima koji su daleko? Ili bi trebalo da koristimo svaku priliku da nekome govorimo o Hristu – da budemo misionari svakog dana? Možemo li učiniti išta manje od toga?

Beverli Henri, Mandevil, Mančester, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

* Razgovor sa Džonom Hauardom, bivšim direktorom ADRE u Kanadi i misionaru u Kongu od 1970. do 1977.

TIHI SVEDOK

DOKAZ (Matej 28,18-20; Danilo 6)

Evandeoski nalog u Jevanđelju po Mateju 28,18-20. naveo je Filipa da svedoči drugima. Biblija nam daje nekoliko sličnih primera – jevrejska služavka i njen gospodar Neman (2. O carevima 5,1-4), Ilija na gori Karmil (1. O carevima 18,20-39), Josif (1. Mojsijeva 39) i Danilo (Danilo 6). Svi oni odgovaraju opisu dobrog misionara i evanđeliste prema grčkoj reči *euaggelistēs*.¹

Danilov običaj bio je da se moli pored otvorenog prozora tri puta na dan (Danilo 6,10.13). Na taj način on je svedočio svima iz svog okruženja. Međutim, car Darije je prevarom naveden da potpiše dekret čiji je cilj bio da se Danilo ukloni tako što će ga baciti u lavovsku jamu zbog njegovog verovanja i svedočenja. To je delovalo otrežnjujuće na Darija koji je otišao do otvora jame i pozvao Danila rečima: »Danilo, slugo Boga živoga, Bog tvoj, kojemu služiš bez prestanka, može li te izbaviti od lavova?« (Danilo 6,20) Kada je čuo Danilov odgovor, car je izdao dekret da svi u njegovom carstvu treba da se boje živoga Boga i da Mu služe (Danilo 6,25-27). Tako je Danilo, time što se molio na vidiku drugima, nesvesno ispunio nalog koji je tek trebalo da bude zabeležen u Jevanđelju po Mateju 28,19.20.

Postoji još jedan prozor kroz koji treba da svedočimo – prozor 10/40. Ta kategorizacija se odnosi na »one regije istočne hemisfere, kao i evropske i afričke delove zapadne hemisfere smeštene između 10. i 40. stepena severno od ekvatora.«² Vnuh iz Etiopije kome je Filip svedočio poticao je iz te regije. Čak i danas, zemlje u tom delu sveta pate od teškog siromaštva, a većinom su naseljene ljudima koji »najmanje imaju pristup hrišćanskoj poruci i izvorima na celoj planeti.«³

Kada ljudi imaju pristup Božjoj reči, Sveti Duh će im tumačiti Božju poruku ili će im poslati nekog tumača. Mi treba da sledimo Hristov primer u pružanju duhovnog znanja ljudima, kao i u zadovoljavanju njihovih fizičkih potreba. »Molite se, dakle, Gospodar od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.« (Matej 9,38)

ODGOVORITE

1. U kojoj meri je Naša posvećenost svedočenju u skladu sa Božjim nalogom da propovedamo Jevanđelje do najudaljenijih krajeva sveta?

2. Osmislite plan koji bi pomogao u evangeliziranju različitih grupa unutar vaše sfere uticaja.

Mark Henri, Filipsburg, Nju Džersi, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »evangelist«.

2. *Wikipedia*, s.v. »10/40 Window«; http://en.wikipedia.org/wiki/10/40_Window.

3. Isto.

MISIONAR VOĐEN DUHOM

*LOGOS (Matej 28,19.20; Marko 16,15; Luka 24,45-49; Jovan 20,21.22;
Dela apostolska 1,4-8; 6,2-5; 8,5-7.12.26-40)*

Božanska misija i mandat (Matej 28,19; Marko 16,15; Luka 24,47; Dela apostolska 1,8)

Tokom četrdeset dana koje je Isus proveo sa svojim učenicima, Njegovo glavno usmerenje odnosilo se na božanski mandat da celom svetu odnese Dobru vest o spasenju koju je obezbedio svojim savršenim životom i zameničkom smrću. Na osnovu Njegove zapovesti izrečene u Jevanđelju po Mateju 28,19. i Marku 16,15. i Njegove tvrdnje u Jevanđelju po Luki 24,47. više je nego jasno da se od Njegovih učenika očekivalo da evanđeosku poruku objave celom čovečanstvu. »Počevši od Jerusalima.« (Luka 24,47), ta poruka je trebalo da se propoveda »u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.« (Dela apostolska 1,8)

Primanje božanske sile (Dela apostolska 1,4)

Isus je nedvosmileno tvrdio da ta misija može da uspe jedino u sili Svetog Duha. Zbog toga je zapovedio apostolima »da ne idu iz Jerusalima, nego da čekaju obećanje Očevu, koje čuste, reče, od Mene«. (Dela apostolska 1,4) Takođe

Primanje sile Duha predstavlja ključni sastojak uspešnih misionskih napora.

uveravao ih je da će se i oni »krstiti Duhom Svetim« (5. stih) i »primiti silu kad siđe Duh sveti« na njih. (8. stih)

Ta potreba da prime silu Duha pre nego što krenu u misiju, navodi se i u Jevanđelju po Luki 24,49. gde Isus ovako kaže: »Ja ću poslati obećanje

Oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu jerusalimskome dok se ne obučete u silu s visine.« Odmah pošto ih je poslao u službu rečima: »Kao što Otac poslao Mene, i Ja šaljem vas«, Isus »dunu, i reče im: primite Duha Svetog«. (Jovan 20,21.22) To još jedanput potvrđuje da za Isusa primanje sile Duha predstavlja ključni sastojak uspešnih misionskih napora.

Duhom ispunjen i Duhom vođen (Dela apostolska 6,1-6; 8,29.30)

Filip u svojoj pripremi za misionske poduhvate veoma precizno sledi Isusov nalog. U vezi sa potrebom za silom Duha, važno je zapaziti da je Filip bio jedan od sedmorice, koji su izabrani za službu (kako mi to danas zovemo – đakona) za koju je jedini uslov bio da bude sastavljena od ljudi »punijeh Duha Svetoga«. (Dela apostolska 6,3; videti i 5. stih)

Dalji dokazi o Filipovoj povezanosti sa Svetim Duhom nalaze se u izveštajima o prisutnosti Duha u njegovom misionskom radu. Kad mu je Sveti Duh rekao da priđe Etiopljaninu i da mu se pridruži u proučavanju Pisma, on je bez oklevanja

odgovorio. Proučavanje Biblije koje je usledilo, tokom koga je Filip podelio sa Etiopljaninom »Jevanđelje Isusovo« (Dela apostolska 8,35), dovelo je do njegovog krštenja (38. stih). Kad je Filipova misija ostvarena, isti Duh koji ga je naveo da se pridruži Etiopljaninu, sada ga je dalje odveo (39. stih).

Filipove misionske aktivnosti (Dela apostolska 1,8; 6,2-5; 8,5)

Hristove zapovesti o misionskim aktivnostima na koje je pozvao svoje sledbenike imale su jasan geografski obrazac. Trebalo je da počnu u Jerusalimu, da se prošire na celu Judeju i Samariju, i na kraju da obuhvate čitav svet (Dela apostolska 1,8). Filipove misionske aktivnosti u velikoj meri pratile su to propisano geografsko napredovanje. On je svoju službu započeo kao član tima od sedmorice ljudi koji su se brinuli za materijalne potrebe vernika da bi apostolima dali slobodu da se usredsrede na propovedanje Jevanđelja (Dela apostolska 6,2-5).

Posle kamenovanja Stefana i progonstva koje je usledilo u Jerusalimu, mnogi vernici sklonili su se u različite oblasti Judeje i Samarije, propovedajući Reč kuda god su išli (Dela apostolska 8,1.4). Filip je bio deo tog širenja Jevanđelja: »Filip sišavši u grad samarijski propovijedaše im Hrista.« (5. stih) Ljudi su na njegove reči odgovarali pozitivno i radosno, jer on nije samo objavljivao Jevanđelje o Isusu Hristu, već je, osposobljen Svetim Duhom, činio mnoga čuda, lečio bolesne i isterivao demone (stihovi 6-8). Kao rezultat toga, mnogi muškarci i žene bili su kršteni (12. stih). Po uputstvima anđela, on je nastavio da se dalje kreće, idući prema Gazi, i na tom putu sreo je Etiopljanina (stihovi 26. 27). Zatim ga je Duh odveo u Azot i on »prolazeći propovijedaše Jevanđelje svima gradovima, dok ne dođe u Česariju«. (stihovi 39, 40)

Uzor za nas

Ima mnogo vrednih pouka koje možemo izvući iz Filipovih evanđeoskih nastojanja: (1) on je bio ispunjen Svetim Duhom; (2) kada je bilo potrebno, bio je spreman da prihvati pomoćnu ulogu, da bi drugi mogli da se usredsrede na propovedanje Jevanđelja; (3) bio je otvoren za vođstvo Duha kad je govorio o svojoj veri; (4) bio je spreman da ide svuda gde ga je Duh vodio; (5) bio je osposobljen Duhom da izvodi čuda kao deo svoje službe; (6) propovedao je Jevanđelje kuda god je išao; i (7) koncentrisao se na propovedanje o Hristu.

ODGOVORITE

1. Isus očekuje od nas da primimo Svetog Duha pre nego što počnemo da objavljujemo Jevanđelje. Da li to znači da treba da čekamo izlivanje Duha, pre nego što počnemo da se bavimo misijom Crkve? Objasnite svoj odgovor.

2. Šta bi mogao biti razlog što naše propovedanje adventne poruke nije praćeno čudima kao u iskustvu Filipa i drugih u apostolsko vreme?

Orlando Monkrif, Tenek, Nju Džersi, SAD

Kada je Hristos poslao svoje učenike da propovedaju neznabošcima, Njegova namera bila je da napuste Jerusalim i svuda šire Radosnu vest. Međutim, izgleda da učenici nisu želeli da napuste svoju udobnost. Postojala je »opasnost da će se učenici predugo zadržati u Jerusalimu, i da neće ozbiljno shvatiti Spasiteljev naglog da krenu u ceo svet... Bog je dozvolio da budu zahvaćeni progonoštvom. Progognani iz Jerusalima, 'oni što se bijahu rasijali, prolažahu propovijedajući riječ'«. ¹

»lako su se zbog progona morali rasejati na sve strane, bili su ispunjeni misionarskom revnošću... Znali su da u svojim rukama drže hleb života namenjen izgladnelom svetu; bili su pokrenuti Hristovom ljubavlju da taj hleb lome svima koji su osećali potrebu za njim.« ²

»U Filipovom iskustvu sa Etiopljaninom predstavljeno je delo na koje Gospod poziva svoj narod. Etiopljanin predstavlja veliku grupu ljudi kojima su potrebni misionari kakav je bio Filip, misionari koji će čuti Božji glas i ići tamo kuda ih On pošalje. Ima mnogo onih koji čitaju Sveto pismo, ali ne mogu da razumeju njegov smisao... Molitve, suze i zahtevi podižu se od duša koje čeznu za svetlošću, blagodaću, Svetim Duhom. Mnogi se nalaze na granici carstva i čekaju samo da budu uvedeni unutra.« ³

»Taj Etiopljanin bio je čovek na visokom položaju i imao je veliki uticaj. Bog je video da će on, kada se obrati, preneti drugima svetlost koju je primio i da će izvršiti snažan uticaj u korist Jevanđelja... Službom Svetog Duha Gospod ga je doveo u dodir sa onim ko je mogao da ga uputi na svetlost.« ⁴

»Da je Filip ostavio evnuhov slučaj da visi u vazduhu, on možda nikad ne bi prihvatio Spasitelja. Zli anđeli čekali su svoju priliku kako bi mogli... da odvrte tek probuđeni um od traganja za istinom. Gospodnji predstavnici moraju biti u potpunosti usredsređeni na službu Njemu, da bi mogli brzo da shvate svoj posao. Kao mudri upravitelji oni moraju da iskoriste svaku priliku da poučavaju ljude o Božjoj blagodati i da ih usmere Hristu.« ⁵

ODGOVORITE

Navedite neko mesto i vreme kada ste vi i vaši prijatelji mogli da učinite nešto značajno u životu drugih ljudi. Razgovarajte o strategiji koja bi to omogućila.

Karl Henri, Snelvil, Džordžija, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, str. 105. original.
2. Isto, str. 106. original.
3. White, *Review and Herald*, March 2, 1911.
4. White, *Conflict and Courage*, p. 332.
5. White, *Christ Triumphant*, p. 308.

Kako možemo postati misionari nakon što i sami prihvatimo Isusa Hrista za svog Spasitelja?

Treba da se pripremimo. Nakon što su Adam i Eva zgrešili, Bog je ispraznio Nebo od onog najdragocenijeg što je imao – Isusa, koji je došao na Zemlju da bismo mi mogli da saznamo za plan spasenja i budemo spaseni prihvatanjem besplatnog dara – Njegovog spasenja. Bog nas priprema da prihvatimo taj dar izlivanjem svog Svetog Duha. Dobro poznavanje istine o spasenju i Božje neverovatne sile od životne je važnosti za uspeh u tome (Isaija 55,10.11; Matej 5,14-16). Objavljivanje Jevanđelja po celom svetu završiče se Hristovim drugim dolaskom (Matej 24,14).

Treba da svedočimo na svakom mestu. Misija je obaveza svakog vernika Crkve. Mi treba da svedočimo u sopstvenom dvorištu, na drugom kraju sveta, i gde god nas Bog pozove da pođemo. On želi da upotrebimo svoje talente i veštine u brižnom staranju za bolje čovečanstvo. Ne zaboravite svoje susede čija kuća je pored, iza ili ispred vaše. Često razmišljamo samo o evangeliziranju ljudi u »dalekim zemljama« po cenu da zaboravimo na jednostavna, ali važna dela koja možemo učiniti čak i za nekog koga slučajno upoznamo. Setite se da je Pavle posadio, Apolo zalivao, a Bog dao da uzraste (1. Korinćanima 3,6). Naša dužnost je da svedočimo gdegod da se nalazimo, ne samo u svom domu, već i dok prolazimo putem (5. Mojsijeva 6,7-9).

Naša dužnost je da svedočimo gdegod da se nalazimo.

Budimo ljubazni. Za naraštaj koji je stasao početkom novog milenijuma u Sjedinjenim Državama kaže se da ljubaznost »postaje najnovija nacionalna valuta (u toj zemlji)«. ¹ Ako ti mladi uglavnom veruju da je njihova obaveza da čine ono što je ispravno, zar ne bi trebalo da se i hrišćani zalažu za ljubaznost kao jedan od elemenata svog misionarskog rada? Do kakve revolucije bi došlo kada bi hrišćani bili ljubazni prema svakome koga sretnu?

Budimo pozitivan primer. Jedna velška poslovica glasi: »Onaj ko hoće da bude vođa, mora istovremeno da bude i most.« ² Ako pružate pozitivan primer, nesumnjivo ćete imati sledbenike koji će vas oponašati. To je dobro. Nemojte se ustručavati da koristite Internet i pozitivne društvene ili druge elektronske medije da biste uspostavili delotvorne odnose i podelili sa drugima ono što je Hristos učinio za vas. Ponekad se prilike pojavljuju na neočekivanim mestima i na nesvakidašnje načine.

ODGOVORITE

1. Koje dobro zamišljeno delo možete izvesti u svojoj društvenoj zajednici da biste posvedočili svojim vršnjacima?
2. Sa kojim pozitivnim i izazovnim iskustvima u evangeliziranju se mladi danas sreću?

Andre Henri, Rali, Severna Karolina, SAD

1. Bruce Horowitz, »Millennials spur capitalism with a conscience«, *USA Today*, March 27, 2013, <http://www.usatoday.com/story/money/business/2013/03/25/kindness-panera-bread-nordstrom-starbucks/1965183/>. Inspiration-quotes.info, <http://www.inspirational-quotes.info/leadership.html>.
2. Quotes, <http://www.quotes.net/quote/41719>.

BITI MISIONAR – KOME?

MIŠLJENJE (Rimljanima 1,16)

Filip je prvi misionar koji se spominje po imenu kao ličnost koja je propovedala Jevanđelje neznabošcima. Pre toga, Jevanđelje se propovedalo Jevrejima (Matej 10,5.6). Dva proročka događaja pružila su Filipu istorijsku priliku da bude uspešan misionar u neznabožačkoj zajednici. Prvi je bio kamenovanje Stefana 34.

Kad prihvatimo Božji poziv, moramo biti spremni na neizvesne poduhvate!

godine posle Hrista, koji je označio odbacivanje Jevanđelja od strane jevrejskog naroda i početak rada za neznabošce (Dela apostolska 13,46; Rimljanima 1,16). Drugi se dogodio kada je Pavle poveo nemilosrdni progon Hrišćanske crkve u Jerusalimu (Dela apostolska 8,1; 1. Korinćanima 15,9; 1. Timotiju 1,12-14). Ti događaji rasejali su vernike rane Crkve u susedne oblasti. Dok su osnivali svoje nove domove, oni su sistematski propovedali Jevanđelje svima oko sebe (Dela apostolska 8,4.5).

Tokom tih previranja, Filip se preselio u Samariju (5. stih). Biblija opisuje kako je njegovo dinamično propovedanje obratilo mnoge koji su ga slušali i prisustvovali čudima koja je činio. Mnogi oduzeti i teško bolesni bili su izlečeni, a demoni ućutkani silom njegovog propovedanja (stihovi 6-8).

Filip je bio uticajan i ubedljiv misionar. On je bio taj koji je pozvao Natanaila da se pridruži Isusu. Kasnije je Isus otkrio da je na natprirodan način video Natanaila kako sedi pod smokvom, još pre nego što ga je Filip pozvao (Jovan 1,48). Filip je bio čestit čovek. Imao je dobru reputaciju kao đakon, i bio poznat među vernicima u svojoj Crkvi i šire zajednice. On je neprekidno hodao i razgovarao sa Gospodom. Njegov život je bio kao otvorena knjiga i bio je prepoznat kao čovek pun Svetog Duha.

Filip je bio mudar, a ipak ponizan, a to su dva preduslova za dobrog đakona. On je otpočeo svoju službu kao đakon. Kasnije se preselio u Samariju, u oblast u kojoj je stanovništvo bilo polujevrejsko i poluneznabožačko. Istorija pokazuje da Jevreji nisu imali mnogo dodira sa tim narodom, ali Filip je odlučio da pokaže pravu hrišćansku ljubav time što je služio i njima. Bio je marljiv u svom radu u Samariji i njegovo propovedanje imalo je dosta uspeha (Dela apostolska 8,5-8). Bog je izabrao Filipa da posluži i visokom zvaničniku sa dvora carice Etiopije. Možete li da zamislite šta znači imati priliku za svedočenje takvoj osobi? Kad prihvatimo Božji poziv, moramo biti spremni na neizvesne poduhvate!

ODGOVORITE

1. Na koji način biste vi mogli da budete postavljeni da svedočite nekom visokom vladinom zvaničniku?
2. Odaberite neku marginalizovanu grupu sličnu biblijskim »neznabošcima«. Napravite strategiju kako biste mogli da poslužite toj grupi.

Treskot Vilson, Sandis, Bermudi

TI KAO MISIONAR

ISTRAŽIVANJE (Matej 28,19.20; Marko 16,15.16)

ZAKLJUČAK

Svetska misija bila je glavna delatnost vaskrslog Hrista tokom 40 dana između Njegovog raspeća i vaznesenja. Novi zavet navodi najmanje pet Njegovih velikih misionarskih izjava: Matej 28,18-20, Marko 16,15, Luka 24,45-49, Jovan 20,21 i Dela apostolska 1,5-8. Ove izjave zajedno predstavljaju najveći zadatak ikada dat hrišćanima. Među tim zapovestima, nalazila se i geografska strategija za širenje misije od njene baze u Jerusalimu do Judeje i Samarije, i konačno do svih krajeva Zemlje. Bila je to zapovest koju su oni, zaista, ozbiljno shvatili i to je zapovest koja i danas ima isti značaj za hrišćane.

RAZMOTRITE

- Kupite mapu grada u kome živite i obeležite oblasti kojima je potrebna neka vrsta posebne pažnje. Zajedno sa svojim subotnoškolskim razredom ili sa direktorom za društveno koristan rad u vašoj crkvi izaberite neku od tih oblasti i odredite kako biste mogli da zadovoljite potrebe koje tu postoje.
- Naučite nekoga ko se doselio iz druge zemlje u vaš grad da govori vašim jezikom i pomozite mu da se snađe u vašoj kulturi. U vašoj lokalnoj biblioteci ili u gradskoj upravi možda možete dobiti obaveštenja kako da se uključite u to.
- Saznajite osnovne činjenice o adventističkim misijama na adventističkom misionarskom veb-sajtu: <http://www.adventistmission.org/>.
- Zapišite svoje ramišljanje u vezi sa nekim od dnevnih proučavanja tokom ove sedmice, koje je ostavilo najjači utisak na vas.
- Pevajte himnu br. 34: »O Jagnje Božje, ja te pratim« iz pesmarice *Hrišćanske himne*. Koje talente i sposobnosti imate, koje biste mogli upotrebiti u poniznoj službi Njemu?

POVEŽITE

3. Mojsijeva 25,35; Psalam 82,3.4; Jakov 2,1-19.

Čežnja vekova, 54. poglavlje, »Dobri Samarjanin«.

Lin Vandenburg, Njujork, Njujork, SAD

Pouka 11

Od 5. do 11. septembra 2015.

Pavlovo poreklo i poziv

»A Gospod mu reče: Idi, jer mi je on sud izabrani da iznese ime Moje pred neznabošce i careve i sinove Izrailjeve. A Ja ću mu pokazati koliko mu valja postradati za ime Moje.«

(Dela apostolska 9,15.16)

5. septembar 2015.

OD PROGONITELJA DO PROGONJENOG

UVOD (Dela apostolska 22,1-21)

Su

Još kao dete je puno obećavao. Školovan kod vrhunskih rabina iz tog vremena, Savle iz Tarsa znao je napamet jevrejske zakone. Odgajan je da bude religiozni vođa u jevrejskoj zajednici, farisej, i bio je napredniji od svojih vršnjaka kada je reč o poznavanju judaizma.

Nema sumnje da je bio neprijatno iznenađen pojavom jedne nove grupe koja je sebe nazivala hrišćanima – sledbenicima Isusa Hrista, čoveka koga su Jevreji osudili na smrt zato što je tvrdio da je Bog. Revnistan u svojoj veri, Savle je nemilosrdno progonio te hrišćane i bacao ih u zatvor, a ponekad čak i osuđivao na smrt.

Jednog dana, Savle je bio na putu u Damask sa planovima da neke od tih hrišćana zarobi i vrati natrag u Jerusalim da bi bili kažnjeni. Upravo tada, Isus se lično pojavio pred Savlom u blesku blistave svetlosti. Savla nije trebalo dalje ubeđivati: Isus Hristos bio je Božji Sin, Mesija, i od tog trenutka njegova dužnost biće da tu istinu odnese drugima.

Apostol Pavle, kako je kasnije bio poznat, provešće ostatak svog života objavljujući hrišćansku poruku i pomažući razvoj Hrišćanske crkve po čitavom svetu. Mnogo je putovao, a bio je i plodan pisac koji je govorio o spasenju kroz Isusa Hrista i svuda objavljivao tu poruku. Imao je sa sobom učenike koji su delili njegovu viziju i revnost.

»I tako se potrudih da propovjedim Jevanđelje ne gdje se spominjaše Hristos« (Rimljanima 15,20), izjavio je Pavle i zaista je propovedao, čak i po cenu utamnjenja i smrti. Suočavajući se sa istim progonstvom kakvo je on nekada vršio nad drugima, Pavle je nastavio da ohrabruje Crkvu, da objavljuje Božju reč.

Jevreji su ga šibali, tukli motkama i kamenovali. Doživeo je brodolom i bio u stalnoj opasnosti od ljudi i vremenskih nepogoda. Išao je neispavan, bez hrane i odeće. Uprkos svemu tome, njegovo srce nastavljalo je da kuca za ranu Crkvu (2. Korinćanima 11,23-28).

Međutim, Pavle nije zaslužan samo za rast prve Hrišćanske crkve. Kao autor 13, od ukupno 27 novozavetnih knjiga, Pavle je izvršio dubok uticaj i na današnju Crkvu zahvaljujući svojim Bogom nadahnutim spisima o teologiji, bogoslužjenju, pastoralnoj službi i hrišćanskom načinu života.

Sve to učinio je čovek koji je u početku bio ubeđen da je Isus Hristos običan jeretik i zločinac.

Danijel Bel, Varunga, Novi Južni Vels, Australija

PAVLE – NESVAKIDAŠNJI ČOVEK*LOGOS (Dela apostolska 7,58 – 8,1,2; 9,1-17; 13,2; 23,6; 1. Korinćanima 2,2)***Njegov nesvakidašnji početak (Dela apostolska 7,58 – 8,1,2; 23,6)**

Biblija nam ne govori mnogo o Pavlovoj prošlosti. Na osnovu ono malo informacija koje nam stoje na raspolaganju, vidimo da je on bio rešen da istrebi jeretički pokret koji je osnovao neko po imenu Isus. U svoja prva tri pojavljivanja u knjizi Dela apostolska, Savle (Pavlovo ime pre obraćenja) je bio neposredno uključen u progonstvo hrišćana. Bio je prisutan prilikom kamenovanja Stefana, i bio taj koji je odobrio da se to učini.

Zatim je sprovodio sistematsko hapšenje hrišćana, tako što je išao od vrata do vrata i tražio svakog vernika koga je mogao da nađe. Njegov put do apostolstva bio je drugačiji nego kod ostalih učenika. On nije bio ni ribar, ni Galilejac. Nije znao šta znači sedeti pored Isusovih nogu i slušati Njegove reči. Nije posmatrao Isusa kako hoda po vodi, leči gubave i podiže mrtve. Nikad se nije sreo sa Isusom. Kao farisej, bio je poznat po tome što se nije slagao sa mnogim Isusovim učenjima. Na početku njegove priče nije bilo ni najmanje naznake da bi Pavle jednog dana mogao postati veliki apostol.

**Pavle je u Isusu
pronašao pravu
snagu i život.**

stolstva bio je drugačiji nego kod ostalih učenika. On nije bio ni ribar, ni Galilejac. Nije znao šta znači sedeti pored Isusovih nogu i slušati Njegove reči. Nije posmatrao Isusa kako hoda po vodi, leči gubave i podiže mrtve. Nikad se nije sreo sa Isusom. Kao farisej, bio

Njegov nesvakidašnji poziv (Dela apostolska 9,1-17)

Zanimljivo je zapaziti da je Bog odlučio da pozove Pavla u trenutku, kada se spremao da pohapsi hrišćane u Damasku. Bio je pogođen svetlošću sa Neba i čuo Isusov glas. Posle tog događaja, Pavle je izgubio vid. Umesto da ga samog uputi kako da se izleči, Bog je pozvao Ananiju da ga pronađe i isceli. Takav pristup bio je neophodan za početak duhovne promene u Pavlovom životu. Zbog njegovog privremenog slepila, hrišćani su bili u prednosti nad njim. Oni su mogli da se uklone tako da on ne bi uspeo da ih uhapsi, a mogli su čak i da mu naude. Međutim, upravo ta bespomoćnost omogućila mu je da konačno doživi Božju blagodat. Isus, koga je krenuo da progona, bio je poslat da ga isceli. To iskustvo ga je zauvek promenilo. On je istog trenutka odlučio da se krsti.

Njegova nesvakidašnja služba (Dela apostolska 13,2; 14,8-12; 16,25.26; 22,22-29; 26,28-32; 28,23.24)

Pavlova služba nije bila jednostavna i bez zapleta. Naprotiv, bila je puna neizvesnih poduhvata i čudesnih priča, kao što su: sukob sa vraćem na Pafu, pokušaj da ga obožavaju kao poluboga u Listri, zatočeništvo i čudesno izbacivanje, preživljavanje bure na moru i ujeda zmije otrovnice...

Međutim, najvažniji deo opisa njegovih aktivnosti je uloga koju je Pavle imao u objavljivanju Jevanđelja širom Male Azije. Pavle je propovedao i Jevrejima i neznabošcima. Kao rezultat toga, uspeo je da zadobije mnoge duše za Isusa. Dok se njegova služba širila, Pavle je bio odbacivan i proganjen. Više puta umalo nije bio ubijen. Ali, Bog je iskoristio sve te nevolje da bi dosegao ljude, koji na drugi način ne bi mogli biti dosegnuti.

Pavle je kao rimski građanin imao mogućnost da uloži žalbu na svoj slučaj i tako mu se ukazala prilika da propoveda rimskom namesniku i lokalnim vladarima. Stigao je čak i do Rima.

Njegova nesvakidašnja ljubav prema Hristu (1. Korinćanima 2,2; 11,22-33; 2. Korinćanima 12,1-10)

U pismu koje je poslao crkvi u Korintu, Pavle detaljno izlaže iskušenja kroz koja je morao da prođe radi Jevanđelja. Obim progona koje je trpeo teško je uopšte zamisliti. Međutim, po njegovoj proceni, sve je bilo vredno truda, jer je sve to podnosio radi Spasitelja koga je voleo.

Pavle je u Isusu pronašao pravu snagu i život. On je u Isusu otkrio svoj poziv i pravi smisao svog postojanja, »Hrista, i toga raspeta«. (1. Korinćanima 2,2) Zbog toga je mogao da napiše: »Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u proganjenjima, u tugama za Hrista, jer kad sam slab onda sam silan.« (2. Korinćanima 12,10) Hristova ljubav koju je Pavle doživeo pomogla mu je da odgovori ljubavlju prema svom Spasitelju i prema bližnjima.

ODGOVORITE

1. Ako Bog može da upotrebi čoveka kakav je bio Pavle za objavljivanje jevanđelja, razmislite kako bi mogao da upotrebi vas. Kako možete da upotrebite svoje jedinstvene darove i okolnosti da biste služili nekoj posebnoj grupi ljudi?
2. Šta »Hristos, i to raspeta« znači vama lično?

Baju Kaumpungan, Singapur

SUSRET SA ONIM KOJI PREOBRAŽAVA

SVEDOČANSTVO (Dela apostolska 9,1-18)

»Među jevrejskim glavarima koje je veoma uzbuđivao uspeh koji je pratio propovedanje Jevanđelja posebno se isticao Savle iz Tarsa. Iako se rodio kao rimski građanin, Savle je poreklom bio Jevrej, koji je svoje obrazovanje stekao u Jerusalimu kod nogu najuglednijih rabina. 'Od roda Izrailjeva, koljena Venijamino-va, Jevrej od Jevreja, po zakonu farisej. Po revnosti gonih crkvu Božiju, po pravdi zakonskoj bih bez mane.' (Filibljanima 3,5.6) Rabini su ga smatrali mladim čovekom koji mnogo obećava, i u njega su polagali velike nade kao u sposobnog i vatrenog branitelja prastare vere. Izbor za člana Sinedriona dao mu je vlast u ruke.«¹

Savlova »nastojanja da svete ljude i žene izvede pred sudove, na kojima su neki bili osuđeni na tamnicu, a neki čak i na smrt, i to samo zbog svoje vere u Isusa, izazvali su žalost i nedoumicu u redovima novoorganizovane Crkve, i naveli mnoge da sigurnost potraže u bekstvu.«² Savle je, međutim, bio ponosan na sebe. Bio je ponosan na svoja verovanja, ponosan na svoj posao, ponosan čak i na svoju odluku da pobije ljude koji su verovali da je Isus Mesija. Mnogi od tih ljudi su pobjegli u Damask. Međutim, Savle je krenuo za njima sa odobrenjem jevrejskih vlasti. Kada je stigao, svetlost sa Neba ga je oslepela i on je pao na zemlju. Čuo je Isusa kako govori: »Savle, Savle, zašto Me goniš?« U tom trenutku, »proročki izveštaji iz Svetoga pisma najednom su mu postali potpuno razumljivi.«³ Od tog trenutka, sve se promenilo.

»Savle je sada shvatio da je progoneći Isusove sledbenike obavljao sotonino delo. Shvatio je da je njegovo razumevanje pravednosti i dužnosti najvećim delom bilo utemeljeno na neograničenom poverenju u sveštenike i glavare... Međutim, sada, kada se suočio sa Isusom, Savle se uverio u istinitost tvrđenja učenika.«⁴ Postao je iskreni Hristov sledbenik i Bog ga je moćno upotrebio u svom delu.

Možda se niste sreli sa Isusom Hristom na isti način kao Pavle, ali to nije ni važno. Ono što jeste važno je da ste se, ipak, sreli sa Isusom Hristom na neki način. Mi ne možemo biti preobraženi ukoliko se lično ne sretne sa Preobraziteljem. A da bismo se sreli s Njim, potrebno je da Ga tražimo i pronađemo. Koje korake možete preduzeti da biste uspeh u tome?

Bendžamin Kipcanang, Singapur

1. E. G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, str. 112. original.

2. Isto, str. 113. original.

3. Isto, str. 115. original.

4. Isto.

ODBACITI SVE

DOKAZ (Dela apostolska 22,1-5)

Savle iz Tarsa, kako je bio poznat pre nego što je postao Hristov sledbenik, imao je prilično zanimljivo poreklo. Rođen u Tarsu, odrastao je u gradu koji je predstavljao ključnu tačku u Rimskom carstvu. Tars se nalazio u današnjoj Turskoj, a i danas predstavlja užurban trgovački centar. U prošlosti, Tars je bio još veća metropola, veliki grad sa mnoštvom za ono vreme modernih pogodnosti kao što su kupatila, tržnice i stadioni. Dakle, nije bilo slučajno to što je Pavle poticao iz takvog mesta i što je postao misionar neznabošcima blizu i daleko.

Pavla su njegova misionarska putovanja dovela do nekoliko gradova, uključujući Antiohiju, Kipar, Siriju i Korint. Kao rezultat toga, mnogi ljudi postajali su hrišćani, a Pavle im je slao pisma ohrabrenja i podrške. Konačno, njegovo putovanje završilo se u Rimu, gde mu je, kako se veruje, odrubljena glava za Neronovo vreme vladavine.¹

Savlovo obraćenje u Pavla na putu u Damask izazvalo je u njemu promenu, koja ga je od jednog od najvećih progonitelja hrišćana pretvorila u jednog od Isusovih najvećih apostola. Tamo gde je nekad putovao da bi progonio i ubijao hrišćane, sada su stizale njegove poslanice u kojima ih ohrabruje da rastu u svom hodanju sa Hristom.

Pavle u 22. poglavlju Dela apostolskih potvrđuje da je rođen u Tarsu, da se školovao kod Gamalila, čuvenog jevrejskog učitelja i »vođe liberalne škole misli među Jevrejima.«² Gamalilo je bio jedan od najzapaženijih rabina u istoriji.

Pavle ne samo da je bio rimski građanin po rođenju, već je bio i visoko kvalifikovan i poštovan zbog svog obrazovanja i vaspitanja. Međutim, bio je spreman da to sve odbaci radi Isusa Hrista. Njegovo bogatstvo, uticaj i obrazovanje nisu mu ništa značili, kada je prihvatio Isusa za svog ličnog Spasitelja.

Da li ste prihvatili Isusa za svog ličnog Spasitelja? Ako ste to zaista učinili, onda ćete se, kao i Pavle, bez imalo žaljenja i oklevanja, odreći svega radi Hrista.

ODGOVORITE

1. Koliko je Pavlov život bio drugačiji pre nego što je prihvatio Isusa?

2. Šta ste vi učinili za Isusa, ako ste Ga prihvatili za svog ličnog Spasitelja?

Kriston Ču, Singapur

1. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »Paul«, p. 857.

2. Isto, pod pojmom »Gamaliel«, str. 402.

NEUPOREDIVI BOG

PRIMENA (Matej 7,15-20)

Pavle je verovatno bio jedan od najvažnijih prvih obraćenika u hrišćanstvo i prvi veliki misionar koji je propovedao Jevanđelje nejevrejskom stanovništvu.

Kao i Pavle, mnogi hrišćani bi hteli da dele svoju veru sa drugima, ali se ustručavaju, jer se brinu zbog negativnih reakcija svoje porodice, prijatelja, pa čak i poznatih ljudi.

Iako ne postoji samo jedan ispravan način da govorimo drugima o svojim uverenjima i svom odnosu sa Isusom, ipak postoje neka načela koja nam mogu pomoći da govorimo o svojoj veri sa poštovanjem i na način koji će drugima olakšati da slušaju.

Bogu nije potrebno da nekog drugog ponizimo da bismo Njega uzdigli.

Treba da razumete lična verovanja i ubeđenja. Lakše je objasniti one pojmove koje razumemo, a i tada smo mnogo ubedljiviji. Ako jednostavno kao papagaj ponavljate ono što ste čuli, takvo svedočenje neće izdržati dublje preispitivanje.

To će učiniti da vaša vera izgleda površno i nebitno. Osim toga, ako razumete zašto verujete u to što verujete, to će vam umnogome pomoći da odbacite bilo kakav strah u vezi sa objavljivanjem Jevanđelja i poboljšaće vaš lični odnos sa Bogom.

Ni druge religije ne greše u svemu. Neki hrišćani misle da je osporavanje svake druge religije i vere jedini način da dokažu da su njihova verovanja ispravna. Bogu nije potrebno da nekog drugog ponizimo da bismo Njega uzdigli. Bog je dovoljno veliki da se osloni na sopstvenu istinu. Ne moramo pored slike Van Goga da stavljamo crtež trogodišnjeg deteta da bismo dokazali koliko su njegova umetnička dela nadmoćna. U stvari, kad tako nešto činimo, samo vređamo ljude koji vole to dete. Na taj način ih udaljavamo od sebe umesto da im se približavamo. Bolje bi bilo da pokažemo (a ne samo da govorimo) šta naša vera čini za nas – kako nas ona čini ljubaznijom, saosećajnijom, mudrijom i emocionalno zdravijom osobom.

Budite svesni zašto objavljujete Jevanđelje. Hrišćani često svedoče zato što vode sopstvenu evidenciju o tome koliko su ljudi »obratali«. Drugi uživaju u polemičkim diskusijama i misle da mogu »pobedom u raspravi« navesti nekog da prihvati Hrista. Neke opet pokreće želja da vide da li će seme koje su posejali doneti plod. Međutim, ako vaše pobude ne izviru iz srca punog ljubavi i strpljenja, vi ćete se na kraju oslanjati na manipulaciju da biste »ostvarili rezultate«. Pokušajte da se preispitate zašto uopšte govorite drugima o Jevanđelju i nemojte donositi odluku pod pritiskom.

Jednostavno posejte seme.

ODGOVORITE

Koji deo današnje pouke se odnosi na vas i zašto?

Fejt To, Singapur

PAVLOVO NASLEĐE

MIŠLJENJE (Dela apostolska 13,46.47; Galatima 3,28; Efescima 2,8-10)

Duga misionska putovanja apostola Pavla pre dve hiljade godina dopirnela su osnivanju rane Hrišćanske crkve. Njegovi naumorni napori u objavljivanju Velike vesti o nadi u Isusu Hristu dovela su do neuporedivog rasta hrišćanstva. Kada je Božju istinu iznosio neznabošcima, Pavle im je upućivao poruku nade i propovedao o spasenju blagodaću. Osim toga, odvojio je jevrejske religiozne rituale, ceremonije i običaje od suštinske poruke Biblije – da je Bog poslao svog Sina da umre za grehe čovečanstva i da je put u večni život prihvatiti i verovati u Isusovu žrtvu.

Trajni uticaj hrišćanstva i njegovo postojanje, kao jedne od najvećih religija u svetu, danas predstavlja nasleđe Pavlovog misionskog žara. Njegova poruka o prihvatanju svih ljudi, njegova iskrenost, ljubav i staranje za druge osvojili su svet. Međutim, u ovom trenutku hrišćanstvo obuhvata samo 32 procenta svetske populacije.¹

Zašto svet danas od hrišćana prima potpuno drugačiju poruku? Da li je razlog možda u tome što smo se toliko zagledali u daljinu da uopšte ne primećujemo kako se ponašamo i čiji karakter odražavamo u svom životu? Neka istraživanja pokazuju da mladi hrišćani napuštaju Crkvu zato što je doživljavaju kao previše zaštitnički nastrojenu, plitku, suprotnu nauci, despotsku, isključivu i krutu.²

Kada je reč o misiji uglavnom pomišljamo na prekomorska putovanja, ali način na koji se ponašamo u svojoj neposrednoj okolini podjednako je važan za objavljivanje Božje poruke o nadi. Danas možemo mnogo lakše i brže da putujemo do udaljenih mesta. Da li u isto vreme razmišljamo o tome kako prenosimo poruku nade ljudima koje svakodnevno srećemo? Mi znamo da se Božja milost odnosi na sve ljude, a da li i lično pokazujemo milost prema svima?

ODGOVORITE

1. Na koji način je hrišćanstvo izgubilo Pavlovu poruku nade? Zašto ljudi misle da su hrišćani kritizerski raspoloženi, licemerni i neosetljivi prema drugima?
2. Šta možemo preduzeti da bismo promenili negativnu sliku o hrišćanstvu?
3. Kako možete biti misionar u sopstvenoj zajednici?

Melodi Tan, Varunga, Novi Južni Vels, Australija

1. »Christians«, Pew Research Religion and Public Life Project, <http://www.pewforum.org/2012/12/18/global-religious-landscape-christians/>.
2. David Kinnaman, *You Lost Me: Why Young Christians are Leaving Church... And Rethinking Faith* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2011), pp. 92, 93.

ZAKLJUČAK

Pavlova hrišćanska biografija počinje njegovim dramatičnim obraćenjem, koje nije bilo čista slučajnost. Bog mu je pokazao svoju blagodat tako što je poslao nekoga da ga izleči, nekoga koga bi on u normalnim okolnostima progonio. Kad je bio prepušten na milost Ananiji, Pavle je shvatio koliko je uzaludno njegovo uzdanje u sopstveno obrazovanje, uspeh i bogatstvo. Zato je bio je spreman da odbaci svu ovezemaljsku sigurnost koju je sam stekao da bi pronašao pravu sigurnost, neuporedivu veru i spasenje u Isusu. Njegova složena, dalekosežna, opasna misija počela je ubrzo posle njegovog obraćenja i nastavlja se sve do danas preko poslanica koje je napisao i koje su sada sastavni deo Biblije.

RAZMOTRITE

- Napravite mapu Pavlovih putovanja i uporedite mesta koja je posetio sa današnjim mapama.
- Zapišite svojim rečima neke od omiljenih stihova iz Rimljanima poslanice.
- Odgledajte biblijski film *Dela apostolska* na You Tube portalu.
- Obrađujte kožu da biste dočarali sebi kako je Pavle provodio deo svog vremena. Zamisljajte ga za to vreme kako govori o svojoj veri grupi prijatelja, dok zajedno sede i sastavljaju šatore.
- Intervjušite nekog dugogodišnjeg vernika Crkve i snimite njegovo ili njeno iskustvo obraćenja.
- Zapišite svoje iskustvo obraćenja i ponudite ga verskom odeljenju vaših lokalnih novina ili nekom hrišćanskom časopisu.
- Slušajte pesmu »Amazing Grace (My Chains Are Gone)« / »Čudesna blagodat (mojih lanaca je nestalo)/ od Krisa Tomlina /Chris Tomlin/ na veb-sajtu: <https://www.youtube.com/watch?v=Jbe7OruLk8I>.

POVEŽITE

Dela apostolska 9; Rimljanima 2,29; 4,13; 6,11; 8,31; 10,10.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 19. poglavlje; Ellen G. White, *Early Writings*, chap. 47.

George R. Knight, *Walking With Paul Through the Book of Romans*, pp. 209-214.

Debi Batin Soser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 12

Od 12. do 18. septembra 2015.

Pavlova misija i poruka

»Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego tjeram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus. Braćo, ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: Što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, i trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu.«

(Filibljanima 3,12-14)

OVLAŠĆENI I OSPOSOBLJENI

UVOD (Filibljanima 3,12-14)

Da li ste ikad bili ovlašćeni da obavite neki zadatak od ključne važnosti za nečiju bezbednost, oslobođenje ili uspeh? Ako jeste, onda ste bili ambasador – neko ko je osposobljen, postavljen i ovlašćen da obavi važan zadatak. Šta ste učinili kada ste dobili svoja zaduženja? Kakva je bila vaša reakcija? Da li ste ozbiljno razmislili svoj položaj? Kako ste planirali da mu se prilagodite?

Uporedite svoju reakciju sa Pavlovom. On je proučio izazov, sagledao misiju, razmislio o svojoj poruci i prihvatio sredstva koja je Bog obezbedio da bi mu pomogao. Zatim je, osvrnuvši se, shvatio da to nije najbolji način i odlučio da krene ispočetka. On uzvikuje: »I trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu.« (Filibljanima 3,14) Znao je, bez imalo sumnje, da mu je Bog namenio tu misiju i poruku još pre nego što se rodio (Jeremija 1,5). Pavle je shvatio da je postavljen i ovlašćen da ide, poučava i krštava u ime Oca, Sina i Svetog Duha. Što je još važnije, bio je svestan da je i osposobljen čim je dobio to zaduženje.

Kao Pavle, i vi imate svoju misiju i poruku koju treba da objavite. A budući da ste i ovlašćeni, pomoć će stizati sa svih strana, da bi ljudi mogli da saznaju da postoji Bog koji ceni čistu, jednostavnu veru u istoriju spasenja u čijoj srži su Hristov život, smrt i vaskrsenje. Kad se trudite da Hrista učinite stvarnim u svom životu, On podupire svoja obećanja čudima i otvara zatvorena vrata. Saradujte sa Njim da biste posmatrali Njegovo carsko remek-delo obraćenja! Tada će On krunisati vaše napore uspehom koji je obećao ovlašćenima i osposobljenima.

Pavle je spremno ispunio svoju misiju, imajući na umu da je Bog poslao svog Sina da umre umesto nas i pomiri nas sa Sobom. Jasno i glasno oglašavao je ovaj ambasador svoju poruku da će ono što je učinio za nas, Isus nastaviti da čini doveka. Na kraju, Pavle nas podseća da će nam Božja sredstva uvek biti na raspolaganju, jer je On obećao da će biti sa nama do kraja sveta. Taj veliki, univerzalni nalog (Matej 28,19.20), nije se odnosio samo na Pavla, već na svakoga koji veruje u Hrista.

Dakle, kako sebe vidite? Imajte na umu da se vi, kao i Pavle, nalazite na božanskom zadatku, da ste od rođenja postavljeni da budete Božji ambasador. Idite! Ispunite Njegov nalog i budite blagosloveni.

ODGOVORITE

1. Da li unosite lični stil i koristite sve svoje sposobnosti u objavljivanju Božje poruke?
2. Ako to ne činite, šta vas sprečava da ispunite svoju misiju i objavite Njegovu poruku?
3. Navedite tri načina na koja biste mogli doprineti da se ispuni Božji veliki nalog.

Sesili A. Dejli, Hantsvil, Alabama, SAD

PAVLE – ČOVEK SA MISIJOM

DOKAZ (Filibljanima 3,12-14)

U Delima apostolskim 7,54-58. vidimo da su, posle kamenovanja Stefana, Jevreji odložili svoje haljine kod nogu mladog čoveka po imenu Savle (kasnije poznatog kao Pavle). U Delima apostolskim 8,1. čitamo da je Pavle odobravao Stefanovo ubistvo. Njegov cilj u to vreme bio je da postane visoko cenjeni farisej i on je veoma revnosno išao tom cilju. Progonstvo hrišćana bilo je na vrhuncu, a Pavle je bio u samom središtu svih događaja.

Farisej Pavle, revnostan i odlučan, bio je pogrešno usredsređen. Dok je mislio da je pred Bogom ugodno to što je od prvosveštenika dobio neophodna dokumenta za istrebljenje pripadnika »Putu« da bi se očuvala čista jevrejska vera, Isus ga je već postavio za propovednika Jevanđelja nezna-bošćima. Kada je krenuo na put u Damask sa ubilačkim namerama, Hristos ga je zaustavio i preusmerio njegovo usmerenje.

Šta je tada postalo Pavlova misija i koji je bio njegovo novo usmerenje? Nakon susreta sa Isusom Hristom, Pavle više nikada nije bio isti. Njegova misija se promenila. Umesto da progona Božji narod, bio je spreman da umre za Hrista. Nikada više nije pokušao da suzbija i guši Radosnu vest. Naprotiv, revnosno širenje Jevanđelja o Isusu Hristu postalo je njegova nova misija. On sada izjavljuje: »Jer se ne stidim Jevanđelja Hristova; jer je sila Božija na spasenije svakome koji vjeruje, a najprije Jevrejinu i Grku.« (Rimljanima 1,16)

Zašto je Hristos izabrao takvog čoveka za tako uzvišen posao? Zapravo, Bog je već unapred osposobio Pavla da pođe među Jevreje i nezna-bošće. On je bio izuzetna ličnost. Bio je intelektualac obrazovan u Gamalilovoj školi. To znači da je bio sposoban da izlazi pred careve i da im govori o raspetom Hristu. Iako Pavle nije bio jedan od dvanaestorice učenika, posle susreta sa Isusom više nije bio isti. Kao Petru i ostalim sledbenicima, i Pavlu je bio poveren veliki nalog: »Idite, dakle, i naučite sve narode... Učeci ih da sve drže što sam vam zapovijedao.« (Matej 28,19.20)

ODGOVORITE

1. Koja je vaša misija?
2. Da li je vaša trenutna zainteresovanost usmerena ispunjenju misije?
3. Da li vas odluke koje u ovom trenutku donosite osposobljavaju da ostvarite svoje ciljeve?
4. Da li su vaši ciljevi usmereni ispunjenju velikog naloga koji je dao Isus?

Žaklin Nit-Foster, Gardner, Masačusets, SAD

Zašto je Hristos izabrao takvog čoveka za tako uzvišen posao?

Apostol Pavle je imao misiju – misiju da objavi celom svetu ono što je Isus učinio za njega. Vreme je bilo od suštinskog značaja i zato se nije zadržavao, niti stalno vraćao na zakonitosti jevrejskog sveta, već je učeći uz pomoć metafora učinio Jevanđelje primenljivim i značajnim za one koji su ga slušali. Naša pouka za ovu sedmicu baviće se dvema značajnim grupama kojima je Pavle objavio plan spasenja – Jevrejima i Grcima.

Pošto je i sam bio izložen uticaju i grčke i jevrejske kulture, Pavle se trudio da pojam spasenja pojednostavi i učini dostupnim nevernicima. Ugledajući se na Isusa koji je poučavao uz pomoć kratkih priča, Pavle je svoje svedočanstvo najbolje iznosio kroz metafore i analogije koje su se bavile praktičnim temama. Rimljanima je poručio da on ne gleda ko je ko. »Jer se ne stidim Jevanđelja Hristova; jer je sila Božija na spasenije svakome koji vjeruje, a najprije Jevrejima i Grku.« (Rimljanima 1,16)

Obraćanje Jevrejima (Dela apostolska 13,16-26)

U Delima apostolskim 13,16-26. čitamo o Pavlovom obraćanju Jevrejima, u kome im ukazuje na Božju suverenost. On ih podseća da ih je Bog izabrao i da je od njih stvorio narod posle oslobođenja iz egipatskog ropstva. Trudio se da ih ohrabri i nadahne tim podsećanjem na njihovo duhovno putovanje, počevši od lutanja po pustinji, pa sve do vremena cara Davida. Na taj način, Pavle je ovekovečio simbolično nasleđe, koje se nalazi u judejskoj genealogiji Isusa Hrista, Spasitelja.

Otpor Grka (Dela apostolska 14,4.5)

Nažalost, Pavlov pokušaj da pridobije Grke za Jevanđelje bio je osujećen zbog snažnog, ali negativnog uticaja Jevreja kojima su se oni priklonili. Uskoro su se ljudi u gradu podelili. Neki su podržavali Jevreje, dok su drugi stali na stranu apostola. Jevreji i Grci koji su se protivili apostolima konačno su ubedili gradske vlasti da uhapsu Pavla i Varnavu. I pored toga, misija koju je Hristos lično uspostavio nastavila je da raste.

Naoružani vojnici (Efescima 6,10-18)

U Efescima 6,10-18. Pavle poredi vojničko oružje sa onim koje koristimo, kad se borimo za pravdu. On nas uverava da to naše oružje nije isto kao ono koje svet koristi. On je ubeđen da to moćno oružje potiče od Boga, protiv koga nijedna sila ne može da se održi.

Važno je da obratimo pažnju na Pavlove reči da naša borba protiv neprijatelja »nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba«. (Efescima 6,12)

Štaviše, on nas otvoreno priprema za duhovnu borbu time što nas upućuje na pravi duhovni oklop i ohrabruje da upotrebimo svaki njegov deo, jer nam ga je Gospod lično obezbedio da bismo mogli da pobedimo neprijatelja.

Osvajač zlatne medalje (1. Korinćanima 9,24-27)

Pavle metaforički govori o propovedanju Jevanđelja kao o učestvovanju u sportskoj trci. On u suštini kaže: »Znate da svako ko učestvuje u trci daje sve od sebe, ali samo jedna osoba dobija lovorov venac. Međutim, u trci Jevanđelja, svako ko dovrši trku pobeđuje. Atletičari to čine za venac koji će uskoro uvenuti i raspasti se, dok je nagrada koju primamo kruna večnog života koja ne može propasti.« Tako i mi treba da trčimo trku Jevanđelja, dajući sve od sebe. Pavlova poruka u stvari glasi: »Borite se za zlato«, pri čemu je zlato, naravno, naša nebeska kruna. Pavlova poruka o odlučnosti i istrajnosti čini osnovu naše misije.

Apostol je odlučan u želji da nam pomogne da shvatimo dve velike istine...

Pavle i zakon (Rimljanima 2,21-24)

Pavle ukazuje Rimljanima da zakon ne može nikoga da opravda. Jedino Isus može to da učini, jer je On taj koji je platio cenu za naše grehe na golgotском krsu i time zadovoljio zahteve Zakona. Apostol je odlučan u želji da nam pomogne da shvatimo dve velike istine: (1) mi smo, u svojoj sopstvenoj sili, bespomoćni protiv sotoninih napada, i (2) naša snaga je u Božjem oružju, koje svakom verniku pruža sve što mu je potrebno za pobedu protiv sotoninih napada.

Pavlova neumorna revnost za Jevanđelje učinila ga je Božjim glasnikom usredsređenim na misiju. Njegova poruka za nas je da uklonimo prepreke koje život postavlja na naš put. Mi treba da trčimo trku, ali i da svoj pogled zadržimo na nebeskoj nagradi, a to je večnost sa Onim koji je pretrpeo Golgotu radi našeg spasenja.

ODGOVORITE

1. Zašto je Pavle koristio metafore da bi opisao hrišćansku duhovnost?
2. Šta predstavlja Božji oklop?
3. Koja pojedinost u Pavlovom životu ostavlja najjači utisak na vas i zbog čega?

Sonja E. Pol, Hantsvil, Alabama, SAD

PRIRODA LIŠENA PONOSA

SVEDOČANSTVO (2. Timotiju 4,7)

»Apostol Pavle bio je odnesen do trećega neba, video je i čuo ono što se ne sme ni spomenuti, a ipak je skromno izjavio: 'Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego tjeram ne bih li dostigao.' (Filibljanima 3,12) Neka nebeski anđeli pišu o Pavlovim poredama u dobroj borbi vere! Neka se Nebo raduje njegovom čvrstom koračanju prema Nebu, i tome što on, imajući večnu nagradu pred očima, sve ostalo drži za trice! Neka se anđeli raduju da govore o njegovim poredama, ali sam Pavle ne hvali se svojim dostignućima! Pavlovo ponašanje treba da bude ponašanje svakog Hristovog sledbenika, dok svojim putem žuri prema Nebu, boreći se za neraspadljiv venac.

Neka se oni, koji su skloni da visoko cene svoju svetost pogledaju u ogledalu Božjega zakona! Kada budu upoznali njegove dalekosežne zahteve, kada budu shvatili da on sudi mislima i pobudama srca, više se neće hvaliti svojom bezgrešnošću.«¹

Pavle je stekao obrazovanje kod najboljih učitelja. Ipak, sve je to smatrao za štetu, a zadobijanje Hrista za najveću pobjedu. Zar to ne bi trebalo da bude misija svakoga ko tvrdi da je Hristov učenik? Zar se On nije odrekao svog bogatstva

Pavle je stekao obrazovanje kod najboljih učitelja. Ipak, sve je to smatrao za štetu...

u slavi da bi živio u telu radi nas? Zar On nije umro nemilosrdnom smrću da bismo mi mogli imati život koji je Njegov? Pavlov savet je da i mi učinimo isto da bismo mogli da zadobijemo Hrista i večni život, koji je On pripremio za one koji trče »k biljezi, k daru gornjega zvanja Božjega u Hristu Isusu«. (Filibljanima 3,14) Zaista, Pavle je imao prirodu lišenu ponosa. Istu takvu prirodu moramo imati da bismo vole-

li Boga i jedni druge, da bismo zadobili Nebo i mogli da ispunimo misiju koja je data svim Hristovim učenicima.

Kao Hristovi učenici, i mi se moramo odreći svog prava da grešimo, kao što je Pavle učinio. To možemo postići jedino verom. »Vera pomaže da se ukloni svaki nedostatak karaktera, da se očisti svaka mrlja, da se popravi svaka mana, da se razvije svaka vrlina.«² To je bio Pavlov cilj. Zato je on mogao da kaže: »Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah«. (2. Timotiju 4,7) Da li ćete vi moći da izgovorite takve reči kao svoj završni potpis?

ODGOVORITE

Kako neka mlada osoba može postići pobjedu nad sobom na način na koji je to Pavle učinio?

Florans Maršan, Hantsvil, Alabama, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, str. 561.562. original.

2. Isto, str. 563. original.

KAKO IZGRADITI MISIONARA

PRIMENA (Jezdra 10,4; Matej 20,28; Marko 16,15)

U ovo vreme reklama koje traju 60 sekundi i visoko tehnoloških igračaka, lik biblijskog Pavla izgleda zastarelo.

Pre jednog veka misionarskim poljem smatralo se neko udaljeno mesto na koje su odlazili samo ekscentrici i avanturisti. Sada, međutim, sa umnožavanjem prirodnih nepogoda, bogatstvom naroda, promenljivim misionarskim izjavama i povećanjem broja praznih stomaka, postoji mnoštvo prilika za misioniranje. Osim toga, mnogi ljudi danas uviđaju da je služba drugima doživljiva lekcija koja se ne može nigde naučiti osim u ovim prilikama. Možete učestvovati samo jedan dan ili sedmicu, pa ipak naučiti neke strane reči, iskusiti duhovno uzdizanje, upoznati drugu kulturu, doživeti zanimljivo putovanje i napraviti fantastične fotografije. Iskustvo misioniranja može zaista biti blagoslov za davaoca kao i za primaoca. Možete se suočiti sa nekim uznemirujućim događajima, ali prihvatite to kao još jedno novo iskustvo. Imajte na umu: »Ako je naša pobuda ljubav prema Bogu, nikakva nezahvalnost neće nas sprečiti da služimo svojim bližnjima.«*

Pomešati sve sastojke u činiji života.

Do sad ste već stekli opštu sliku o onome što je potrebno da biste postali misionar. Zato, pogledajte sledeći recept i zapitajte se da li zadovoljavate uslove: 2 merice ljubavi prema Bogu; 1 par stopala; 2 merice entuzijazma; 1 unutrašnji poziv; 2 merice fleksibilnosti; 2 merice otvorenog uma; 2 merice velikodušnosti; 2 gomilice tmskog duha; 2 šake izdržljivosti; 2 torbe neočekivanog; šaka očekivanja; gomile prijatelja i članova porodice koji vas podržavaju; 1 doza kulturnih tabua; 1 foto-aparat; 1 koktel vakcina; 1 kofer sa odećom i nekoliko dana učenja jezika. Pomešati sve sastojke u činiji života. Sa dosta ljubavi-prema-Bogu-i-drugima, podmažite pleh- mogućnosti. Stavite pleh u misionarsku pećnicu i pecite negde između 1 dan i 2 godine, prema potrebi. Pospite šakom izdržljivosti. Misionari su gotovi ako posle nekoliko snažnih uboda još uvek pokazuju spremnost da ponove celo iskustvo! Služe se kao predjelo, glavno jelo ili dezert na hrišćanskim, motivacionim ili filantropskim programima.

ODGOVORITE

1. Razmislite o dve pozitivne posledice do kojih verujete da bi moglo doći zahvaljujući učešću u nekom misionarskom iskustvu.
2. Pripremajte se da učestvujete u misionarskom iskustvu/putovanju tako što ćete potražiti neku potrebu koja mora da bude zadovoljena. Postavite sebi izazov time što ćete reći »da«! Vodite dnevnik o tom iskustvu.

Hilari Dejli, Beltsvil, Merilend, SAD

* Oswald Chambers, »The Determination to Serve«, *My Utmost for His Highest*, February 23, 2014, <http://utmost.org/classic/the-determination-to-serve-classic/>.

USREDSREĐENOST NA CILJ

MIŠLJENJE (1. Korinćanima 9,24; Filibljanima 3,12-14; 2. Timotiju 4,7,8)

Pavle, jedan od prvih hrišćanskih misionara, potpuno se usredsredio na cilj da poruku o spasenju prenese ljudima svog vremena.

Na šta ste vi usredsređeni? Na svoje ciljeve? Danas, češće nego ikad, možete čuti pitanje: »Šta želite da učinite u ostatku svog života?« A odmah zatim i sledeće: »Da li ste postavili sebi neke ciljeve?« Ta pitanja i mnoga druga postavljaju dobronamerni roditelji, rođaci, prijatelji i profesori. Pre nego što ste zakoračili u te svete hodnike života i obrazovanja, nekada davno neko vam je najverovatnije rekao: »Moraš postaviti sebi neke ciljeve inače nikud nećeš stići!« Zato što je Pavle svoje ciljeve postavio u skladu sa Božjim smernicama, mi čak i danas čitamo izveštaje o njegovom uspehu.

Postavljanje ciljeva podrazumeva mnogo više od toga da ih samo jednostavno nabrojite u svom dnevniku.

Dakle, već ste ranije čuli takve komentare, i čitali u različitim studijama. S vremena na vreme čak ste i isprobali neke od tih predloga, ali ne možete da pronađete ništa što vam odgovara. Uvidate da postavljanje ciljeva podrazu-

meva mnogo više od toga da ih samo jednostavno nabrojite u svom dnevniku. Postavljanje ciljeva zahteva akciju, promenu stavova, istrajnost, a pre svega, oslanjanje na Hrista. To su aktivnosti u koje se Pavle uključio, a to možete učiniti i vi.

Cilj se lako može izgubiti iz vida ako Hristos nije uključen u naše napore da ga dostignemo. Pavle je imao prilično skromno mišljenje o sopstvenom napredovanju u hrišćanskom životu. Tako on piše: »Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego tjeram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus.« (Filibljanima 3,12) »On govori o sebi kao o 'prvom od grešnika' (videti: 1. Timotiju 1,15). Pa ipak, Gospod je visoko cenio Pavla.«¹ Najuzvišeniji cilj kome bi neko mogao da teži je da učini Hrista središtem svog života. »Pošto je navela tekst iz Filibljanima 3,12-15. (Elen Vajt) je izjavila: U ovom tekstu nalazi se obećanje da nećemo biti ostavljeni da pipamo u mraku duž našeg puta u sumnji i nedoumici.«²

ODGOVORITE

Čitajte Filibljanima 3,12-14. Koji su vaši ciljevi? Ko upravlja njima?

Ester Ister Hempton, Hantsvil, Alabama, SAD

1. Ellen G. White, *The Signs of the Times*, January 11, 1883.

2. White, *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 161.

PAVLE – PRIMER BOŽJE PREOBRAZITELJSKE SILE

ISTRAŽIVANJE (Dela apostolska 9,1-31)

ZAKLJUČAK

Pavle je odličan primer koji nam pokazuje kako preobražavajuća sila Isusa Hrista može pomoći Njegovom narodu da objavi Božju reč. On je, takođe, primer koji nam pokazuje kako možemo upotrebiti darove koje imamo kad nas On preobrazuje. U početku, Pavle je svoju silu i revnost koristio da bi razapinjao Božji narod. Ali, nakon što se sreo sa Hristom na putu u Damask, on je tu revnost i silu koristio kako bi objavljivao jevanđelje o Isusu Hristu svakome ko je hteo da sluša. On »slobodno propovijeda ime Isusovo«. (Dela apostolska 9,27) Da je danas živ, Pavla bi smatrali hrišćanskim aktivistom. Mogu da ga zamislim kako koristi sva raspoloživa sredstva za širenje Jevanđelja, čak i takva kao što su Twitter, Fejsbuk i Jutjub. Predlažem vam da i vi to činite.

RAZMOTRITE

- Organizujte gledanje biblijskog filma o Pavlu koji možete naći na veb-sajtu: www.youtube.com/watch?v=pAsDVatburA. Posle toga uporedite kako su Savle i Pavle koristili iste darove na različit način.
- Provedite sedam dana radeći za Isusa kao Pavle. Zapišite svoja iskustva i podelite ih sa grupom prijatelja.
- Koristeći *iMovie* ili neki sličan program, napravite oglas koji će ohrabriti ljude da slede Pavlov primer u upoznavanju ljudi sa Božjom reči. Evo nekih veb-sajtova na kojima možete saznati kako da koristite program *iMovie*: https://www.youtube.com/watch?v=iTZukz_kkcw; <http://www.wikihow.com/Make-a-Video-Using-iMovie>.
- Organizujte posebnu molitvenu službu za one koji bi želeli da objavljuju Jevanđelje o Isusu Hristu u svojoj društvenoj zajednici.
- Ponovo čitajte opis Pavlovog života i objavite pesmu pod naslovom »Pavlov život u poeziji« ili »Pavlova poetska razmišljanja«.
- Šaljite svojim prijateljima preko Twitera po jedan tekst iz Dela apostolskih svakog dana u toku sledeće sedmice.
- Ugledajući se na Pavlov primer aktivnog hrišćanstva, otvorite Fejsbuk stranicu pod nazivom »Hrišćanstvo u akciji«. Ohrabrite svoje prijatelje da na toj stranici pišu kako oni šire Jevanđelje na praktičan način.

POVEŽITE

O Jovu 36,2,3; Psalam 9,11; 66,16; Isaija 12,4; 2. Korinćanima 3,2,3.

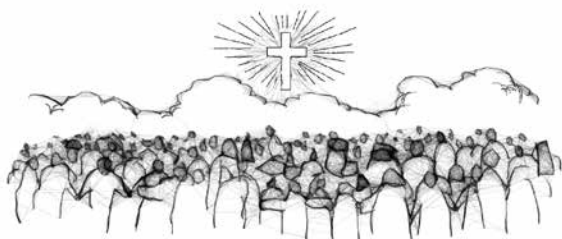
Ellen G. White, *Poruka mladima*, 60. poglavlje, »Hristovi svedoci«; 61. poglavlje, »Lični rad«.

Calvin Smith, *Keys to Personal Witnessing*, General Conference Sabbath School and Personal Ministries Department; distributed by AdventSource.

Ramona L. Himan, Hantsvil, Alabama, SAD

Pouka 13

Od 19. do 25. septembra 2015.

Da li ceo svet mora da čuje?

»A Onome koji vas može utvrditi po Jevanđelju mojemu i propovijedanju Isusa Hrista, po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja svijeta, a sad se javila i obznanila kroz pisma proročka, po zapovijesti vječnoga Boga, za poslušanje vjere među svima neznabošcima, jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavijek. Amin.«

(Rimljanima 16,25-27)

19. septembar 2015.

BOŽJA SILA U MOJIM RUKAMA

UVOD (Rimljanima 16,25-27)

Su

Da li ste ikad napravili nešto što nije ispalo onako kako ste očekivali – možda neko jelo po receptu ili umetnički projekat? Da li postoji neka nepoželjna crta u prirodi vašeg prijatelja ili rođaka, koju biste želeli da ispravite? Ako je tako, verovatno ste u nekom trenutku poželjeli da i u životu postoji neko dugme koje biste mogli da pritisnete i popravite ono što vam se ne sviđa.

Teško je zamisliti da bismo se pomirili sa nesavršenostima, kad bismo imali pravo da zahtevamo savršenstvo. Začudo i na sreću, naš Bog nije takav! On uživa u ljubavi i zbog toga je morao da nas stvori sa slobodnom voljom. Uprkos svemu što bi On želeo da bude učinjeno na Zemlji, On, ipak, neće upotrebiti svoju silu da bi bilo koga od nas koji Mu pripadamo prisilio na nešto. Umesto toga, On svojevolumeno odlučuje da ograniči svoju vlast. Vidite, On je svemoguć, ali ne želi da nadgleda druge.

Zanimljivo je da grešno čovečanstvo primenjuje moć upravo suprotno. Kao rezultat toga, mnogi odrastaju u surovim i zastrašujućim uslovima, kao što se desilo Džeonmi Park. Dok je kao devojčica živela u Severnoj Koreji, Džeonmi je neprekidno bila podvrgnuta ispiranju mozga od strane vladine propagande. U teškim životnim uslovima, koji su postojali svuda oko nje, ona je činila ono čemu je bila naučena i obožavala »uzvišenog vođu«, jedinog boga koga je ikad upoznala. Ona ovako piše: »Morala sam da pazim o čemu razmišljam, jer sam verovala da Džongil (diktator koji je vladao u njenoj zemlji) može da čita moje misli. Svakih nekoliko dana neko bi jednostavno nestao.«¹ Na kraju, uz pomoć južnokorejskih misionara, ona je zajedno sa svojom porodicom uspela da se preseli u Mongoliju.²

Bog ima dovoljno sile da spasi bilo koga, bilo gde, u bilo koje vreme.

Bog ima dovoljno sile da spasi bilo koga, bilo gde, u bilo koje vreme. Međutim, mnogi se pitaju šta će biti sa milionima bespomoćnih duša kao što je Džeonmi, koje ne znaju da je Isus umro da bi ih spasao. Da li će oni automatski biti izgubljeni? Ili će biti spaseni samim svojim neznanjem za koje nisu krivi? Takva pitanja zbunjuju mnoge radoznale umove, ali ona ne bi trebalo da zasene ono najvažnije: »Šta mi možemo učiniti da bismo dosegli ljude kao što je Džeonmi?«

Iskreni hrišćani ne osećaju samo žaljenje prema ljudima koji ne poznaju Boga. Prema Delima apostolskim 1,8. oni se osposobljavaju da prime Božju uzvišenu silu da bi mogli da objavljuju Jevanđelje u svakom delu sveta. Najbolje je to što nećemo ništa činiti pod prinudom ili iz osećanja dužnosti, već u odgovoru na najveću silu u svemiru, jer »ljubav Božija nagoni nas« (2. Korinćanima 5,14) na to.

Danijel A. Vilijams, Pajm Fordž, Pensilvanija, SAD

1. Harrison Jacobs, *Business Insider.com*, »North Korean Defector Explains What It Was Like to Grow Up Thinking Kim Jong-il Was 'a God',« April 10, 2014, <http://www.businessinsider.com/yeonmi-park-talks-about-growing-up-in-north-korea-2014-4>.

2. Isto.

Sve je ispravno osim vašeg usmerenja (Psalam 87,4-6; Dela apostolska 4,11)

Ugaoni kamen je prvi kamen koji se postavlja u zid ili osnovu građevine. Izuzetno je važno gde i kako se on postavlja jer, po definiciji, orijentacija čitave građevine zavisi od njega. Svaka građevina ima svoj ugaoni kamen. Jedino je pitanje da li je on postavljen na način koji obezbeđuje najpovoljniji položaj građevine u odnosu na pejzaž, prevladajuće vetrove, i tako dalje.

Pojedinci, organizacije, narodi i poslovna preduzeća imaju nešto slično tome – neki predmet, ideju, misiju, ili osobu koja određuje njihovu orijentaciju u životu, svetu i budućnosti. Mi svoj temelj u životu možda ne postavljamo isto tako svesno kao što zidari postavljaju ugaoni kamen u zid građevine, ali svaki korak koji napravimo, svaka odluka koju donesemo zasniva se upravo na onome čemu smo odlučili da damo središnje mesto u svom iskustvu.

Za sveštenike i vođe koji su se obratili Petru i Jovanu u Delima apostolskim 4, metafora ugaonog kamena verovatno je imala doslovnije značenje nego za većinu ostalih ljudi. Jer, ono što je njima davalo svrhu i identitet bila je stvarna fizička građevina – jerusalimski Hram. Uz to je išla i prelepa, logična duhovna građevina u čijem središtu se nalazio Hram sa svojim ceremonijama, kao i njihovo tumačenje Mojsijevih zakona.

Oni su imali ugaoni kamen, ali ne *onaj pravi*. Sve je bilo dobro, ali usmereno na potpuno pogrešan način. To se može dogoditi i nama. Možemo imati dobru misiju, ispravne metode i pravilne stavove. Možemo čak biti i uspešni u ubeđivanju ljudi da prihvate naše ideje, verovanja i doktrine. Međutim, ako nismo pravilno usmereni u svom odnosu prema Ugaonom kamenu, Isusu Hristu Nazarećanu, onda smo okrenuti u pogrešnom smeru.

»U čije ime?«

U dijalogu koji je prethodio Petrovoj izjavi zapisanoj u Delima apostolskim 4,12. sveštenici i vođe pitaju: »Kakom silom ili u čije ime učiniste vi ovo?« (Dela apostolska 4,7) Prvo, oni su verovatno znali ko su bili Petar i Isus. Prema tome, verovatno su znali i kakav će biti odgovor na njihovo pitanje. Međutim, u to vreme i na tim prostorima iscelitelji, sveti ljudi, potencijalne mesije i čudotvorci nisu bili ništa novo ni jedinstveno. Josif Flavije, naš glavni nebiblijski izvor istorijskih podataka o prvom veku u Judeji i okolnim oblastima pominje ih nekoliko. Jedan se pominje čak i u Delima apostolskim 13,6-12.

Ono što znamo o tim pojedincima, je da su oni isceljivali i činili »čuda« koristeći mnoštvo moćnih imena i reči – što više, to bolje. Uspešan iscelitelj ili čudotvorac bio je onaj koji je radio sa najvećim brojem imena. Imena bogova iz svih panteona, heroja, drugih pokojnih čudotvoraca, bilo šta je moglo da prođe.

Nepotrebno je reći da su oni bili verni tim imenima samo dok su ona naizgled »delovala«. Odanost, pa čak ni razumevanje, nisu bili važni.

Prema tome, kad su Petru i Jovanu postavili pitanje »kakom silom ili u čije ime« oni čine to što čine, prećutno se podrazumevalo da su oni u suštini koristili ljubivi torbari koji okušavaju svoju sreću hvatajući se za neko magično ime koje je bilo aktuelno te sedmice. Međutim, oni su odgovorili naglašavajući da postoji samo jedno ime, Isus Hristos, koje je neophodno i dovoljno svakome ko veruje u Njega.

Kao hrišćani dvadeset prvog veka, možda ćemo poželeti da okušamo svoju sreću, da se pouzdamo u stvari koje su u najmanju ruku neizvesne. Međutim, ni danas nema drugog imena pod nebom kojim bismo se mogli spasiti.

Ne šta znate, nego koga znate (Rimljanima 2,12-16)

Kad kažemo, kao Petar u Delima apostolskim 4,12. da nema drugog imena (osim Isusovog) kojim bismo se mogli spasiti, da li to znači da se čovek ne može spasiti ako ne zna to ime? U Rimljanima 2,12-16. Pavle jasno kaže da poznavanje činjenica do detalja nije ono što »dokazuje« da je neko vredan spasenja. Međutim, ono što neko čini u znanju koje poseduje, pokazuje da li se ta osoba približava Bogu ili se udaljava od Njega. Onaj koji instinktivno čini ono što Božji zakon zahteva, ne znajući pojedinstvo, zaista je u boljem položaju nego neko ko poznaje zakon, ali ga poštuje samo rečima.

Kako možemo postati dostojni spasenja?

Kad neko ima malo znanja, a puno vere, i to malo što zna predstavlja blagoslov ne samo za njega, već i za sve druge sa kojima dolazi u dodir. Suprotno tome, za osobu koja sve zna, ali to zanemarije i ne poštuje, to znanje postaje prokletstvo.

Više od ličnog napredovanja (Rimljanima 3,23)

Kako možemo postati dostojni spasenja? Iako smo sposobni da činimo dobre poduhvate, mi nismo dobri ljudi. Kao što Pavle primećuje u 1. Korinćanima 13,1-3. sasvim je moguće da neko čini svakojaka »dobra«, pa čak i natprirodna dela, a da, ipak, bude duhovno mrtav.

Kakvu nadu onda imamo, ako su čak i naši najbolji naponi samo obična pantomima? Nikakvu. Srećom, to uopšte i ne zavisi od nas. Jedino Isus može da nas spase. Jedino On može da nam da čisto srce.

ODGOVORITE

1. Ko ili šta je vaš »ugaoni kamen?« Kako on određuje pravac vašeg života?
2. Da li smatrate da dosledno odražavate Isusa?
3. Da li ste ikada upoznali nekoga koji se instinktivno drži dobrog puta, iako ne zna mnogo o detaljima plana spasenja?
4. Ako nema ničeg što možemo učiniti za sopstveno spasenje, odakle crpimo motivaciju za činjenje dobrih dela?

Alen Hekt, Takoma Park, Merilend, SAD

ROPSTVO I SPASENJE

SVEDOČANSTVO (Dela apostolska 4,12)

»Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.« (Matej 28,19) Mnoge duše možda nikad neće saznati za Božji dragoceni dar. Među njima su i ljudi koji se nalaze u ropstvu. Znajući da nema spasenja bez Isusa Hrista (Dela apostolska 4,12), možda se pitamo: »Kakva će presuda biti izrečena onima koji su u ropstvu?«

»Celo nebo negodujući gleda na tlačenje i ponižavanje ljudskih bića koja su delo Božjih ruku, a koja su od strane svojih takozvanih bližnjih potpuno obe-

»Videla sam pobožnog roba kako se pobedonosno podiže...«

spravljena i izjednačena sa životinjama.«¹ Iako je ropstvo nezakonito svuda u svetu, ono još uvek postoji u takvim oblicima kao što su robovski rad, dužničko ropstvo i regrutovanje dece-ratnika. Prema Globalnom indeksu ropstva za 2013. godinu, procenjuje se da 29,8 miliona ljudi još uvek živi u ropstvu.² Mnogi muškarci, žene i deca, koji se nalaze u tom položaju možda nikad neće saznati za Isusa Hrista.

»Robovlasnik će morati da odgovara za dušu roba koga je držao u neznanju i gresi tog roba biće pohodeni na njegovom gospodaru.«³ Dok tešku ruku suda spušta na robovlasnike, Bog prema tim zarobljenim dušama pokazuje obzirnost i saosećanje koje mnogi teško shvataju. »Bog ne može da uzme u Nebo takvog roba koji je držan u neznanju i poniženju, koji nije znao ništa o Bogu ili Bibliji, niti se iščega bojao osim bića svog gospodara i koji je zauzimao niži položaj od životinja. Bog za njega čini ono najbolje što u svom saosećanju može da učini. Dozvoljava mu da bude kao da nikad nije ni postojao, dok će gospodar morati da prođe kroz sedam poslednjih zala, a zatim da ustane u drugom vaskrsenju i pretrpi drugu, najstrašnju smrt.«⁴ Elen Vajt u daljem tekstu pravi razliku između onih koji su držani u neznanju i onih koji su znali za Božje spasenje: »Videla sam pobožnog roba kako se pobedonosno podiže i zbacuje okove koji su ga sputavali.«⁵

Kako je tužno što još uvek ima onih koji pate u ropstvu. Mnogo ljudi svakog dana umire ne znajući da »Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16)

ODGOVORITE

Kakav uzajamni odnos vidite između našeg ćutanja u vezi sa društvenim nepravdama i Velikog naloga koji nam je dat u Jevanđelju po Mateju 28,16-20?

Patrisija Hadson-Henri, Bouvi, Merilend, SAD

1. Ellen G. White, *Early Writings*, p. 275.
2. The Global Slavery Index 2013, <http://www.globalslaveryindex.org/findings/>.
3. White, *Early Writings*, p. 276.
4. Isto.
5. Isto, str. 286.

RAZOTKRIVANJE PRVE LAŽI

DOKAZ (1. Mojsijeva 3,1-5)

Sotona vara ljude još od onog vremena kada je kazao Evi da neće umreti ako pojede plod sa zabranjene vočke. Međutim, istina je da možemo imati večni život jedino kroz Isusa, koji je umro za naše grehe mnogo pre nego što je bilo ko od nas saznao za Njega. Pošto je platio najvišu cenu, On nam besplatno nudi spasenje. Nema ničega što bismo mogli učiniti da ga zaslužimo. Bio je to moćan odbojni udarac sotoninom prevarnom susretu sa Adamom i Evom. On otkriva da nas Bog voli, da On želi da večnost provodi sa nama i da ne postoji ništa što bismo mogli učiniti da zaradimo večni život. Jedino što možemo da učinimo je da prihvatimo Njegovu ponudu spasenja.

Znajući da će istina iz Jevanđelja navesti mnoge da uspostave odnos u ljubavi sa Bogom, sotona nastavlja da širi neistine o Njegovoj ljubavi i putu spasenja. Na primer, osim popularne opredeljenosti za evolucionistički način razmišljanja, danas postoji nekoliko pokreta koji preispituju postojanje raja i pakla. Razmislite o sledećoj izjavi: »Nebo i pakao mi deluju nekako nesrazmerno – ljudski postupci ne zaslužuju toliko toga.«⁴

Na prvi pogled, može izgledati da nečije mišljenje o toj temi nije od suštinskog značaja za spasenje. Međutim, prihvatanje bilo koje laži, koju sotona širi predstavlja osnovu za dalju prevaru i konačno oblikovanje uma koji je više sklon da prihvati svaku laž nego bilo koju istinu. To prirodno navodi čoveka da sumnja u potrebu za spasenjem.

Bog nas voli i sudiće nam nepristrasno u skladu sa našim odnosom prema Njemu (Matej 16,27; Efescima 6,8; Otkrivenje 22,12). S obzirom da je spasenje dar, sotonin glavni cilj je da obmane svet koji treba da odbaci taj dar.

Prema tome, osnova naše misije je da svet objavimo Jevanđelje – istinu da nas Bog toliko voli da je poslao svog Sina da nas spase da bismo zauvek mogli da živimo sa Njim i sa Ocem. Prihvatanje te istine štiti nas od verovanja u istu laž u koju su Adam i Eva poverovali. Bog poverava tu svet misiju ljudskim posrednicima. Koliko bi trebalo da smo počašćeni i koliko bi trebalo da budemo marljivi, kad shvatimo da je u pitanju spasenje duša. Krenimo napred u veri i poslušnosti Božjem misionском pozivu.

ODGOVORITE

1. Da li nas Bog smatra lično odgovornim zbog propuštenih prilika za prenošenje Jevanđelja? Objasnite.
2. Može li poznavanje istine uvesti nekoga u lažno osećanje sigurnosti od sotoninih prevarnih puteva? Ako može, kakva je korist od poznavanja istine?

Isak Tomas, Bouvi, Merilend, SAD

* Goodreads.com, s.v. »Jorge Luis Borges«, <https://www.goodreads.com/quotes/136491-heaven-and-hell-seem-out-of-proportion-to-me-the>.

»Poziv svim ovcama. Udite, ovce. Da li me čujete? Gotovo.« Zar ne bi bilo divno kad bi ceo svet bio povezan toki-voki uređajima? Mogli bismo odmah da prenesemo poruku svima, zar ne? Avaj, nije to baš tako jednostavno, ali je, ipak, ostvarljivije danas nego u uslovima koji su postojali u biblijsko vreme. Danas imamo poštu, mobilne telefone, TV i društvene medije na Internetu. Pa, ipak, možete čuti ljude kako kažu: »Nisam znao za to!« Dakle, kako se uopšte možemo nadati

da ćemo dosegnuti duše u džunglama Bornea, kad ne uspevamo da privučemo pažnju ljudi u sopstvenom gradu?

Svi imamo savest koja nam pokazuje koji je put najbolji.

Učinite ono što možete. Obimnost zadatka nije izgovor za neaktivnost. Upotrebite ona sredstva za komunikaciju koja imate. Pođite na misionarsko putovanje. To je podjednako blagosloveno za one koji polaze na takav put kao i za one kojima se spremaju da služe. Ako ne možete sami da pođete, podržite finansijski nekoga ko može. Skupljajte odeću i druga sredstva za misije koje već postoje. Vaša dela govore glasnije od reči. Učinite poruku privlačnom.

Ne sudite. To što je neko »čuo« za Isusa ili video poster za evanđeosku seriju ne znači da je to zaista i privuklo njihovu pažnju. Đavo naporno radi na tome da ih spreči da otkriju Spasitelja. Svi poznajemo neke ljude, koji izgledaju kao da Hristova ljubav živi u njima, međutim, oni se ne izjašnjavaju kao hrišćani. Kako je to moguće? Hristos nas je stvorio po svom obličju bili mi toga svesni ili ne. Svi imamo savest koja nam pokazuje koji je put najbolji.

Ne pravite pretpostavke unapred. Isus ima i druge ovce koje nisu iz »ovog« stada. Postoji jedna šala koja već godinama kruži po adventističkim zajednicama. Navodno jedna grupa nedavno spasenih duša pošla je u obilazak Neba. Njihov vodič im je ukazivao na prelep vidik koji se pružao prema Staklenom moru i Drvetu života. Sledećeg dana naišli su na neka naselja puna prelepih kuća. Mnoge od njih bile su označene kao isključivo katoličke, ili južnobaptističke, ili luteranske. Postojalo je čak i naselje onih koji nisu ni pretpostavljali da će stići na Nebo. Zatim je grupa naišla na drugu oblast i vodič je zamolio sve prisutne da budu veoma tihi, dok budu prolazili. »Tu žive adventisti«, objasnio im je. »Oni misle da su jedini ovde.«

Ne pravite pretpostavke unapred. Isus ima i druge ovce koje nisu iz »ovog« stada. Postoji jedna šala koja već godinama kruži po adventističkim zajednicama. Navodno jedna grupa nedavno spasenih duša pošla je u obilazak Neba. Njihov vodič im je ukazivao na prelep vidik koji se pružao prema Staklenom moru i Drvetu života. Sledećeg dana naišli su na neka naselja puna prelepih kuća. Mnoge od njih bile su označene kao isključivo katoličke, ili južnobaptističke, ili luteranske. Postojalo je čak i naselje onih koji nisu ni pretpostavljali da će stići na Nebo. Zatim je grupa naišla na drugu oblast i vodič je zamolio sve prisutne da budu veoma tihi, dok budu prolazili. »Tu žive adventisti«, objasnio im je. »Oni misle da su jedini ovde.«

ODGOVORITE

1. Koje oblasti pokriva vaše lično misionarsko polje?
2. Na koji način možete čak i osujetiti delovanje Svetog Duha u korist drugih?
3. Poznajete li nekoga ko nije hrišćanin, a koga smatrate spasenim? Na čemu zasnivate svoje mišljenje?

Keti Hekt, Takoma Park, Merilend, SAD

Koji je najbolji metod da čujete poruku koja će vas povesti spasenju, ili većem znanju o Bogu i o tome kako nam se On otkriva? Za neke, to je boravak u posebnoj zgradi, na poseban dan. Za druge, to je čitanje dragocene Biblije sa obeležnim i podvučenim stranicama. Iako je odlaženje u crkvu i proučavanje Biblije uspešno sredstvo za širenje Jevanđelja, za neke se najmoćnije otkrivenje Boga dogodilo na najneočekivanijim mestima. Upravo ti trenuci, više od bilo koje propovedi i biblijske pouke, ostavljaju neizbrisiv trag u hrišćanskom iskustvu.

Najmoćnije Božje otkrivenje mnogi ljudi doživljavaju u prirodi. U mojim tinejdžerskim godinama, pre nego što sam naučila da cenim evanđeosku poruku, Bog mi je jednom prilikom, dok sam sedela na drvetu i posmatrala okean, otkrio nesagledivost svog Bića, dubinu svoje ljubavi i mir koji potiče iz bliskosti sa Njim. Dok sam posmatrala vodu, razmišljala sam koliko je ona duboka i široka, a ipak mirna i postojana. Čudila sam se tome što su, uprkos ogromnom okeanu, talasi koji su stizali do obale bili tako blagi i smirujući. Oni su se mreškali preko malih grubih stena na obali, čineći ih vremenom glatkim i sjajnim. Na isti način, Bog i nas

pere i glača da bi drugi mogli da vide Njegov odraz u nama. U tom trenutku, pomislila sam kako je Bog bezgraničan i moćan, i osetila sam se sitnom i beznačajnom tako skrivena na drvetu, a ipak, me On voli! On me nežno čuva i pokriva.

U tom trenutku potreba za Bogom postala mi je očigledna, prsto opipljiva i neodoljiva. Šest godina kasnije bila sam krštena i za mnoge ljude to je dan kad sam postala hrišćanka. Ali za mene, spasenje je došlo onog dana na plaži, a »misionari« koji su mi svedočili bili su okean i Sveti Duh.

Dok se bavimo misionarskim radom, mi se toliko usredsredimo na to da idemo tamo i tamo, da poučavamo, čitamo i govorimo, da naše oči i uši postaju zatvorene za Božje otkrivenje koje deluje iz sveta prirode. Možda je ponekad potrebno da prestanemo da pričamo, sklopimo Knjigu, zatvorimo crkvu i izađemo napolje. Umesto da čitamo tekst iz Psalma 19,1.2, doživimo ga. »Čitanje o prirodi je dobro, ali kad čovek korača kroz šumu i pažljivo sluša, može da nauči više od onoga što se nalazi u knjigama, jer priroda govori Božjim glasom.«*

ODGOVORITE

Koji je najbolji način da Bibliju povežemo sa svetom prirode, dok se bavimo misionarskim radom?

Sera Tomas, Bouvi, Merilend, SAD

* Brainy Quote.com, s.v. »George Washington Carver«, http://www.brainyquote.com/quotes/authors/g/george_washington_carver.html

ZAKLJUČAK

Ove sedmice razmatrali smo neka teška pitanja od kojih na mnoga uopšte nećemo dobiti odgovor, dok se Isus ne vrati. Međutim, postoji nešto u šta možemo biti sigurni. Svima nam je dat nalog da idemo i objavimo svetu ono što znamo. Lako je obeshrabriti se ako naši napori ne daju trenutne rezultate. Mogu proći godine pre nego što neki od ljudi za koje smo se molili, ili sa kojima smo proučavali, ne predaju svoj život Isusu. A neki možda nikad to neće ni učiniti. Međutim, možemo se hrabriti time što znamo da nas Bog koristi da objavljujemo Jevanđelje i dovodimo duše u Njegovo večno carstvo.

RAZMOTRITE

- Osmislite neku ilustraciju koja objašnjava ulogu vere i dela u našem životu.
- Uporedite život osobe koja živi verom sa životom nekoga ko zavisi od sopstvenih dobrih dela da bi se spasio.
- Navedite argumente koji opovrgavaju tvrdnju iz citata u pouci za utorak: »Nebo i pakao mi deluju nekako nesrazmerno – ljudski postupci ne zaslužuju toliko toga.«
- Otpevajte celu himnu »Čuj, Pastiru, stado svoje«, broj 88. iz pesmarice *Hrišćanske himne*. Komponujte novu melodiju za te stihove ili napišite dodatni stih.
- Provedite jedan sat u deljenju literature u parku, na parkingu, plaži, ili keju. Ili obidite svoje susedstvo od vrata do vrata. (U nekim slučajevima možda ćete prvo morati da nabavite dozvolu za to.)
- Intervjušite neke ljude koji su bili na misionarskom putovanju. Pitajte ih na koji način je to iskustvo promenilo njihov život i kako su uspeali da pomognu drugima da saznaju više o Isusu.
- Zapišite svoje lično svedočanstvo u kome opisujete sopstveno duhovno putovanje. Pročitajte ga nekome u narednih nekoliko dana.
- Idite u šetnju po prirodi. Šta vam ona govori o Bogu?

POVEŽITE

Daniel W. O'Fall, *What to Say in a Whole New Way*, pp. 16-21.

Gary Gibbs, *Winsome Witnessing*.

Walter C. Kaiser Jr., Peter H. Davids, F. F. Bruce, and Manfred T. Brauch, *Hard Sayings of the Bible*, pp. 500-502, 515-517.

Rene Kofi, *Gobls, Mičigen, SAD*

JUL
SVETI DUH PRIPREMA PUT**Prolazak kroz ljudske zidove**

Budi oprezan
Prolazak kroz ljudske zidove
Ići po Božjem planu
Žetva i tamo i ovde

Slušajte Njegov glas

Božje ostale ovce
Zapaljeni i svetle
»Čekaću vas sutra«
Slušajte Njegov glas
Božanski zakazan sastanak
Susret sa Knjigom
Prihvatanje Njegove intervencije

Dostizanje udaljenih

Iskreno istraživanje
Dva predstavljanja knjiga u jednom
Dostizanje udaljenih
Slatko utočište, prvi deo
Slatko utočište, drugi deo
Ispod radara
Još jedna vrata

Pobedonosna vera

Utočište i sila
Glas smernica i uputstava
Pronalaženje mira
Molitva da bude bezbolno
Pobedonosna vera
Naročiti dan
Savremeni rob

Snaga molitve

Snaga molitve
Četiri naučene lekcije
Promena plana
Sveti Duh mi je pripremio put
Bog iznenađenja
Čvsto ukorenjen

1. S Isaija 55,11.
2. Č Isaija 42,1.
3. P Isaija 30,21.
4. S Otkrivenje 3,7.
5. N Jovan 10,16.
6. P Psalam 89,15.
7. U Galatima 6,9.
8. S Jezekilj 33,7.
9. Č Priče 21,11.
10. P Jovan 14,6.
11. S Priče 3,5,6.
12. N Jovan 8,32.
13. P Isaija 55,9.
14. U 2. Samuilova 14,14.
15. S Sofonija 3,17.
16. Č Sofonija 3,17.
17. P Otkrivenje 3,8.
18. S Luka 10,1.
19. N Matej 10,16.
20. P Jovan 14,26.
21. U Psalam 30,5.
22. S Jovan 16,13.
23. Č Psalam 145,17.
24. P Jevrejima 4,12.
25. S Psalam 126,6.
26. N Jakov 5,16.
27. P 2. Timotiju 4,2.
28. U 2. Timotiju 3,16.
29. S Efescima 3,20,21.
30. Č Dela 2,28.
31. P Psalam 33,4.

AVGUST BOŽJA BLAGODAT

Božje carstvo u srcu

1. S Psalam 119,103. Od meda do knjiga

Bog koji traga

2. N Matej 7,7. Nije bilo potrebno kucanje
3. P 1. Mojsijeva 3,9. Bog koji traga
4. U Psalam 32,8. Obuka za uspeh
5. S Psalam 46,1. Spaljen, ali ne izgoreo
6. Č Matej 8,2. Pronašao je Boga u zatvoru
7. P Dela 10,20. Tražite crkvu
8. S Plač 3,26. Radite, molite se i čekajte!

Gospodnje vođstvo

9. N 1. Timotiju 4,8. Čuvar dragih uspomena
10. P Psalam 31,24. Oslobođena iz sveta okultnog
11. U Luka 12,11.12. Gospodnje vođstvo
12. S Matej 25,36. Sećam se
13. Č Matej 8,19.20. U nepoznato
14. P Matej 14,14. Objaviti Hrista
15. S Psalam 25,4. Promena nabolje

Potpuno novi početak!

16. N 5. Mojsijeva 13,4. Priteknite Njemu
17. P Luka 4,36. Bezumnik traži Božju blagodat
18. U Dela 4,31. Sveta smelost
19. S Malahija 4,2. Jednostavna poseta
20. Č Psalam 40,16. Služba na pijaci
21. P Isaija 40,31. Potpuno novi početak!
22. S Isaija 30,21. Božanski poziv

Kakva radost!

23. N Jovan 8,32. Slediti vođu
24. P Dela 18,9.10. Braća iz vojske, prvi deo
25. U Dela 18,9.10. Braća iz vojske, drugi deo
26. S Isaija 55,10.11. Reči koje menjaju živote
27. Č Matej 3,9. Odgovor na molitvu
28. P Priče 11,30. Kakva radost!
29. S Isaija 41,10. Stvaranje prijateljskih veza

Podignite pogled

30. N Filibljanima 2,13. Neverovatno svedočanstvo male knjige
31. P Psalam 86,5. Ulazak u svet

SEPTEMBAR BOŽJI DAN

Reč se širi

1. U Jovan 12,32. U svakom slučaju
2. S Psalam 119,72. Tako izvanredno!
3. Č Isaija 55,8. Zaobilazni put
4. P Psalam 119,161.162. Reč se širi
5. S Jakov 5,16. Poruka ljubavi

Pravda pobeđuje

6. N Luka 6,38. Događaj za doručkom
7. P Psalam 45,6. Pravda pobeđuje
8. U Psalam 34,7. Bio je to anđeo? deo prvi
9. S Psalam 34,7. Bio je to anđeo? deo drugi
10. Č Dela 18,3. U literarnom delu
11. P Matej 28,19. Teret za duše
12. S Priče 8,17. Zanemarena knjiga

Knjiga još uvek govori

13. N Otkrivenje 12,9. Sve što joj je bilo potrebno
14. P Rimljanima 8,28. Otvoren za različite mogućnosti
15. U Jevrejima 11,4. Knjiga još uvek govori
16. S Jovan 10,16. Hrišćani hrišćanima
17. Č Matej 4,19.20. Do literarnog evangelizma
18. P Isus Navin 1,9. Nikad ne putujem sam
19. S Joilo 2,28. Vođen snom

Svetla budućnost

20. N Priče 11,30. »Vodi nas u svoju Crkvu«
21. P Otkrivenje 10,10. Sve za funtu pirinča, deo prvi
22. U Otkrivenje 10,10. Sve za funtu pirinča, deo drugi
23. S Psalam 56,4. Svetu je neophodna ova poruka!
24. Č Jeremija 33,3. Svetla budućnost
25. P Jovan 9,4. Sada vidim
26. S Isaija 25,1. Sve širi krug

Crkva je rođena

27. N 5. Mojsijeva 31,6. Kolportaža kod guvernera
28. P Psalam 23,4. Zaglavljen zbog kiše
29. U Otkrivenje 1,3. Mali pastor
30. S 2. Timotiju 4,2. Crkva je rođena

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

Jul	Avgust	Septembar
☐ 1. PC 392-394	☐ 1. Jezek. 17, 18, 19	☐ 1. PC 509-511
☐ 2. PC 395-397	☐ 2. Jezek. 21, 23, 24, 25	☐ 2. PC 512-513; Dan. 4
☐ 3. PC 398-401	☐ 3. PC 440-442	☐ 3. Jezek. 26, 27, 28
☐ 4. PC 402-406	☐ 4. PC 443-445	☐ 4. PC 514-516
☐ 5. Jer. 1, 2, 3	☐ 5. PC 446-448	☐ 5. PC 517-519
☐ 6. Jer. 4, 5, 6	☐ 6. PC 449-451	☐ 6. PC 520, 521
☐ 7. Jer. 7, 8, 9	☐ 7. 2 Car 25; 2 Dnev. 36; Jezek. 29, 30	☐ 7. Dan. 5
☐ 8. Jer. 10, 11, 12, 13	☐ 8. Jer. 24, 37, 38	☐ 8. Jer. 50, 51
☐ 9. Jer. 14, 15, 16, 17	☐ 9. Jer. 39, 40, 41	☐ 9. Isa. 13, 24, 47
☐ 10. Jer. 18, 19, 20	☐ 10. Jer. 42, 43, 44	☐ 10. Joilo 1; Mihej 4; Ps. 91
☐ 11. Jer. 21, 26	☐ 11. Plač. 1, 2, 4, 5	☐ 11. PC 522-524
☐ 12. Plač. 3; PC 407, 408	☐ 12. PC 452-454	☐ 12. PC 527-529
☐ 13. PC 409-411	☐ 13. PC 455-457	☐ 13. PC 530-532
☐ 14. PC 412-414	☐ 14. PC 458-460	☐ 14. PC 533-535
☐ 15. PC 415-417	☐ 15. PC 461-463	☐ 15. PC 536-538
☐ 16. PC 418-421	☐ 16. Jer. 30, 31, 32	☐ 16. Dan. 6, 12; PC 539
☐ 17. Jer. 22, 23, 25	☐ 17. Jer. 33; PC 464, 465	☐ 17. PC 540-542
☐ 18. Jer. 34, 35, 36	☐ 18. PC 466-470	☐ 18. PC 543-545
☐ 19. Jer. 45, 46, 47, 48	☐ 19. PC 471-473	☐ 19. PC 546-548
☐ 20. Jer. 49; Ps. 9	☐ 20. PC 474-476	☐ 20. Dan. 7, 8, 9
☐ 21. 2 Car 24; PC 422, 423	☐ 21. Dan. 1; PC 479, 480	☐ 21. Dan. 11; Jezdra 1, 2, 3
☐ 22. PC 424-426	☐ 22. PC 481-483	☐ 22. Ps. 105, 107, 126
☐ 23. PC 427-429	☐ 23. PC 484-486	☐ 23. PC 551-553
☐ 24. PC 430-432	☐ 24. PC 487-490	☐ 24. PC 554-556
☐ 25. PC 433-435	☐ 25. Dan. 2; PC 491	☐ 25. PC 557-559
☐ 26. PC 436-439	☐ 26. PC 492-494	☐ 26. PC 560-564
☐ 27. Jer. 27, 28, 29, 52	☐ 27. PC 495-497	☐ 27. PC 565, 566
☐ 28. Jezek. 1, 2, 3, 4	☐ 28. PC 498-500	☐ 28. Jezdra 4, 5, 6; Dan. 10
☐ 29. Jezek. 5, 6, 7, 8, 9	☐ 29. PC 501, 502; Dan. 3	☐ 29. Agej. 1, 2; Zahej. 1, 2
☐ 30. Jezek. 10, 11, 12, 13	☐ 30. PC 503-505	☐ 30. PC 567-569
☐ 31. Jezek. 14, 15, 16	☐ 31. PC 506-508	

* PP – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarski i proroci

** Brojevi strana stavljani su prema originalu knjige Stvaranje, patrijarski i proroci (brojeve stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 56.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 57.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 58.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 59.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 60.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 61.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 62.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 63.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 64.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 65.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 66.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 67.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 68.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 69,1-16.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 69,17-36.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 70.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 71,1-14.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 71,15-24.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 72.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-28.	20. Psalam 73,1-15.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 73,16-28.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 74.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 75.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 76.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 77.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 78,1-14.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 78,15-28.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 78,29-42.
29. Psalam 26.	29. Psalam 53.	29. Psalam 78,43-56.
30. Psalam 27.	30. Psalam 54.	30. Psalam 78,57-72.
31. Psalam 28.	31. Psalam 55.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2015. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Kladovo, Negotin	20,14	20,11	20,07	20,01	19,54
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	20,16	20,13	20,09	20,03	19,56
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	20,18	20,15	20,11	20,05	19,58
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	20,20	20,17	20,13	20,07	20,00
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	20,22	20,19	20,15	20,09	20,02
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	20,24	20,21	20,17	20,11	20,04
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	20,26	20,23	20,19	20,13	20,06
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	20,28	20,25	20,21	20,15	20,08
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Kolašin	20,30	20,27	20,23	20,17	20,10
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	20,32	20,29	20,25	20,19	20,12
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	20,34	20,31	20,27	20,21	20,14
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	20,36	20,33	20,29	20,23	20,16
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	20,38	20,35	20,31	20,25	20,18
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	20,40	20,37	20,33	20,27	20,20
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	20,42	20,39	20,35	20,29	20,22
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	20,44	20,41	20,37	20,31	20,24
Koper, Lošinj	20,46	20,43	20,39	20,33	20,26
Rovinj, Pula	20,48	20,45	20,41	20,35	20,28

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2015. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin	19,45	19,35	19,24	19,12
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	19,47	19,37	19,26	19,14
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	19,49	19,39	19,28	19,16
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	19,51	19,41	19,30	19,18
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	19,53	19,43	19,32	19,20
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	19,55	19,45	19,34	19,22
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	19,57	19,47	19,36	19,24
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	19,59	19,49	19,38	19,26
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Kolašin	20,01	19,51	19,40	19,28
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	20,03	19,53	19,42	19,30
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	20,05	19,55	19,44	19,32
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	20,07	19,57	19,46	19,34
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	20,09	19,59	19,48	19,36
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	20,11	20,01	19,50	19,38
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	20,13	20,03	19,52	19,40
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	20,15	20,05	19,54	19,42
Koper, Lošinj	20,17	20,07	19,56	19,44
Rovinj, Pula	20,19	20,09	19,58	19,46

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2015. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Kladovo, Negotin	19,00	18,47	18,34	18,21
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	19,02	18,49	18,36	18,23
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	19,04	18,51	18,38	18,25
Subotica, Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovic, Vranje, Radoviš, Strumica	19,06	18,53	18,40	18,27
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	19,08	18,55	18,42	18,29
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	19,10	18,57	18,44	18,31
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	19,12	18,59	18,46	18,33
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	19,14	19,01	18,48	18,35
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboaj, Pljevlja, Kolašin	19,16	19,03	18,50	18,37
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	19,18	19,05	18,52	18,39
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	19,20	19,07	18,54	18,41
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	19,22	19,09	18,56	18,43
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	19,24	19,11	18,58	18,45
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	19,26	19,13	19,00	18,47
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	19,28	19,15	19,02	18,49
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	19,30	19,17	19,04	18,51
Koper, Lošinj	19,32	19,19	19,06	18,53
Rovinj, Pula	19,34	19,21	19,08	18,55

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.